

Universitätsbibliothek Wuppertal

Svidae historica caeteraque omnia, que ulla ex parte ad cognitionem rerum spectant

Suida <Fiktive Gestalt>

Basileae, 1581

Σ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-313)

Aristophanes: Nihil norāt, nisi (μάζαν.) placentam & Rhyppapæ nominare.

(ῥυπία.) Aristophanes: Nunquam mihi, ex quo purgor, calx ita supercilia mordit. Id est: Per omnem ætatem nunquam animo meo ita ægrè fuit.

(ῥύρρα.) Archeanassæ meretricis etiam rugis, suavis insidet Amor.

(ῥυχάχετ.) Aristophanes: Atheniensium tumultum quis nam compescuerit?

INITIVM LITERAE Σ.

(Σαβάζι.) Sabacius à Barbaris Bacchus dicitur, qui σαβάζεν, pro Βάζεν pronunciant. Sabi etiam dicuntur loca illi cōsecrata, & cultores eius. Mnaseas uerò Patarēsis, Bacchi filiū esse ait Sabaziū.

(σαβακῶν ἀἴθεμα σαλμακίδων.) Bacchi carū donariū Salmacidū: id est, meretricū.

(σαββαθον.) Sabbathum septimus dies: otium ille quidem corporis, sed spiritua-

lem occupationem multiplicem complectebatur. (σαββαθον ἡσυχία.) Sabbathum, qui secundus erat Paschatis dies, & primus Azymorum. Sabbathum, quietem seu otium significat: sed omne festū sic appellatur. Expletur autem quælibet hebdomas, occasu Solis post Sabbathum.

(σαββαθον ὁδός.) Sabbathi uia est 2000 cubitorū. Tanto enim spacio arca castra antecedebat: tātōq; intervallo, quibus id fas erat, arcam mouebant in Sabbatho.

SABELLIVS, hæresiarcha.

(σαβειροι.) Indignatur & succenset Cæsar, quod Sabiros & Albanos omnes profusus non profligassent.

SABINVS, sophista, sub Adriano Cæsare, scripsit Isagogen & argumenta declamationum lib. 4. In Thucydidem & Acusilaum & alios commentaria, & alias quasdam enarrationes.

SAGALLÆSVS, urbs Pisidiæ.

SAGAPENVM succus est (οἶον) ueluti ferule, calidus, & tenuiū partiū. Habet etiā purgans aliquid, ut & oculorum cicatricibus & lippitudini conducatur.

SANGARIVS, fluuius Lydiæ & Phrygiæ, quem Caius consul Romanus transiens, quamuis profundum & traiectu difficilem, ponte constrauit, & iuxta ipsum fluuium castra metatus est.

SANCHONIATHON, Tyrius philosophus, belli Troiani tempore fuit. Scripsit de Mercurij physiologia, quæ translata est in aliam linguam: Instituta Tyriorū, Phœnicum dialecto: Aegyptiacā theologiam, & alia quædam.

SACAS, poeta tragicus: & Sacæ gens Thracia. Aristophanes:

Iste cum ciuis non sit, ui se ingerit.

*Nos uerò & tribu & genere honorati,
Ciues cum ciuibus, & exagitante nemine
Auolauimus e patria.*

SALACON, se diuitem esse simulabat, cum esset pauper. Hinc σαλακωνισται, Salaconem agere, id est ostentatorem esse.

SALAMANDRA, bestiola magnitudine lacertæ, natura gelidissima, ut & ignem subiens flammam extinguat, nec ipsa cremetur.

(σαλαμιν.) Post Marathonem Salaminis meminuit, ubi Persæ classe dimicant: in Marathone pedestre prælium est cōmissum. Sita est autem Salamis nō procul ab urbe Eleusine, quæ est Cereris & Proserpinæ sacra, plena illustrium Græciæ factorum.

In hac enim multas Persarum deuicerunt triremes Athenienses, exiguo numero, duce Themistocle. Ibi & rupes est Iresia (id est remigium) uelut ipso nomine

trophæum significans. Est & rupes Agelastos (id est risus expers) dicta ab Atheniensibus, in qua sedisse Theseum ferunt, ad Inferos descensurum: unde etiam nomen habet: siue quod ibi sedit Ceres plorans, dum Proserpinam quæritat.

(σαλαμιν.) Orbis terrarū dominus, à quo pendent omnia. Quasi non in extremum adducta discrimen agere audeat quodlibet. Cum pleriq; tenui spe alerentur, Multis cōsilijs animo agitatiss, felicem pro eorum statu iecit aleam, cum omnē fortunam suam recidere in diuersum uideret.

SALMONEVS, Aeoli F. rex Thesalorum, homo impius, machina quadam fulgurabat, tonabat, populi animos conturbabat. Itaque pœnas impietatis dedit, diuinitus fulmine ictus.

SALOMON, à pacata regni gubernatione dictus.

SALUSTIVS sophista, scripsit in Demosthenem & Herodotum commentarium, & alia.

Salustius, Mopseates medicus, sub Tiberio Cæsare scripsit medica.

Salustius Athenis Alexandriam cū Iliodoro philosopho uenit. Admirabiles autem Salustij mores omnibus hominibus fuerunt: qui & cōstantissimè philosopharetur, & perridicule iocaret, utrumq; opinor ultra modum. Iudiciū enim hæc uita, ut si qua alia, requirit. Natus est patre Syro Basilide, matre Emesena Theoclea. Fuit ingeniosus ad multa, & moribus austeris

σαμωνα.) Samœna bîremis est genus, à Polycrate Samiorum tyranno, Duride architecto, inuentum, ut tradit Lyſimachus libro 2. de Reuerſionibus. Alij Samenam nomiſima eſſe dicunt. Vſurpatur de ijs qui extremas malorũ calamitates timent, eo quòd Athenienſes Samios cõpunxerunt.

σαμοθρακη.) Samothracia inſula, ſita eſt eregionẽ Thraciæ, cui nomen à Samijs factum eſſe tradunt, qui eam occuparint. Antiphon in Samothracica oratione: Primi inſulæ huius incolæ Samij fuerunt, e quibus nati nos ſumus. Eò uerò ſe coacti neceſſitate, non inſulæ cupiditate contulerunt, Samo pulſi à tyrannis: eaque fortuna uſi, capta eſt Thracia præda in inſulam peruenerunt.

SAMVELEM prophetam peperit Anna, uotis Chriſto factis, hoc indito nomine, quod à Deo exoratus eſſet: quali Deopratum, uel Adeodatum dicas. Recordata uerò mater uoti quod fecerat apud Elim põtificẽ max. eum Heli tradit, & conſecrat, prophetam Dei futurũ. Promiſſum itaque capillum alebat, & aquam potabat, & in templo educabatur. Helcaneq; poſt ex Anna filij naſcuntur tres, & filia una. Samuel autẽ anno ætatis duodecimo prophetare cõpẽt, & eum aliquãdo dormientẽ nominatim uocauit Deus. Ille uerò Pontificem acceſſit, ab eo ſe uocatum exiſtimans. Qui cum ſe illum uocaffe negaſſet, terq; Deus id feciſſet, Eli miratus: At ego, inquit, ò Samuel tacui, ut prius: Deus uerò eſt, qui te uocet. Tu igitur dic: En adſum. Cumq; Dei orationem ruruſ audiffet, petijt, ut quid uellet, ſibi exponeret. Se enim, quẽcunq; iuberet, miniſteria obiturum. Tum Deus: Quoniam, inquit, ades, cognoſce calamitatem Iſraelitis imminentem, & Eli filios uno die nõ ita multò poſt morituros.

SAMPHORAS, equus cui litera S impreſſa eſt. Sigma em̄ Doreſ San appellat.

SAMPSON filius Manoæ, iudex Hebræorum, uir robuſtus. Qui quandiu corporis uoluptatibus imperabat: ſuperior erat hoſtibus. ſed cum ei Dalila ſcortum ſanam mentem eripuiffet: unã cum temperantia uires amiſit, ab aduerſarijs captus, uinctus, cæcatus, in piſtrinum deditus. Itaque templi columnis ſubrutis: Abeat, inquit, Sampſon cum alienigenis. itaque periit, cum populum iudicaſſet annos 20.

σαμψων.) Sub Sampſone uir quidam in urbem profectus, Beniamitica tribus,

uxorem ſuam raptam à popularibus, & conſupratam, recepit mortuam: atq; in XII. diſſectã partes, in XII. miſit tribus Iſraelis, ut teſtimonium eſſet contra Beniamin. Qui cũ eam accepiſſent: ſtatim urbes aggreſſi, tribũ Beniamiticam euerterunt, 87000 uiris eo bello abſumptis.

SANATRVCES, Armeniorũ rex, corpore mediocri, animo ad omnia magno, in primis uerò ad res bellicas. Fuit & iuſticię accuratus cuſtos, & in uictu non minus quã optimi quique Græcorum & Romanorum frugalis.

SANDON Hellenici F. philoſophus, argumenta ſcripſit in Orpheum, librum unum.

SANNYRION Athenienſis comicus, cuius fabulæ ſunt, Riſus, Danae, Io, Pſychaſta: ut tradit Athenæus in Dipnoſophiſtis.

SAVS & Draus fluuij, ſecundam (Pannoniam.) Pæoniã includẽtes, in Iſtrum fluuium deferuntur.

σαυς.) Diana: Arcu fures pete, amicos conſerua.

SAVL, rex Iſraelis, qui à dæmone tenebatur, ut neq; dormire neq; quieſcere poſſet. Hunc David canticis demulcebat.

SAVL ppheta, inauguſatus à Samuele rex & propheta, cum eum quiſpiam uidiſſet, dicebat: Nunquid & Saul inter prophetas? & ſermo hic in prouerbiũ quoq; abiit. Dum enim aſinas amiſſas quæreret, pro ijs regnum inuenit.

SAVLO regi Iudæorum, ut ab omnibus honoraretur, occaſio fuit bellum cũ Naafe Ammanitarũ rege: qui multis cladiſus Iudæos affliciebat. & præter cætera mala, quõſcunq; iure belli caperat, ijs dexteros oculos eruebat, ut ſiniſtro eorũ oculo à ſcutis tecto, prius inutiles eſſent. Hunc igitur Saulus debellauit.

σαυλω.) Heraclio, Heraclij imperatoris patre, urbem Perſarum Beïudaes oppugnante: Saper uir quidam fuit, corpore quidem quali Tydeus apud Homerum celebratur, animo uerò Tydeo ſuperior. Hercules enim erat animo, & ſi quis illo fuit unquam fortior. Neque enim dubito Herculem uirtutis magnitudine inferiorẽ illo facere, (εἰ καὶ ἐν τῷ παραλλήλω λειπόμεθα.) etiam ſi in collatione poſteriores ſumus. Palos acutos ſecum ferens, inſilit in munitionẽ, & labefactat, uno quidem palo in turre defixo, in iuncturis ædificij (erat enim e duro lapide) conſtru-

87000 uiro-
rum ob unã
caſa mulieru-
culam.

Nũquid eſt
Saul inter
prophetas?

Naafes.
Dextri oculi
eruti.

Maior in eo
xiguo domi-
natur corpo-
re uirtus.

Samuel dicitur
viri.

anno ætatis
in duodecim
no prophe-
ta.

Celis præ-
dicat.

Scorta Sã.
ſonem e-
ueruant.

structum castellum) pede palo insistit: deinde altero inserto, pedem alterum suffulcit: & eminentibus faxis, manibus fortiter prehensis ascensum machinatur: & quia hostes spectaculum telorum sustinere non poterant, firmiter propugnaculum tenebat Saper. Ac prima coitione captum fuisset castellum, nisi quidam Persicæ cohortis subito coortus, uno ex clypeis, qui munitionem tegebant, fortem illum uirum deiecit, ut unâ cū clypeo retrorsus in puluerem caderet, alliso synicipite & humeris, casu Homérico. Non tamen periit. nam clypeis eum excipiunt commilitones, & uulneratum conseruat: iaculorum enim cuspides parum admodum eum compunxerant. At uerò inuicti animi uir, idem opus denuò aggreditur, atque ad propugnaculum assilit, ita manibus iniectis, sicut polypus acetabula sua ineuitabilia defigit, fortiter munitionem tenet. Perseus uerò aduersarius, priore suo facinore iterato, propugnaculum superioribus Romanorum oppugnationibus labefactatum, unâ cum uiro forti præcipitat. Qui quamuis uulneratus, cū eum casum, à cōmilitonibus ereptus, saluus euasisset: tertium etiam certamen suscipit, quasi inuicta & diuina quadam uia ad facinus incitatus. Cum uerò arrepsisset, atque coronam munitionis teneret, stricto acinace, fucum illum, uirtutis suæ interpellatorem Persam interficit, & caput eius amputatum ad oppugnatores deiecit. Id factum Romani conspicati, recipiunt animos, & discrimen appetunt. Frater autem quidam Saporis illius, homo iam senex, spectatam illius uirtutem æmulatus, & ipse statim ascendit, fratris secutus exemplum. Deinde post hunc alius, & multi deinceps. Qui enim mœnia occuparant, iam funibus cæteros attrahunt: effractisq; portis, Romanum exercitum introducunt, qui hoc modo profligatis hostibus castello potiti sunt.

Casus ex propugnaculo.

Alter ascensus & casus.

Tertius ascensus, & expugnatio castelli.

SAPORIS, rex Persarum.

(σάπωρος.)

Simonides, quamuis senex & putris, Lucri gratia uel in uimine nauigaret:
 σιμωνίδης ὁ δὴ γέρον ὢν καὶ σαπῶρος,
 κέρδιος ἐκρητι καὶ ἴππῳ ὀπίσθεσσι πλέει.

Sapphonis natales.

SAPPHO, siue Simonis, siue Eunomini, siue Eurygii, siue Ecryti, siue Semi, siue Camonis, siue Erarchi, siue Scamandronymi, & matris Clidis filia, Lesbica Eresia, Lyrica, fuit Olympiade 42, quo tempore & Alcæus fuit, & Stesichorus, & Pitta-

cus. Fratres eius fuerunt tres: Larychus, Charaxus, Eurygius. nupsit cuidam Corcolæ Andrio, uiro ditissimo: ex eoque filiam suscepit, quæ Clis appellata est. Sodales eius & amicæ fuerunt tres, Atthis, Telelippa, Megara: ob quas in suspicionem uenit turpis consuetudinis. Discipula eius fuit Anagora Milesia, Gongyla Colophonia, Eunice Salamina. Scripsit carminum Lyricorum lib. 9. & prima plectrum inuenit. Scripsit & Epigrammata & Elegias, & Iambos, & monodias.

SAPPHO Lesbica, Mitylenæ, psaltria, ob amorem Phaonis Mitylenæi, de Leucate se in mare deiecit. Quidam huius etiam Lyricam esse poësin tradiderunt.

σεραπίων, Serapion, Aelius dictus, Orator Alexandrinus, scripsit de Erratis declamationum: (ἀκροάσεων.) Auscultationum libros VII. Panegyricum in Adrianum imperatorem, (βυλδοπικὰ.) Senatoria seu Deliberationes ad Alexandrinos. Rectene Plato e sua Republica Homerum ablegarit: aliaq; multa, & artem dicendi.

SERAPIONEM in amicitiam recepit Isidorus, cū ipso uno excepto, nemo hominum eius philosophiam & pietatem sciret. Tantum erat in eo uiro & recta rationis, & ueræ uitæ, ut quod pro uerbo dicitur, ab eo re ipsa comprobatum fuerit. Sic enim uixit, ut nemo eius ætatis hominum, seu iuniorum seu seniorum, eum uixisse sciret: aut se sciturum putaret, id quod ego dico. Neque quisquam cognouisset, neque ego nunc eum nossem, nisi mihi idē ille philosophus oratione Serapionem demonstrasset. Neq; enim persuaderi illi potuisse, ut alium quempiam conueniret: præsertim cum senuisset, raro eum domo exisse: habitasse enim in exigua domucula solum, reuera solitariam uitam amplexum, ad res maximè necessarias dūtaxat uicinarum quorundam utentem opera. Precibus supra modum intentum, idiota habitu templa omnia frequentasse pro ratione festiuitatis. Plerunque autem domo commoratum, uitam non humanam, sed prorsus (ut ita dicam) diuinam egisse. Nam preces aut uirtutes uel apud se recitasse: uel ad Deum, ac potius tacite cogitasse. Cum autem natura esset indagandi ueri cupidus, & contemplationi deditus: non in subtilioribus philosophiæ questionibus uersari solitum, sed grandioribus & diuinioribus cogitationibus intentum fuisse. Itaque solum ferè Orpheum habuit & legit, subinde Isidorum de

de oblatiſ queſtionibus rogitās, ſumma, ut ita dicam, Theologiæ ſcientia inſtructum: quem ſolum familiarem norat, & admittebat: qui ſe in eo perſpexiſſe dicebat, celebratam à poetis Saturniam uitā. Nihil enim quicquam aliud tuel egiſſe uel dixiſſe illum, niſi quòd ſubinde ſeſe collegerit atque contraxerit in interiora, atq; in anguſtias. Opes ita contemnebat, ut ni hil poſſideret præter duos tatum aut tres libellos, inter quos erat & Orphei poeſis: itemque uoluptates corporis, ut à prima ætate neceſſarijs tantum ad uitam ſuſtendam uteretur, & à rebus uenereis per omnem ætatem purus permaneret. Gloriam humanam ita negligebat, ut nec nomen eius in urbe ſciretur: neque poſt etiam innotuiſſet, niſi deorum quiſpiam Saturniæ uitæ exemplum hominibus donare uoluſſet, ne fabuloſa uideretur ea oratio, quæ teſtem hiftoriam non haberet. Nam Chiron quidem in conſinio magis Saturnij & Iouij regni conſtitit, unde bicorpor fuiſſe traditur. Serapion uerò à philoſopho cognitus, ſic deſcriptus ſit, qui Iſidorum hæredem reliquit, cum neminem cognatum haberet, neque alium quenquam dignum facultatum ſuarum, duorum aut trium inquam libellorum, hæredem iudicaret. Hoc tempore alius uir Alexandriam uenit, ex diametro, & magis etiam quàm ex diametro, ſi fieri poſſit, Serapioni contrarius. Nam hic quidem Saturnius quiſpiam fuit, aut Iouius: ille uerò Typhonius, & Typhonè bellua multo uerſutior atque furioſior. Nemo enim eorum qui nunc uiuunt hominum ignorat, quo animo, qua fortuna fuerit Pamprepius.

Serapidis ſtatua. (*σειραπιδης*.) Serapidis ſtatua Alexandriæ Theophilus euertit archiepiſcopus, ſub magno Theoſoſio. Eum alij Iouem eſſe dicebant, alij Nilum, quòd modium & cubitum in capite geſtaret, a que menſuram ſcilicet. alij Iosephum, alij Apidem quendam fuiſſe, hominem locupletem, regem Memphidis, urbis Aegypti: qui Alexandrinis fame laborantibus, de ſuo uictum præbuerit. Cui mortuo ſit ædes extructa, in qua taurus aleretur, agriculturæ ſymbolum, qui quaſdam in colore notas haberet. Ex ipſo autem nomine apparere, quis ſit. Nam loculum in quo Apis conditus ſit, Alexandriam eſſe translatum: & Serapidem dici, quaſi loculum Apidis, (*σειραπιδης*). Huius ædes ab Alexandro condita eſt, ingens & ſplendidiffima.

(*σειραπιδης*.) Pittacum philoſophum Alcaeus Sarapum, à latitudine & attractiōe pedum appellauit, quaſi Plancum dicas, & Chiropodem, à filiſuris pedum: & Gaſtrica, ut inſolētem, & temerè glorientem: & Phyſconem & Gaſtronem, à pingui aqualiculo: atq; etiam Zophodorpida, ut qui lucernam non haberet: & Agafyraftum, ut impurum & ſordidum.

Sardanapalus. Affyriorum rex à Nino & Semiramide oriūduſ, Nini degens, perpetuò intra regiā ſe cōtinuit, neque arma tractans, neq; uenatum exiens, ut ueteres ſolebant reges: fucata facie, de pictisq; oculis, cū concubinis de pulchritudine certauit, & cincinnis capillorū, muliebrem deniq; in modum uitam egit. Aiuunt eum à nemine ſuorum conſpectum eſſe, niſi ab eunuchis & puellis, atq; incendio regiæ conflagraſſe. Nihilominus tamen uetere inſtituto * ad fores præſtabantur aliarum gētium duces, copijs ſuis adductis. Occiſus eſt à Perſeo. Adulatores autem, & libidinum eius & crapulæ atq; inſaniæ æmuli, ſub eius perſona monimento inſcripſerunt: *Hæc habeo quæ edidit & reliqua. falſo utiq;.* Neq; enim defunctus habet quæ uorauit & exhaustit, ſed in foetidum interitum illa omnia abierunt: neq; habet ille quicquam, niſi iniquæ uitæ foetorem, quæ continenter miſeram eius animam affligit atq; excruciat, peſſime ſibi conſciam, & iniuriarum atq; flagitiorum admiſſorum memorem.

SARDANAPALOS libro Perſicarū rerum ſecūdo fuiſſe duos tradit Calliſthenes: unum, ſtrenuum & fortem: mollem alterum, atq; effœminatū. Nini autem in eius monimento inſcriptū eſſe: SARDANAPALVS Anacyndaraxi F. Anchialum & Tarſum uno die condidit. Tu uerò hoſpes, Ede, & bibe, & lude. nā cætera quidem humana, ne tãti quidē ſunt: hoc eſt, nec digitorum crepitu digna. Simulacrum enim monimento impoſitum ita factum eſt, ut manibus ſupra caput elatis, digitis crepet. Illud idem etiam Anchiali propè Tarſum extat, quæ nunc Epizephyrium dicitur.

(*σειραπιδης*.) Sardonius riſus: id eſt, ſimulatus, qui ſic dicitur à nudatis dentibus. Prouerbiū etiā uſurpatur de ijs, qui ſuū interitū rident: quod inde ortū tradit Demon, quòd Sardi captiuorū pulcherriſmos & ſeptuagenarijs maiores Saturno immolarint, qui ad fortitudinē ſuā declarandam riſerint. Timæus uerò ait: eos qui iuſtum

Alcaeus Pitta
ci inſeſtor.

Rex muliere
corruptior.

Iniquæ uitæ
fictor defun
cto reliquijs
impio.

Sardanapali
duo.

Fortis epitas
phium.

Anchialis.
Tarſus.

Riſus.

Captiuorum
immolatio
Saturno.
Parentum
caedes.

iustum ætatis tempus uixissent, solitos in Sardinia fustibus in foueâ, in qua sepeliendi essent, à filijs compelli, risisse. Alij à nudatis dentibus, cū amentia. Et Clitarchus & alij scribunt, Carthagine in solennibus supplicationibus, puerū æneo Saturni simulacro in manus imposuisse, cui subiectus esset clibanus: quo incēso, puer igni correptus, ridentis speciem præbuerit. Si monides uerò scribit, Talum à Vulcano fabrefactum, Sardos, quod ad Minoē trañcere nollent (εἰς πῦρ κατέλιόμενον.) in ignē defilientē, ut qui æneum pectus haberet, hianti ore sustulisse. Idē Simonides lib. 2. rerum Syracusanarum, herbam esse tradit in Sardinia suauem, selino similem: quam qui gustarint, & maxillas & carnes suas præmordere. Quidam Sardonium risum interpretantur, suauem. Homerus:

Carthagine sis Saturnus.

Talus æneus.

Herba Sardinia.

Risit diuus Vlysses Sardonium.
SARDII gēmæ, perquam perspicuæ, quæ usque ad fundum eodem colore infectæ uidentur: quippe cum uisus profunditatem non perspiciat.

σαρδία.) Sardinia insula maxima iuxta Italiam, in qua gignuntur purpuræ insignes, & acutissimæ. Prouerbiū, βάρμα σαρδωνικόν, Tinctura Sardinia: id est rubra, purpurea.

SARISSA, longa hasta apud Macedones.

Explicatio somniorū.

σάρκας μέλαινας, ἢ καλὸν πᾶσι τῶδε. λευκὰς ὄραν πρὸς σάρκας, ὅθεν λίαν. ὅλον καθαίρειν φροντίδων διηλοῖ λύσιν.
Carnes nigras uidere, nemini bonum est.
Carnes albas uidere, est ualde commodum.
Totum corpus purgari, solutionem curarum significat.

σάριν.) Volucrum solus uespertilio carnem gignit, cum reliquæ oua pariant. Sicut uicissim quadrupedum sola testudo oua parit.

σάρκω φάγια.) Corpus eius esum carnium postulabat. Sed quod immolatum non esset, eo uesci recusabat. uetus illud exemplum morticinis abstinenti, hoc significare existimans.

SARMYDESSVS, locus Thraciæ.

σάρξ.) Aristoteles sensoria dicit, carnē, & sensum tangendi, unum esse, & interiectum seu medium.

σαρπηδονία ἀκλή.) Thraciæ promontorium est Acte Sarpedonia. Est & insula iuxta Oceanū, in qua Gorgones habitāt.

σάροι.) Sari, mensura & numerus apud Chaldæos. Nam 120. sari, faciunt * annos 2224, qui fiunt anni 10, & menses 6.

σάτα.) Sata, mensura Hebraica, significat modium repletum, ut sit modius asthīn (ἀστῆν) liquidorum uerò sextariorū 15, aut librarum 25.

σάταν ἢ σατανᾶς.) Satan, seu Satanas, Hebræorū lingua dicitur apostata, siue transfuga, qui & diabolus: ut qui Deū apud homines calūniatur, & inter ipsos homines contētiōes & pugnas excitet. Dæmones autē ab initio non sunt ab uniuersitatis autore Deo mali cōditi, sed animi peruersitate à meliorib. ad peiora deciderūt liberē atq; ultrō: & rebus à Deo datis nō contenti, sed maiora appetētes, superbię perturbationem admiserunt, & honore initio dato exciderunt, & bellum aduersus homines susceperūt: & contra eos, ut qui imagine Dei essent ornati, insanierūt: sed angelorū præfectura custodiuntur. Concertationem autē & pugnā Deus non prohibuit, ut lucta optimos demonstraret.

σάταν ἐποίησ, ὡς περ ἀσδάμας οὐρανόν. Ipsa te laudas, ut Astadamas olim.

Astydamanti Morsimi filio, cum tragediā magno successu egisset, concessum est ab Atheniensibus, ut Parthenopcei imaginem in theatro dedicaret. Is uerò insolens, hoc epigramma de semetipso fecit: *Vtinam ego inter illos fuissē, aut illi una nobiscum,*

Qui lingua suavis prima uidentur ferre. Nam uerē iudicatus essem, in certamen missus, illis par:

Nunc tempore antecedunt ij, quos inuidia non comitatur.

Ob insignem itaq; arrogantiam repudiata est inscriptio, & in prouerbiū abiit apud Comicos.

σάφες ἐρόν μοι κ' ἀμαθέστερον φράσον.) Si ea quæ adfunt infida, fida duxerimus: ea uerò quæ fida sunt, infida: dic, quomodo: nō assequor. Rudius aliquāto dic, & planius. Tū ille: Si ciuibus, inquit, quibus nūc credimus, ijs diffisi fuerimus: quib. uerò non utimur, ijs utemur: salui erimus. Si nūc in his calamitosi sumus: quomodo si cōtraria fecerimus, non conseruabimur? Euge Palamedes, ὁ sapiētissima natura: Ista nūquid ipse reperisti, an Cephisophon?

σάφης.) Sophocles: Si Iupiter adhuc est Iupiter, etiā Iouis filius Phœb. est uerax.

σάμνεας δάμνεσσι, καὶ κύων λαίλαργος.) *Demulces me cum mordeas, & canis es subdola. In eos qui beneuolentiam simulant, cum clanculum insidientur.*

SEBASTIANVS sub Valente fuit, sub quo cum bellicosorum hominum delictus

Cuius ageretur, uir hic omni spe melior est
 inuentus, nullius uirtutis expers. Nemo
 enim erat, non modò illius aetatis, sed ne
 ueteris quidè memorię hominũ, eorumq; ¹⁰
 qui apud omnes celebrantur, cum quo iu
 re cõparari nõ posset. Qui cũ belli amans
 esset: pericula tamẽ minimè amabat, non
 propter se, sed propter populũ. Pecunię
 copias eatenus diligebat, ut corpus ar-
 mis ornaret. Victu utebatur duro & aspe-
 ro, & qui fatigato satis ad laborem eunti
 impedimento non esset. Cum milites ma-
 ximè amaret, militib. minimè indulge-
 bat: sed à suis omnem auariciã auertebat,
 & rapacitatẽ in hostes conuertebat. eos
 qui secus fecissent, grauiter mulctabat: o-
 bedientibus aut, (*τῆς περισσοτέρως ἐς τὸ εἶναι
 σωτηριώτερον*), ne qua re carerent, adiuuen-
 to erat. Denique exemplum & formã uir-
 tutis se præbebat. In magnis autẽ & splen-
 didis imperijs uersatus, ut Rhodiorum co-
 lossus ob magnitudinẽ formidabilis est,
 non amabilis: sic & ille ob abstinentiam
 admirabilis, gratia carebat. Itaque eunu-
 chis, qui imperatores sopiunt, animi eius
 rectitudine offensus, ut qui homo esset ex-
 peditus ob paupertatẽ, & facilis ad mutã-
 dum locum, successorem habuit imperij.
 (*σεβαστῆς*.) Aristophanes: Fide integra
 sum in colendo & celebrando Deo, (*δὲ
 σωτῆρὸν δὲ δαίμονας ἔχει σεβαστῆς*).
 SEVERIANVS Damascenus, prima-
 rij generis, Auxentij Callinici F. orũ sui
 generis ad Romanos maiores referens,
 qui patriã Alexandriã incoluerint: præ-
 ter ingenij celeritatem, poetica & orato-
 ria doctrina eruditus, atq; etiã iuris ciuilis
 Romanorũ peritus, excellere uisus est in-
 ter æquales suos. Animo uehementi fuit:
 & quę cũ animo cogitasset, ad rẽ cõferre
 paratus, agẽdo cõsiliũ anteuertebat. Itaq;
 uita eius sæpe impedit. Ab initio em̃ ani-
 mum ad philosophiã appulit, seq; Proclo
 instituendum tradere uoluit. Vigebat e-
 nim tũ, & florebat Proclus, Athenis. Sed
 pater, qui eũ causas agere, & eo quaestu lo-
 cupletari uellet, illi obstitit. Quo nõ mul-
 to post defuncto, Athenas ptectus, som-
 niũ uidet huiusmodi. Videbatur sibi ca-
 cumini mōtis tanq; curru insidere, ac ue-
 luti agitare montẽ. Fatũ scilicet eũ, & de-
 cretũ diuinũ excitabat, & (*τὸ ἀθάρτερον ὄν
 ἐστὶ κακόν*.) mala etiã uoluntas, ad uitã aliã,
 quæ excelsa quidẽ & magnifica esse uide-
 ret, sed aspera esset, atq; inanis: quod & ip-
 se cõprobauit, & euertus demonstrauit.
 Loco em̃ philosophiã, beatiq; ocij, ad Rẽ

publicam gerendã & magistratus adipi-
 scẽdos sese cõtulit. Quia uerò natura erat
 contentiosus, & in omni proposito perti-
 nax, & ita gloriã appetẽs, ut haud scio an
 quisquã alius (*ὁ δὲ Περικλῆος ἐγγυς*), &c. ho-
 norificis factis & dictis, quæ uirtutem ex
 animo foras producunt, intentus: rei fa-
 ciendã nullam curam habuit, neq; ad in-
 iuriã & auariciã procliuis fuit: sed ap-
 petens inimicitiarum, semperq; cũ em̃inẽ
 tioribus contendit, neq; cuiq; maiorũ ma-
 gistratuũ quicquam concedere præter ius
 & æquũ uoluit: inq; dicendo iure acerbis-
 simus, interdum iracundia impellẽte, quo
 se à contemptu uindicaret: cædes quasdã
 fecit neq; iustas, neq; felices, quibus secu-
 tã deinceps uitę calamitatẽ acceptam re-
 tulit. Susceptis autẽ etiã Ardaburij inimi-
 tij, filij Asparis, hominis Barbari quidem
 illius, sed maximæ apud Imperatorẽ auto-
 ritatis, & legionũ Orientalium ducis: mul-
 tum quidẽ & illi & patri eius negocij fa-
 cessit. sed pluribus & grauiorib. iniurijs &
 cõtumelijs affectus, nullũ istius peruna-
 ciã fructũ tulit. Sanctissimus etiã cultor
 Græcæ religionis fuit: neq; multis & mi-
 nis & terroribus cessit, homo sceleratus.
 Mihi etiã Isocraticas orationes maiores,
 & de republica agẽtes enarrauit, nõ arti-
 ficio dicẽdi, sed prudẽtia rerũ & philoso-
 phia tractãda. In quibus copiã & amplitu-
 dinẽ ingenij in rebus ciuilibus enarrãdis
 uiri illius perspexi, atq; etiã iudiciũ oratio-
 nũ. Fratrẽ uerò meũ natu minorẽ Iulianũ
 sic ad eloquentiã studium inflãmavit, ut
 eum & poetas mādare memoriã, & cele-
 bres oratores pateref, proq; mercede ala-
 critatis, honorẽ illi haberet, alteri conue-
 nientẽ, cõuiuium. Ac ceteros quidẽ poe-
 tas modicẽ probabat: sed Callimacho in
 manus sumpto, nunq; non Afrum poe-
 tã derisit, ac præ molestitia sæpe librum de-
 spuit. Huic pollicitus est Zeno Impera-
 tor (*εἰ γένοιτο τῶν νεατέρων*), Si obsequerẽ
 ijs qui rerũ potirent. Nõ inter pceres refer-
 ret, maximum post Imperatorẽ magistra-
 tũ. Sed ne sic quidẽ illi persuasit, nec per-
 suasurus unq; fuit. Ac nobis literas illas li-
 berales, sed irritas recitauit. Arcadiũ etiã
 Larissẽũ per literas increpauit. Quo in ge-
 nere multum ualuit Severianus: & homo
 cordatus fuit, ut ex eius epistolis pspiciẽt.

SEVERVS Romanorum imperator,
 legiones misit, quæ Byzãtium obsideret:
 eò em̃ Nigri duces cõfugerãt. Capta urbs
 est fame, & tota euerfa: & theatris & bal-
 neis omniq; ornatu & honore priuata, in
 N pagum

Virtus non
gratiosa.

Eunuchi
splendore uir-
tutis offens-
duntur.

Eruditio.

Temeritas.

Proclus.

Somnium.

Vita nego-
ciosã.
Ociosã.

Gloriæ quã
pecuniæ aui-
dior.

Contentios-
nes.

Cruditus.

Ardaburius.
Aspar.

Profanus.

Isocratis ora-
tiones.

Iulianus.

Callimachi
osor.

Byzãtium à
Seuero exci-
sum.

pagū redacta, qui seruiret Perinthijs, do-
no data, sicut & Antiochia Laodicensib.
Cum interdictum militib. esset, ne rem ha-
berēt cum mulieribus: Seuerus hoc cōces-
sit, eosq; aureis anulis donauit. Cum Se-
uerum Byzantini cum oleaginis ramis ce-
lebrarēt, salutemq; peterēt, seq; excusarēt,
cādibus quidem abstīnuīt: sed denuō Pe-
rinthijs eos subiecit, & porticus eis thea-
tri & (κυνηγίων Cynegiorū) uenationum
præbuit, & circulum equestre cōdidit, ta-
bulatis & repagulis ornatum, emptis ædi-
bus & hortis quorundam pupillorum fra-
trū: resectisq; arboribus quæ circulo immi-
nebant, ea figura quæ nūc cernitur, exor-
nauit, adiunctis etiā balneis (ἐν τῷ ἱερῷ, in
æde.) cum æde Iouis quæ Zeuxippus di-
cebatur: Renouauit, & Strategium. Atq;
hæc omnia Seuerus auspīcatus est, filius
eius Antoninus perfecit. Seuerus Alexā-
driam ingressus, inscriptionem reperit in
* prima, DOMINI NIGRI EST
VRBS. Quod cum ægrè tulisset: obuiam
illi processit Alexandrinus populus, uo-
ciferans: Nouimus dixisse nos, DOMI-
NI NIGRI ESSE VRBEM. Tu enim
es Nigri dominus. Expedita igitur defen-
sione probata, illis ignouit.

SEVERVS, sophista Romanus, in A-
rabiam è Syria & Palæstinam uenit, & in
Aegyptum superiorem nauigio per Nī-
lum ascendit, eamq; totam paucis excep-
tis perlustrauit. Nam Aethiopiæ confi-
nā propter pestilentiam ingredi non po-
tuit: omniāq; etiā occultissima indaga-
uit. Is enim erat, qui neq; diuinarū neq; hu-
manarum rerum quicquā imperuestiga-
tum relinqueret: eoq; libros arcanos om-
nes, quos reperire potuit, ex omnibus a-
dytis sustulit: & Alexādrī monimēto in-
clusit, quo nec corpus eius quisquā cerne-
ret amplius, neq; libris inscripta legeret.

Seuerus natione Afer, in rebus geren-
dis strenuus simul & iracundus, & duræ
atq; asperæ uite assuetus, facilimè labores
tolerabat, & statim quid facto esset opus
perspiciebat: & quod decreuisset, sine mo-
ra exequabatur. Palatium ingressus, Albī
ni amicos apud Senatum accusauit: eo-
rumq; literas, quibus conuincerētur pro-
tulit: & alijs alia crimina obijciendo, oēs
senatus principes & singularum prouin-
ciarum nobilissimos & ditissimos quos-
que interfecit. Auri etiā auidissimus fuit,
ut fortitudinem uinceret auaricia.*

Seuerus hic sub Anthemio imperato-
re fuit. Alexandriā profectus, in ocio phi-

844
losophatus est, in maxima copia & uarie-
tate librorum. Viros doctrina præstantes,
si quisquam alius, facile ad se pertraxit:
reliqua desunt.

(σεδειςίας.) Sedechias, impius p omnia,
defecit à Nabuchodonosore rege: cum
Deū esset obtestatus, se in fide pmanfurū.
Itaq; ille biennium obsedit Hierosolyma.
SECVNDVS, Atheniensis sophista,
cognomento Plinius, & Epiurus, ut fabri
filius, magister fuit Herodoti sophistæ.
Scripsit declamationes.

SELEVCIA, urbs Isauriæ.

SELEVCVS Alexandrinus grāmati-
cus, cognomento Homericus, Romæ do-
cuit. Commentarios scripsit in omnes pe-
nè poetas. De Synonymorū differētia, de
falsō creditis rebus, de Alexandrinorū p-
uerbijs: de Dijs li. 100. & alia miscellanea.
Seleucus, Emisenus grāmaticus, Pisca-
toria scripsit lib. 4. In lyricos commenta-
rium, Parthicorum lib. 2. Vidi & alium Se-
leucum insertum, qui libros non haberet.

Seleucus cognomento Nicanor, filio
suo Antiocho dedit uxore suam Stratonī-
cen, amore illius capto, & ex amore agro-
tanti, & dissimulanti morbum: quem Era-
sistratus medicus deprehenderat. A Se-
leuco tradunt, cum Alexandrum immo-
lantem taurus effugisset: bestiā cornibus
prehensam esse retractam: eaq; de causa
capiti statuæ eius addi cornua.

(σελήνη.) Lunam non modò humidam
esse, sed & calefacere corpora, eque ac So-
lem tradunt. Dauid: Interdiu Sol nō adu-
ret te, neq; noctu Luna.

Φωσῆρας ἰδεῖν, πραγμάτων δηλοῖ Φάος.
Solem & Lunam uidere, actionum signi-
ficat lumen.

(σελήζειν καὶ σελλιάσαι.) Sellifare, id est
arrogantem esse. A Sello quodam pau-
pere, qui se diuitem esse fingebat: aut ab
Aeschine Selli filio, qui erat gloriosus in
differendo.

(σελίνας δειτταὶ ὁ νοσῶν.) Selino est opus æ-
grotanti. Cum animam agebant, sepul-
chra in quibus condituri erant mortuos,
selino spargebant.

(σελίνας ἐπέφαν.) Selini corona, id est lu-
gubris. Selinū enim in luctu adhibebat,
ut Duris libro de Certaminibus scribit.

SELLIVS, seu Sillius, qui & Homerus,
grammaticus, ante Menandrum.

SEMIRAMIS, Assyriorū prima regi-
na & princeps, multis mortalibus interfe-
ctis, metalla primū inuenit, & captiuis
eorum tractationē mādauit: prima Nini-
uen

Antiochia.

Niger Do-
minus.Aegyptij li-
bri.Cruelitas &
auaricia.

Ninive. uen mœnibus cinxit, mutatoq; nomine
Babylon. Babylonē uocauit, & flumina muniit ag-
Aethiopes. geribus, & pyramides erexit, enauigatoq;
 Oceano, eius accolas (hi sunt Aethiopes)
 uidit. Nam & Homerus ait:

*Iupiter ad Oceanum, ut Aethiopes integros a-
 diret, Heri abiit.* ac quosdam dixit absq;
 pilis esse, à Solis ardore adustos, pecudū
 instar uiuentes: oræ autem maritimæ ac-
 colas, terra nascentes herbas ignorare, pi-
Paradisus. scium esu contentos. Ibi etiam paradisum
 esse: omnia enim odorata & necessaria ijs
 in locis inueniri. Semiramidem etiam
 Rheam dicunt.

Semiramis. Semiramis ait Dercetæo: Abi, adorna
Rhea. in tertium annum expeditionem, auspica
Dercetæus. tus ab Helle ponto & Libya, usq; ad Ba-
Exercitus ctra, pedum myriadas 300, equitum 100,
immensus. falcatorum curuum myriadas 10, uirorū
 è camelis pugnantium totidē. Aliorū cam-
 elorum ad quosuis alios usus myriadas
 20, coria bouum cruda ad 30 miryadas. Na-
 ues longæ Baetris ædificant 3000, rostris

Expeditio æneis: quæ compleant uiris itidē è Syria,
Indica. Phœnicia, Cypro, Cilicia, & ora mariti-
 ma usq; ad Hellepontū. Eadem Indos ag-
 gressura, *είδωλα ελεφαντίνα, ξύλινα,* ebur-
 nea, lignea.) simulacra elephantorum li-
 gnea 200000 circiter cōpegit, quæ cameli
 gestarent, intrinsecus impleta uirgultis &
 puluere, quò facilius ferri possēt: exteriora
 uerò corijs cōtexit, & singulis camelis
 binos Aethiopes sagittarios & iaculato-
 res imposuit: Indumq; flumē, qui est ampli-
Indi traie- plus 100 stadiorū latitudine, traiecit: pon-
ctus. teq; iungit, quā angustissimus esse uide-
 batur. * Fuit autem longitudo 60 stadi-
 orum, latitudo 300. Simulacrorum autē fue-
 rūt 200000. Eodē traiecto flumine Indo,
 & interioris (*κόιτης*). lecti palatijs conditis
 in altitudinibus * enchoregis bitumina-
 tis, rursus in suum lectum discessit.

σεμνομυθῆσιν.) Superbus ille Hasdrubal
 Imperatori ad genua accidit, oblitus ma-
 gniloquentiæ.

σεμνον.) Idem, quamuis grauissimus &
 feuerissimus, iucundus tamen erat in con-
 gressibus: nec ulli cedebat eorum qui co-
 mitatis laude florebat.

Summa ser- *σεμνοπρωσωπῆς.*) Sunt homines qui gra-
uitas cum ues esse uideantur, quorum mores uultui
summa hu- tamen non respondeant.
manitate
innata.

σεμνωόμεν.) Dionysodorus gloriaba-
 tur se à nemine uel ad fontem, uel in trire-
 mi auditū esse, quemadmodum Ismeniā.

SEMPRONIVS, primus Romanorū.
σενατόρες.) Romulus post Remi fratris

cædem, è finitimis urbibus certum uiro-
 rum numerum attraxit, & centum senio-
 ribus & prudentioribus Rempublicā cō-
 misit, & decem ex his præstātissimos Pa-
 tricios à paterna ciuium curatione appel-
 lauit. Trecentos item equites, & 3000 pe-
 dites ad urbē tuendā descripsit, populūq;
 in trib. quatuor diuisit: & eos quorū cōli-
 lio urbs administraretur, Senatū uocauit.

Senatores
100.

Patricij 10.
300. equites.
3000. pedites.

SENIUS, rex Aegypti.

SEXTVS Chæronensis, Plutarchi ex
 sorore uel fratre nepos, philosophus, M.
 Antonini Cæsaris temporibus, Herodoti
 Philadelphæi discipulus, Pyrrhoniæ se-
 ctæ, in tanta apud imperatorē autoritate,
 ut (*σωδινικάζειν αὐτῶ.*) unā cum eo ius dice-
 ret. Scripsit de moribus, & (*Ἰπποκυπτικά,* le-
 go *καὶ σκεπτικά.*) Scepticos lib. 10. Post obi-
 tū Cōmodi, quidā ausus est se dicere, Sex-
 tū, & successionē opū & dignitatis pete-
 re. & multo rogatus à multis, non in scitē
 respōdit. Sed cum Pertinax de rebus Græ-
 cis eum percontaretur, quarum ille rudis
 erat: grauissimē impedit, cum uerba ipsa
 non intelligeret: usq; ad eò uultu quidem
 naturā, cætera uerò studio illi similis erat,
 doctrina uerò eādē excultus non erat.

Sextus, Libycus philosophus, Scepti-
 ca & Pyrrhonia scripsit libris 10.

SEPPHORA, Mosis uxor.

σεραφίμ.) Seraphim inflammatores, i-
 gnea ora, calefactores, cognitionis mul-
 tiplicatio, sapientiæ flumen.

σερβιλία.) Q. Seruilius Romanorū Cos.

SERGIVS Zeugmatēsis, Aphthonij
 F. à Dicegoris Hipparchis oriūdu, præ-
 fectus & ipse prætorij, & cōsularis, & pa-
 tricij: epitaphium scripsit in sophistam
 Sabinum, fratrem suum. Scripsit & alium
 librum pro causidicis, ad Aristidem.

SERDICE, urbs Daciæ.

σερβίω.) Aelius Serenus, qui & Athe-
 næus dicitur, grammaticus, scripsit epito-
 mē operis Philonis de urbibus, & qui in
 singulis clari fuerint, lib. 3. Epitomē com-
 mentariorum Philoxeni in Homer. lib. 1.

σερβίω γαῦς.) Seriphus anus, quæ in
 uirginitate consenuit, translatione ab a-
 gressu locusta sumpta, quam & Seripham
 anum & uatem uocant.

SERVCH, à tribu Iapheti ortus, idolo-
 latriæ fuit autor. Vetustas enim homines
 uirtute præstantes imaginibus & statuis
 ornados celsuit, & honorados, ut beneme-
 ritos. Idq; uiguit usq; ad Tharrā, Abraami
 patrē. Abraamus uerò uir iustus, & Dei
 cognitione imbutus, cū animo suo repu-
 tans,

Idololatria.
Abraam.

tās, à patre seduci homines, qui efficeret, ut simulacra & statuas adorarent, & facto rem omnium Deum non agnoscerēt: patris operib. cōminutis, Carris ex Mesopotamia & finibus Chaldeorum discessit, & in partibus eius regionis, quæ nunc Palæstina dicitur, habitauit, ultra Iordanē fluium, ipse & cognati eius, & Lot fratris eius filius (ἐπιέ κηό.) anno 75 ætatis suæ. Sunt igitur à diluuiō usq; ad Abraamum, annī 1403. Ab Adamo usq; ad Abraamū, annī 3745. Fuit Abraamus supra modum ditus: iumentis ita abundans, ut eos uicinia illā nō caperet. Itaq; Loto dedit agros trans Iordanem: quo tempore duæ urbes perierunt, Sodoma & Gomorrha, diuino igne in eas delato, eò quòd hospites pretereuntes contumelijs afficiebant.

Idololatriæ
ortus ex ad-
miratione
benemerito-
rum.

Seruch, defunctos præstantes uiros quorannis adorari iussit, tanq; adhuc uiuentes: & memoriā eorū celebrari, & in sacros cōmentarios referri, & deos eos iudicari tanq; benefactores. Hinc orta est idololatria, & multitudo deorū: atq; usq; ad Tharrā Abraamī patrē durauit. Is em̄ statuarius fuit, qui ex diuersa materia imagines faceret, easq; deos esse diceret, & adorandos, ut bonorum autores. Inde orta opinio hæc plerasq; nationes peruasit, maximè uerò Græciam. Hi enim errorē eum iam receperant, & Hellenem uenerabantur, gigantē è tribu Iaphet oriundū, & cōdendæ turris sociū: ob quā linguæ hominum sunt diuisæ, ipsiq; ex eo dicti μέροπες.

Hellen gigas.

μέροπες.

SERTORIUS Romanorum prætor, quāuis Hispani elati successibus, feroces essent, nunquam de summa rerum discernere fuit ausus.

σέρφ(⊙).) ὄνεσι κὰν μύρομηκι κ' ἀν σέρφω χολή: Inest & formicæ & uermiculo bilis.

σέρωσρις.) Sesostris, Aegypti rex: qui ut Aegyptios deprimeret, eorū mores mutauit, ac officia uirorum mulieribus (πὲ δὲ τῶν γυναικῶν τῆς ἀνδράσι, lego) mulierum uiris lege lata mandauit.

SEVTHES, unus ex Thraciæ regibus.

SEVERVS, post Dytychē (Eutyche, Felicem, uocat infelicem, ob hæresin) extitit, qui raptō Antiochiæ throno, Manichæam & Apollinaris & Eutyche hæresim (διεκδικεῖν.) instaurare studuit, pro uirili sua perturbans Ecclesiæ pacem. Pulsus autem Ecclesia, ut seditiosus & turbulentus, in Alexandrinorum leuitatē, turbinis & procellæ instar, irruit. Vbi cum alius quoq; turbo ipsi & populo reflasset: confudit & perturbauit omnia, Iulianus em̄

quidam Halicarnasseus, Asiæ episcopus, eos dissipauit.

SVETONIVS Tranquillus, grammaticus Romanus.

σέρφ(⊙).) Restiferi, genus Parthorum, pugnantium ex equis, qui comminus aggressi hostes, laqueis iniectis, & equis retractis, illos impetu equorum uel uiuentes uel mortuos abstrahunt.

10 σέρφ(⊙) μὲν φίλον ἀγγέλλει, ἔειπεν δὲ μέλισσα.
Siren quidem amicum nunciat, hospitem uerò apis.

SIREN, insectum est cerificum, api cō simile.

SIRENAS, mulieres quasdam canoras uetus Græca fabula celebrat: quæ in insulula sedentes, ita præternauigantes suauitate uocis delectarint, ut eos ibi usque ad obitum detinerent. A pectore usque ad uerticem forma fuisse traduntur muliebri, infernæ passerum. Mythologi dicunt, Sirenas esse quasdam fœminea facie præditas auiculas, quæ prætereuntium natarum canticis quibusdam meretricijs demulceant aures: nec (τῆς ὠδῆς ἡ ἠδονῆ) lego) alium cantus suauitas finem habet, nisi mortem. Narrationis autem ueritas ita se habet. Loca esse quædam maxima, mōtib; angustata: quibus allisi fluctus, argutum sonum edant. quo audito, prætereuntes fluctui uitam suam committant, ipsiq; unā cum nauibus pereant. Sirenes uerò & (Onocrotali.) Onocentauri, quorum meminit Esaias, demones quidam sunt, ea figura apparētes in desolatione urbis, ira diuina inflicta. Syri autem olores esse dicunt, qui post lauationem ex aquis in aerem subuolantes, suaue quoddam carmen canant. Iob uerò dicit: Frater factus sum Sirenum, & sodalis passerū: hoc est, cantillo meas calamitates, quemadmodū Sirenes. Passerem autem dicit, quem nos Struthiocamelum appellamus: qui uis cum sit, pedes & collum asini habet.

σέρφ(⊙).) Sirenes, animi compositæ & Mulicæ facultates. σέρφ(⊙) μὲν, Sirenia cantilena.

σέρφ(⊙).) Excussio oneris. Sic appellauit Solon nouas tabulas, omni are alieno & publicè & priuatim sublato. Nomē inde factum, quòd Athenis pauperes creditoribus suis laborare corporibus cogebantur. Dissoluto autem debito, uelut onus quoddam excutiebant.

σέρφ(⊙).) πᾶσι δὲ διὰ ἀλλήλοφάγων. De sistere à contentionibus, quæ mutuo sese deuorāt, Aristophanes in Datalensibus: Exa-

Exagitabant, pecuniam flagitabant, minitabantur, calumniabantur denuo.

Terræmotus.) Terræmotus fit uento in terræ cauitatibus incluso: quorum alij ab hitu Chasmatia, alij Brasmatia à fremitu dicuntur.

σείσρον.) Radit ille caput & barbā, quò latèrer: habituq; Aegyptio sumpto, quali cultores Ifidis utuntur, & sistrum quatiēs oberrabat.

σηγορ.) Segor, nomē urbis, in qua Lot Sodomiticum incendiū fugiens conseruatus est.

σηθ.) Seth, Adami filius. De hoc illud dictum est, Ingressi sunt filij Dei ad filias hominum: hoc est, Cainia stirpis. Deum enim, Sethum illius ætatis homines appellabant, eo quòd & Hebraicas literas, & stellarum appellationes inuenisset, ob insignis eius pietatis admirationem, ut qui primus & cognominaretur & appellaretur deus. quemadmodū & Mosi dicit Dominus: Deū dedi te Pharaoni. & de uirtute præditis & iudicibus, & spiritualibus dicit: Deos non cõtemnes, & principi populi tui non maledices. Meritò igitur Sethi & Enosi & Enoch, filij dei, & deorū filij, autore Symmacho, intelligūtur: qui uicti libidine, ad Caini filias sunt ingressi: è quorum impari & impuro coniugio nati sunt Gigantes, ob iustum quidem robusti & maximi: ob iniustum autē & profanum, improbi & pessimi.

SELYBRIA, urbs Thraciæ.

Pilati uexilla.) Pilatus Tiberij imagines, quæ signa uocantur, in ludæam tectas intulit. At ludæi sic perculsi sunt, tanquam patriæ eorum instituta conculcata essent. Nolebant enim ullam imaginem in urbē inferri. Constātinus crucis formā in uexillis ferbat, loco simulacrorū, quæ in aliorum Romanorum uexillis erāt. Signa Romanorum in tumulum quendam confugerant. Ibi cum omnes sententiā dixissent, Scipio ait: Cum re integra deliberent, magis operā esse dandā, ne quid ipsi capiant detrimenti, quàm ut hostibus noceant.

σημειομορ.) Ac partim coniecturas sequor, partim attonitus sum, nec quid sit conijcere possum. Sophocles.

σημεία σκυθικὰ.) Vexilla Scythica, texta quædam sunt, tincta coloribus, serpentū maximè similitudine, suspensa de contis mediocribus: eo consilio, ut eis currentibus, aut equos incitantibus, exaggerētur, & serpentum similitudinem referant, & flatu uehementiore impulsa stridant.

σημεία δὲ θλιῶν ἐκατέρωθεν.) Signa tolli utrinq; apud Thucydidem. Habebant em̄ signa quædam, quæ tempore pugnæ ostendebantur: quibus erectis, pugnam incipiebant: detractis, desinebant.

σημείον.) Signū, quo res obscuræ apprehenduntur apud Scepticos, quod ratiocinationibus destruunt. Signum item, concione indicta, ponebatur.

σημὸς.) Semus, Eleus grammaticus, scripsit Deliacos libros s̄ Circuitus duos. De Paro, 1. De Pergamo, 1. De Pœanibus, quo in opere meminit Musicorum quorundam generum, Autocabalorum, Ithyphallorum, Phallophorum. Ac Autocabali quidem, ut aiunt, hederaceam coronā gestabant, postea Iambi dicti. Ithyphalli uerò laruas ebriorum habebant, & manicas floridas, & tunicam ad talos usque demissam. Phallophori autem, non absq; serpillo & pæderote facies obtegebāt, hēdera & uiolis coronati.

SEON, rex Amorrhæorum.

SERANGIVM, locus quidam Pireei.

σηρες.) Seres, gens ubi sericum nascitur, quā Græci olim uestem Medicam appellabant. Sub Iustiniano legatos miserunt Christiani ad Aethiopes, ut sericum ex India mercati, Romanis uenderēt, ipsiq; magna pecunia potirentur: & id tātum lucri Romanis conferrent, ne pecuniam suam posthac ad hostes transferre cogerentur.

σησαμια.) Sesami & papaueris & sisymbrij folijs olim coronabantur sponsi.

SIBYLLA Delphica, etiam Diana dicta, bellum Troianum antecessit, & uersibus heroicis scripsit oracula. Pater Sibyllæ Chaldææ Berosus dictus fuit, mater Erymanthe.

Sibylla Apollinis & Lamia filia, secundum quosdam autem Aristocratis & Hydoles: ut uerò alij tradunt, Crinagoræ: ut Hermippus, Theodori. Erythræa, eo quod nata esset in loco Erythrarum, qui Battus appellabatur. Nunc ipse locus in urbis modum exædificatus, dicitur Erythre. Quidam eam Siculam, quidā (σαρδάναν.) Sardanam, quidā Gergethiā, quidā Rhodiam, alij Libycam, alij Lucanam, alij Samiam esse putauerūt. Fuit autem post excidij Troiani tempora annis 483. & hos libros cõposuit: De palpitationibus, Carmina, Oracula. Dicitur & triangulari forma lyram prima inuenisse.

Sibylla Colophonica, Lampusa dicta à Calchante oriunda, & ipsa diuinationes & oracula & alia quædā uersibus edidit.

Sibylla Theſſalica, Manto dicta, à Titeſia oriunda.

Sibylla à quibusdam Sarbis, à quibusdam Cassandra dicta, ab alijs Taraxādra, oracula & ipſa edidit.

Sibylla Cumana, & Sibylla Theſprotia, eodem modo oracula ediderunt.

Sibylla Chaldaea, quæ à quibusdam Hebraea nominatur, & Perſica, ſuo nomine Sambethe dicta, à beatiffimo Noe oriunda.

Sambebe.

De Alexandro Macedone uaticinata eſt: cuius meminit Nicanor, qui uitā Alexandri ſcripſit. Hæc de Domino CHRISTO, & eius aduentu, plurima prædixit.

Vaticinata de Chriſto.

Sed & reliquæ cū ea conſentiunt, niſi q̄ huius libri ſunt 24, de gente qualibet atq; regione agētes. Quod aut̄ uerſus eius imperfecti & uitioſi reperiuntur, non Prophetidis culpa eſt, ſed notariorū: qui orationis impetū aſſequi non potuerunt: aut etiam indocti fuerunt, & imperiti grammatices. Vnā enim cum afflatu, etiam eorum quæ ab ea dicta eſſent, memoria deſinebat. eaq; de cauſa & uerſus imperfecti reperiuntur, & ſententiæ claudicans. Aut etiam certo Dei cōſilio factum hoc eſt, ne à multis indignis oracula eius cognoscerentur: aut longum tempus, ut & aliorum multorum, huius rei cauſa fuit. Atq; etiā obſcuritas eorum quæ à Prophetide dicta ſunt, & crebra librorum deſcriptio, nihil miri eſt ſi & ſententiæ conſuſionem, & uerſuum perturbationem attulerunt.

Verſus cur imperfecti.

”
”
”

SIBYLLAE diuerſis & locis & tēporibus fuerunt decē. Prima Chaldaea ſeu Perſica, ſuo nomine Sambethe. Altera, Libyca. Tertia, Delphicā, Delphis nata. Quarta, Italica, quæ (ἐν κύμῃ lego, pro, ἐν κίμμε-
εία.) Cumis in Italia fuit. Quinta, Erythraea, quæ ante bellū Troianū diuinauit. Sexta, Samia, ſuo nomine dicta Phyto, de qua ſcripſit Eratoſthenes. Septima, Cumana, quæ & Amalthea, & Hierophile. Octaua, Hellespontia, nata in pago Marmifſo, iuxta oppidulum Gergitiū, (ἀπὸ τῆς ἐνορίας πρὸ τῆς ἀλάδρας ἐπὶ γυχανον.) quæ aliquādo Troiana ditionis fuerunt, tēporibus Solonis & Cyri. Nona, Phrygia. Decima, Tiburtina, nomine Albunea. Cumanam tradunt nouem libros ſuorū oraculorū obtuliſſe Tarquinio Priſco, Romanorū regi: quos cum ille repudiaſſet, cremari duos. Sibylla uatem ſignificat: itaq; omnes fatidicæ mulieres hoc nomine appellantur.

Sibyllarum catalogus.

σιβυλλιαῖα.) Sibylliſſare, oracula deſiderare, decipi, uaticinari, diuinationes ſibi fingere, efferri, & ſuperbire.

SIBYNTIUS, Theodectis Phafelites anagnoſtes & famulus, qui primus ſeruatorum arti dicendi ſtudit. Scripſit præcepta rhetorica.

SIGEVM, urbs Troadis, nō procul ab Illo, itemq; promontoriū. unde Sigeenſis: (σιγῆ βιθυτέρα πόσις ἐρημίας.) Silentium quauis ſolitudine altius.

σιγῆ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βέλεται δὲ ἔχειν.) Tacet ille quidem, & odit, ſed habere uult.

SIDE, Pamphylia metropolis, ita dicta à Side Tauri filia, Moli uxore. Cuius, Sides dicitur.

σιδηρέαν ψυχλὴν.) γλαύκη τέχνη, Glaucars: de ijs qui facile aliquid cōficiūt. Glaucus quidam Samius, ferri conglutinationem primus inuenit: quod qui molle eſſe uolunt, oleo: qui durum, aqua tingunt.

σιδηρίτης.) Sideritis gemma uires mirabiles habere dicitur, (περὶ τῶν μαγικῶν.) ultra Magnetem.

σιδηρὸς αἰθρῶπι.) Homo ferreus, qui multa mala tolerat.

σίδια.) Tantillus cum eſſet puer, domi ſtruebat aedes, naues ſculpebat, & currus coriaceos fabricabat, & emali punici corticib. ranas faciebat. Quid cēſes? Horat. Aedificare caſas proſtello iungere muros: Ludere par, impar: equitare in arundine longa.

SICARIi ſub Claudio imperatore incuruis enſibus, id eſt, ſicis, homines occidebant: quos ab Aegyptio latrone in deſertum eductos, Felix uſus eſt.

σικελίζειν.) Siculiſſare, uel auſterū eſſe, uel improbum. Archidamus Ageſilai ꝑ. oraculo Delphico iuſſus eſt cauere Siciliam. Is itaque cum inſulam Siciliam formidaret: in trigemino Atticæ colle Sicilia pugnans, occubuit.

σικελικὴ γράπιζα.) Sicula mēſa. De ſumptuoſis & delicatis.

σικελὸς ὄμιφρακίζεται.) Siculus immaturas uuas uindemiāt. De ijs qui ſpe parui commodi magnum faciunt damnum. Poſteſt & de ijs dici, qui maturiſſima quæq; ſeligunt, atq; pulcherrima.

SICERA, facticius potus, uinum condimentis permiſtum. (urbs.)

SICIMA, Iosepho à Iacobo relicta.

SICYON urbs, nunc Hellas dicitur, cuius regnū ius primus rex fuit Aegialeus, cuius regnū durauit annos 900. Prouerbiū, σικυωνί-
ἐπιπέδῳ, Sicyonis in arenam deſcendit.

σικχός.) Plutarchus: Animalia robuſtioribus ſtomachis ſcorpios & ſerpentes deuoratos concoquunt: imbecilles uerò & morbidi, pane & uino uſi nauſcant.

SILVANVS philosophus, cætera qui dem uir bonus & sanctus, sed simpliciore ingenio, & minus acuto.

Simon Sillographus.

σιλλογράφος.) Sillograph⁹ fuit Timō Phlīsius, Pyrrhonius philosophus. Silli autē, à motu oculorum ad deridendum comparato dicuntur.

SILXIBVLVS, dux quidā Turcorū.

σίλφιον.) Battus, qui & Aristoteles, urbem in Africa Cyrenas cōdidit. Cyrenæi autem regi suo pro hoc beneficio gratiā relaturi, (σηκτόλιον) annulum fecerūt, in quo urbs eorum regi offert silphium, cuius & folium & fructus, & ramus & fucus magni est preci. Silphium radix suaueolens in Africa nascens, & ad condimenta & ad curationē utilis: pulcherrima uerō est Cyrenaica. Aristæus primus Silphij condituram, sicut & mellis, inuenit.

Aristæus.

SIMAETHA, meretrix Megarica, quæ & Alcibiades amauit.

SIMMIAS Rhodius, grammaticus, scripsit Glossarum lib. 3. Poematū diuersorum lib. 4. Fuit à primo ortu Samius, & in Amorgi colonia, dux: & ipse missus est à Samijs. Amorgū in tres urbes distribuit, Minoam, Aegialum, Arcesimē. Fuit 406. annis post bellum Troianū. Scripsit secundum quosdā primus iambos, & alia diuersa, & antiquitates Samiorum.

Amorgium.

Simmiās, Thebanus philosophus, discipulus Socratis: scripsit de sapientia, de amicitia, de ueritate, de Musica, de rebus expetendis & fugiendis, de animi curatione, & alia philosophica.

SIMVS apud Demosthenem, in oratione pro Ctesiphonte, unus Aleuadarū, qui Philippum adiuuissē putatur.

SIMONIDES, Leoprepis f. Iuliates, ex urbe Cei insule, lyricus, Stesichoro temporibus posterior, cognomento Melicertes, ob suauitatem. hic memoriæ artem inuenisse dicitur. Inuenit & longas literas, & duplices, & tertium lyrae sonum. Natus Olympiade 56, uel (ut alij scribūt) 62, usq; ad 78: uixit annis 89. Scripsit lingua Dorica Cambylis & Darij regnū, & Xerxis prælium nauale, & pugnam ad Artemisium uersu elegiaco, Salaminiam uerō melico: Thronos, Encomia, Epigrammata, Pæanes, Tragœdias, & alia. Hic Simonides, si quisquam alius, memoriā ualuit: eiq; similis fuit Apollonius Tyaneus, qui uocem quidem silentio continebat, pluri ma uerō in memoriā reponebat, & centenarius firmitate memoriæ Simonidē superabat, &c.

Simonides inuenta.

Scripta.

Apollonius Tyaneus.

Simonides lyricus, primus uidetur & (μικρολογία) sordes in cantica intulisse, & canticum scripsisse. Habuit duas cap-

Duae capsae.

fulas, alteram Gratiarum, uacuum: alteram * plenam. Aristophanes, Simonidis carmina uocat malitiosa & uaria. Huius dictum est, ἀνάγκη εἶδεν θεοὶ μάχωνται, Necesse sitati ne deos quidem repugnare. Ut autē

dij melopœum Simonidē & honorarint & amarint, & euocatum liberarint, cōclauit in quo cōuiuuium agitabatur, collapsio, alibi dicam. Sed ne hæc quidem pretermittēda sunt. Agrigētinus dux fuit Phœ-

Dij charis Simonides.

Sepulchri uiolatio.

nix, qui bellum cum Syracusanis gerens, & Simonidis sepulchro perquam superbe & inclementer dissipato, e lapidibus turrim cōdit, qua capta urbs est. Hæc & Callimachus confirmare uidetur. miseratur enim facinus impium, & suauem poetam ipsum loquentē facit Cyrenæus: Nec inscriptionem ueritus est, quæ indicat, filiū Theoprepis ibi situm esse, Ceium uirum. Deinde post alia dicit: Neq; uos, ô Castor & Pollux reformidauit, qui me domo collapsura euocastis olim e conuiuuiis solum, cum Cranoniorū (αἰσας) fato corruit magna domus in Scopadas. Vindices itaq; dij sunt præstantium uirorū, eosq; honorant, & Olympij (οἵ τε οἱ διὰ τρίτης ἀρχῆς) etiam in tertio principatu: * q; mihi nō uisum est curiose consectari. Sed & hæc cōmonestatio sint recte uiuendi: ut deos & hic curatores habeamus: & illic, cum fatale & necessarium iter fuerimus ingressi.

SIMONIDES Ceius, secundum quosdam, superioris e filia nepos, cognomēto Melicertes, à mistione mellis, ut opinor, factio, quasi mellifluum dicas. Fuit ante bellum Pelopōnnesiacum. Scripsit Genealogias lib. 3. Inuenta lib. 3.

Simonides Magnes, Sipyli f. uersificator, fuit sub Antiocho Magno, cuius res gestas scripsit, & pugna cum Galatis, (f. ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφαντῶν τῶν ἰππῶν αὐτῶν ἐφείρε: Quando cum elephantis equitatū eorum contriuit) cum elephantis equitatū eius confecerunt.

Simonides Carystius, uel Eretrienfis uersificator, cōuentū Græcorum in Aulide scripsit, trimetrorum libris 2. de Iphigenia, 1.

Simonides alius sub Iouiano fuit, ob philosophiam celeberrimus.

Simonides, Crinis f. Amorginus iambographus, scripsit Elegiarum lib. 2. Fuit & ipse an. 406. Troiano bello posterior. Iambos, ut quidā tradunt, primus scripsit.

σίμων (ἀρπικτικώπερ.) Simonerapacior. Sophista hic fuit, & peculator. Aristophanes: Simonem ubi uiderunt, statim lupi facti sunt. Quod si Iupiter periuros fulminat: cur neq; Simonem cremauit, neq; Cleonymum, neq; Theorum, homines perfidissimos.

σίμυλ (.) Demosthenes pro Ctesiphonte: Nauauit operam mercenariam suspiriosis istis histrionibus. Simylo & Socrati Aeschines.

SINA & Sinæum, mons, ubi Moyses miraculum illud rubi uidit.

Christus pro omnibus orat.

σινιάσαι.) CHRISTVS ad Petrum. Quæsiuit te satanas, ut cribraret instar frumenti. Ego uero orauit pro te, ne fides tua deficeret. Non pro Petro solo orauit Christus, sed pro omnibus Petri fide præditis: cribro nihil aliud significante, nisi terrenum orbem, doloribus & uoluptatibus plenum: per quas res, tanq; per foramina, excidunt terreni ab almo frumento, secreti in Orcum: alijs tanq; per meatum, gastrimargiam, effluentibus, quorum uenter deus est: alijs per studium uoluptatum, de quibus. Propheta ait, Spiritu scortationis errauerunt: alijs per iram, alijs per alios affectus.

Cribri allegoria.

SINOPE urbs, & meretrix, quæ uetula facta, Abydus (quod fundo careret, opinor) dicta est: unde σινωπίσαι, turpiter facere, à moribus illius mulierculæ.

Videtur canis loqui.

σίντης.) Lupis grassatoribus in montibus, ne quis meæ Pastor nunciet senectutis imbecillitatem.

σιών ἐπερανή (.) Sion cœlestis, & Hierosolyma cœtibus sanctorum ornata: cuius portæ sunt infernæ ecclesiæ. Sion etiã est pia Respublica.

σιωπηλῶτερ (ἐσομαι καὶ τῶν πυθαγόρα πελεοδόντων.) Taciturnior ero his etiam, qui Pythagoræ sunt initiati. Prouerbiū in planè tacentes, eò quod Pythagoræ discipuli præceptum habebant exercendi silentij per annos quinque.

σιπύη.) Aristophanes: Cista panaria plena est alba farina. Θείης δὲ σιπύης ἐξ ὀλιγησιπύων.

Ἄσος ἐπαυερῖβυς locupletes effice, quæso. (Hinc colligas, non malè apud Aristotelem ἀπολιπικῶν legi ὁμοσιπύης: pro quo alij ὁμοσίτης.)

SIPYLINE, urbs: & Sipylius, nomen loci aut fluij.

SIRICIVS, Palæstinus Neapolitanus, sophista, discipulus Andromachi, qui aliquandiu docuit Athenis. Scripsit Progy mnasmata, & Declamationes.

SIRIS fluuius: & Sir magna urbs & populosa, & princeps gentis Illyriorum.

SISINNIVS, Nouatianorum episcopus, uir eloquens & summus philosophus, in dialecticis ualde exercitatus. Itaque Eunomius hæreticus sæpè disputationes eius uitauit. Vicium non tenui, sed in summa continentia, sumptuoso utebatur: & candida ueste nitidus, quotidie bis in publicis balneis lauare solitus. Quamobrè rogatus, Cur episcopus cum esset, bis in die lauaret: Quia, inquit, temporis excludor angustijs, ne ter lauem. Alio tempore, cum Arsacium episcopum (κατὰ πρὸς ἐρωτησ.) honoris causa uiseret: à quodam ex illius comitatu rogatus, Cur uestem episcopo non conuenientem ferret: & ubi scriptum esset, ut sacerdos candido amictu uteretur? Tu uero prius, inquit, dic, ubi scriptum sit, ut nigris uestiatur episcopus? Illoq; hæsitante, subiecit: Tu quidem istud demonstrare non poteris: me autem Salomon docuit, uestimenta candida esse oportere. & Seruatorem, ex Euangelijs apparet, candida ueste esse usum, atq; etiam Moysen & Heliam discipulis in candidis uestibus ostendisse. Hæc & alia cum dixisset, in admiratione fuit. Cum autem Leontius Ancyranus, Galatiæ episcopus, ecclesia Nouatianis adempta Constantinopolim uenisset: Sisinnius ab eo petijt, ut eam illis restitueret. Illo uero asperè respondente: Vos Nouatiani ecclesiam habere non debetis, qui pœnitentiã tollatis, & Dei liberalitatem excludatis: Sisinnius, Atqui neminem, inquit, ita pœniter ut me. Illo, Cuius rei, sciscitante: Quæ te uiderim, inquit. Idem, cum Ioannes episcopus diceret, Urbem duos episcopos habere non posse: Neq; enim habet, inquit Sisinnius. Quod cum Ioannes grauitulisset, ac diceret: Vides, te solum esse uelle episcopum? Non hoc, inquit, dico, sed me tibi soli non esse episcopum, cum sim alijs. Ibi Ioannes: At ego efficiam, ne conciones habere tibi liceat. hæreticus enim es. Tum Sisinnius festiue: At ego, inquit, mercedem etiam tibi soluam, si me tanto labore liberaris. Ibi Ioannes factus mitior: Non te liberabo, siquidem habere conciones oneri tibi est. Ad eò factus fuit Sisinnius. Multa scripsit, in quibus uerba consecratur. In dicendo magis, quam in legendo, admirationi fuit. Nam & uultui eius, & uoci & oculis, & toti corporis motui gratia inerat.

SISINNIVS episcopus Nouatianorum

run, ut eloquentissimus, & philosophorum dogmatum & sacrorum librorum peritissimus, & ad disputandum promptissimus: ut & Eunomius eo nomine celebris, eaq; re occupat, saepe cum eo disputare recusavit. Fuit adeo continens in vita, ut nullum calumniae relinqueret locum: quicq; eum ignorabant, hominem ita delicatum, continentem esse posse non crederent. Moribus festiuis fuit, & in congressibus iucundus: eaq; de causa Catholicis etiam episcopis & magistratib. atq; proceribus gratus. Cauillari festiue, & dictoria sine offensa ferre, & eleganter atq; ex tempore quaestionibus respondere, com modissime potuit, &c. ut supra. Multae etiam eius aliae facetiae commemorantur.

σισης.) Deus Mosi mandauit, ut omni populo ediceret, ne barbas euelleret, neque sibi caluicium inducerent.

σισης.) Boream cum Sole certasse ferunt, uter eorum agricolae iter facienti uter stem posset exuere: Aristophanes: Quo pacto serues talem urbem, cui neq; laena neq; lacerna est: Cui neq; bonus neq; turbulentus ciuis prodest? (*ασωτοι οι παλιμβολοι.*)

σισης.) Aristophanes: Age Sisyphi machinas expedi. neq; em certamen hoc excusatione accipit. Tempus iam est, ut fortis animo. Sisyphum acrem & callidum perhibent poetae, uno uerbo ab Homero edocti: Ibi Sisyphus erat, qui omnium mortalium callidissimus fuit. Hinc Sisyphus pro callido usurpatur. Fuit aut Corinthi rex, qui unguibus & unguulis suorum animalium singulas literas inscribebat. Quae cum Autolycus, homo periurus, & fur solertissimus surripuisset, eorumq; figuram mutasset: Sisyphum non latuit, qui ex literis ea agnouit. Itaq; ut eum placaret: hospitio excepit: & filiae suae Anticliae copiam illi fecit: ex eoq; grauidam puellam Laerti uxorem dedit: qua de causa Sisyphides Vlysses dicit.

σισης.) Philopocemen post alterum expeditionis diem monuit, ut e duobus prandibus tria facerent, unum diem adiuncturus: interdum, ut e duobus 4.

SITALCVS, seu Sitalces, rex Thraciae. *σιταλκων τε αναγκη, και κοιμασθαι*) Et cibum capere, & dormire necesse est.

σιφυλακες.) Annonae praefecti, magistratus Athenis, qui curabat ut frumentum, farina & panes recte uenderentur. Erant autem numero 15, in urbe, in Piraeo 5.

σιφιαζειν.) Siphnios imitari, id est dignitates tangere: sicut *λεσβιαζειν, κρητιζειν.*

SIPHNI non insularium modo, sed multorum etiam e mediterraneis ditissimi fuerunt. Ac dum decimas rite Delphos mittebant, ut oraculo iussi erant opes eorum crescebant, argentifodinis inuentis. Cum uero primitias mittere destitissent: aestus maris opum affluentiam illam demersit. Itaq; ad egestatem insularum, & extremam penuriam sunt redacti (*οκτων ιωνων φερων*), ut scribit Ion in opere de praesidijs) ab Ionis praesidijs. Aristophanes: Desiderat quidem, & odit, & habere uult: hoc est, Athenienses desiderant Alcibiadem, ut strenuum: oderunt, ut tyrannicum. Infert enim: Odi ciuem, qui in iuuada patria tardus est, eademq; magnis detrimentis afficienda celer: sibiq; consulentem, patriae uero inutilem.

σθενεβοια.) Sthenebocaea Proeti uxor, quam Bellerophontis amore capta, cum repulsam, ob castitatem eius, tulisset, apud Proetum eum falso detulit, tanq; uim sibi afferre uoluisset. Itaq; Proetus indignatus, misit illum ad Iobaten, patrem Sthenebocae, ut eum interficeret. Proetus enim eum e medio tollere noluit, quem filij loco educauisset. Iobates uero, cum eum falso accusatum fuisse rescuisset, Bellerophonti perpercit. Post Proetum, Acrisius regno potitus est.

στένελος.) Stenelus, tragicus poeta: qui perstringebatur a Comicis, ut qui aliena interuerteret, sibiq; uendicaret.

σκαμβδον ξυλον, εδλε ποτ' ορθον.) Curuum lignum nunquam erit rectum.

σκαμονιδειν.) Scammonidae, municipium Leontiae tribus.

σκανδινα.) Scandia, urbs in Cytheris.

σκανδιξι.) Scandicopolam Euripidem uocant, quae matrem quae olera uendidisset, habuisse dicunt. Scandicem mihi da, a matre acceptam. Et: Ne mihi obijcitur scandicopolae uerba, qui uenerabilem appellat pacis aquam Andocides: Non denuo uidebimus carbonarios e montibus aduenientes, & oues & boues, & plaustra in urbem, & mulierculas & seniores uiros, & operarios armatos, neq; etiam amplius oleibus agrestibus, & scandicibus uescemur.

σκαρ.) Nomen piscis. Aelianus: Solus marinus scarus ruminat, sicut & oues.

σκαφηφοροι.) Scaphas ferentes. Dinarchus in oratione contra Ageclidem inquit: Adolescentes qui loco eorum sunt qui scaphas ferunt, in arcem ascendent: non uobis habentes gratiam ob datam ciuitatem, sed pecuniae (pro *ετοι, f. οι μετοιητοι* inquilini.) Isti enim scaphas ferebant Athenis.

Religione neglecta, Fortuna aduersata

Alcibiades.

Sthenebocaea, Proetus, Bellerophontis.

Iobates.

Acrisius.

Euripides ob matrem perstringitur.

Inquilinorum onera.

Deme-

Eunomius.

Frugalitas.

Mores.

Sisyphus, Autolycus, supra filiae redimitur fur, Sisyphus factum.

Vlysses Sisyphi f. Contra Actio prandiorum.

Demetrius quidem in tertio Legisla-
tionis: Legem ait inquilinis, ut in pōpis sca-
phas ferrent, filia uerò illorum hydrias &
umbellas gestarent, iniunxisse.

σκαῖός.) Aristophanes in Nubibus: Nō
uidi uirum adeo agrestem ullum, neq; in-
eptum, neq; indoctum, neq; obliuiofum.
Et iterum Aristophanes: Nō ineptus ho-
mo fuit, sed norat anus putida dictum de
uorare. Et iterum: Ille quidem in congres-
sibus parum urbanus erat: contraq; in re-
bus gerendis ualde benignus, & satis pru-
dens.

Aristocratiæ
periphrasis.

σκελλίς ὄρος.) Aristocrates. Ait igitur
Aristophanes: Et Scellia filium execror,
Aristocratem scilicet. Per Aristocratem
autem, intelligit Aristocratiā.

σκδῆ.) Sacerdos, habitum carnificis
sumpsit, uestitu honestissimo in miserri-
mum mutato.

σκῆ.) Polybius: Erat Damocles in-
strumentum commodum, & multas ha-
bens ansas ad res gerendas.

σκίρωμα.) Sciroma, id est durities, ma-
lum hepatis est immedicabile.

σκηνή.) Scena, est media ianua theatri.
Parascenia uerò, ex utraq; parte medię ia-
nuæ, ut dilucidius dicam, post scenam sta-
tim: & (p̄scenia) parascenia, est orchestra.
Ea uerò est locus qui ex tabulis pauimen-
tum habet, ex quo spectacula exhibēt mi-
mi. Est post orchestram ara Bacchi, quæ
Thymele dicitur. Post Thymelen autem
area, hoc est infimum theatri pauimentū.

Scena.
Parascenia.
Orchestra.
Thymele.
Area.

σκῆνωμα τῆ θεῆ.) Tabernaculum, id est
templum Dei.

Scipio &
Hannibal
dissimiles.

σκιπίων.) Scipio Romanorum impera-
tor, cum Hannibale Carthaginensium du-
ce inibat pacationem. Cum uerò congres-
si essent, uideres Scipionem corpore for-
moso, & magnanimum, naturaq; iucun-
dum magis quam formidabilem. Hanni-
balis uerò uultui acri & cōtorto truculen-
tum quiddam inerat. Cum uerò pactis &
conuentis non starent, quidam Carthagi-
nenses ab Hannibale ad speculāda castra
hostiū missi, in Romanos inciderunt: q̄s
ad se perductos Publius nullo malo affe-
cit: sed castra circuire iussit, cœnatosq; di-
misit incolumes: ut Hannibali, cuiusmo-
di castra Romanorū essent, renunciaret.

σκήπων.) Nimirum sapiens fuit, qui ue-
tuit sententiā ferre, priusq; utraq; pars au-
dita esset. Tu uerò iam longē illum uici-
sti. itaq; omissa ira clauas abiicio.

σκηπίός.) Instar turbinis marini, aut ui-
olenti fulminis, subitò erupit.

σκήψας.) Scythæ quidam, Cruthingi
dicuntur.

σκήψις.) Illud uide, ne causam uanam
prætexas.

σκήψις.) Scepsis, urbs est Troadis, cu-
ius meminit Demosthenes in oratione
contra Aristocratem.

σκία θανάτου.) Umbra mortis: id est, pe-
ricula ducentia ad mortem.

σκία θῆ.) Sciathus. Insula est proxima
Eubœæ, cuius in Philippicis Demo-
sthenes meminit.

σκιαμαχῶ.) Id est, cum umbra pugno:
de rebus quæ fieri nequeunt.

σκία ὀνείρων.) Umbra somniorum: de
rebus incertis. Damascius: Quando pro
rebus gestis simulachra quædam conscri-
bimus, umbram somniorum secundum
Pindarum.

σκιάποδες.) Sciapodes, Libya popu-
lus, latos habens pedes: qui in æstu um-
bra se pedum protegit, apud occidentālē
Oceanum, iuxta torridam zonam.

σκιάποδες.) Hos dicunt habere plan-
tas toto corpore maiores. Quod uerò nō
habeant domos, sed æstu consumantur:
quadrupedum instar ingredienti, altero
pede erecto reliquum corpus obumbra-
re. Hoc enim illis natura donauit, quod
terra illorum æqualis est, & aspera, & late-
bras nullas habet ad æstum effugiendū.

σκιάποδες.) Antiphon in libro de Con-
cordia: Gens est Libyca. Ctesias in descri-
ptione Asia: Supra hos, inquit, sunt Scia-
podes, qui & pedes anserū instar habent,
ualde latos, & in æstu supini iacentes um-
bra se pedum protegunt.

σκήλλα.) Squilla, herbæ genus amara,
& mortem ijs qui edunt ferentis. (At me
dici acetum squillinum saluberrimum ef-
se tradunt.)

σκιμαλίσω.) In cōuiuio, cum is qui Ze-
noni assidebat, eum qui infra ipsum accū-
bebat, pede fodicaret, ipse genu eum teti-
git. Qui cum se conuertisset, Quid ergo,
inqt, eū sentire censes, qui infra te sedet?

σκιωρέτιη.) Scioritæ, cohors Arcadica
sexcentorum uirorum, quæ & pugna au-
spicatur, & prælio extrema excedit.

σκιπίων.) Scipio dux fuit Romanorū,
qui oracula potius locutus est, quam uer-
ba fecit. Euersa enim Carthagine, cū Ro-
mani considerēt se pacatē & trāquille in-
posterū uicturos, in medium progressus:
Nunc quidē, inquit, existimandū est, hæc
bellorum initia esse in periculo enim eri-
mus. Ceterum Romanos sublati Cartha-
ginen-

ginensibus alij hostes aggressi, satis uiriū habuerunt ad eos castigandos. Nam cum *rex potestati suo arbitrato quiduis agēdi nactus esset: mirabilib. quibusdam affectibus in animo eius exortis, ad bella externa & res lōge absurdiores suscipiēdas totius regni uirib. cōtractis est impulsus.

σκίρων.) Scira, festum apud Atheniēses, à quo mensis etiam *σκίροφορέων* appellat. Dicunt autem ij qui de mensibus & festis Atheniensium scripserunt, scirū esse umbellam, quam habeāt, qui ex arce in quen-
dam locum qui Scirus dicitur, abeāt, Minervæ sacrificula, & Neptuni & Solis sacerdos. Eam uerò umbellam gestari ab Eteobutadis, quæ signum sit temporis ad ædificandum commodissimi. Atq; etiam Mineruam Sciradē colunt Athenienses: *φ* Philochorus lib. 2. Atticarum rerum, à Sciro quodam Eleusinio uate appellatā esse, Praxion uerò lib. 2. rerum Megaricarum, à Scirone affirmat. Mineruam Sciradem fecit Theseus, Minotauro occiso reuersus. Scira autem terra alba est, gypsi instar. Alij cognomen hoc à Sciro, conditore Salaminis, deducunt.

σκίροφορέων.) Mēsis Atheniensiu duodecimus, dicitur à Scirade Minerua.

σκίρωμα.) Sciroma, id est duricies: malum hepatis est inmedicabile.

σκίρταλ.) Diogenes Sinopenfis senex, a Scirtalo pirata captus est.

σκίρταλοι.) Apud Aristophanem dicuntur homines nihili & mali. Fuit Sciton homo uilis, & ob improbitatem infamis. Aristophanes: Agedum Scitali & Phencas inquam ego: Berescheti, & (Coalemi) Cobali, & Mothonēs, forūq; in quo puer institutus sum: Nunc mihi & audaciā & linguam uberem date, & uocem impudentem. Nomina dæmonum quorundā impudentiæ præsidum per derisum confinxit: eaq; tanquam deorum pronūciat, quali cohortans sese & confirmās ad confidentiam & impudentiam. Nam Scitali quidem, sunt uiles & improbi: Bereschethi, uæcordes: *Coalemi, qui stulte & sentiunt, & gariunt: Mothonēs, sunt pedisequi, aut saltatores.

σκίφη.) Cuiusdam poetæ uersus Crantor philosoph⁹ dixit sciphes esse plenos: id est, uel gladiatorum, uel pudendorum, uel culicum.

σκλαβιδόν.) Sclauī, gens ultra Istrum.

σκληρά βροντή.) Interim tonitrua dura sonuerunt, & aqua è cœlo delata Barbaris neruos laxauit.

σκληρότερον ὑλακτῶν ἢ περὶ τὴν κωδῆν.) Asperrus latrans Epirotico cane, calamitate atterebatur & insaniebat.

σκληρόκηροι δελτι.) Libelli, qui ob cerēduritiem difficulter inscribuntur: diu aut, quæ inscripta sunt, retinent.

σκληφρός.) Acharnenses perstringebatur tanquam agrestes & duri.

σκνιψὲς κῆχώρας.) Scnips (culex, uermis) è regione. De ijs qui locum mutant, proverbium dicitur. Est enim scnips animal paruum, erodens ligna.

σκληρία μελίτη καρικῶν ἀυλημάτων.) Obliqua Meliti Caricorum carminum. Melitus hic tragicus fuit poeta, qui Socratē accusauit. Sed reprehenditur, ut frigidus in Poesi, & malis moribus præditus. Caricā uerò carmina, cantiones lugubres sunt.

σκληρίον.) Cantus ad pocula. Dicaearchus in libro de Musicis certaminibus tradit, tria cantionum genera esse. Vnum, quod ab omnibus caneretur singularim ordine: alterum, à doctissimis quibusque, utcunque ferret ordo, quod ob ordinem, *σκληρίον*, obliquū uocaretur. Ut autem Aristoxenus & Phyllis musicus, quod in nuptijs circum unam mensam multos lectos collocantes, alternis ordine, myrtos tenentes, canerent sententias & amatorias contentiones. Circuitus uerò ille fuit obliquus, ob lectorum collocationem.*

σκληρίον ὑπόμνημα.) Scripsit Tyrannion de obliquo metro, quod propositum ei fuit à Caio Cæsare.

σκληρίον.) Facile per antiphrasin: carmē quoddam paucos uersus continens, ueluti: Bonorum humanorum aliud est antiquius, aliud uerò secundarium, ut & Plato inquit. Et, Scolion canit cuiusmodi est: Diuitiæ & ualetudo.

σκληρίον.) Timocreon poeta heroicus, scripsit Scolion contra diuitias, cuius initium est: Vtinam cæcæ diuitiæ nunquam neque in terra, neque in mari, neque in continente conspēctæ essetis: sed in Tartaro & Acheronte habitaretis. Vestra enim causa existunt omnia inter mortales mala. His similia sunt uerba in decreto Periclis, quo uetuit, Megarenses neq; foro, neq; mari, neq; continente recipi: uerbis obliquis usurpatis, quæ Timocreotis uersibus essent similia.

σκόλοψ.) Consueuerant stimulos occultare in uineis, ne quis primo impetu & facile incommodaret. Palus ipsis & stimulus

Videatur de Philippo aut Perseo loqui.

Impudentie dæmones.

* Cobali.

Melitus accisator Socratē.

Carica carmina.

Cantionum tria genera.

Insectatio diuitiarum.

Periclis decretum.

mulus infigar, ne amplius (pro πτωσι fle-
gendum πτωσι, conculcent) bibant uites
meas. Stipites, q post succifam sylvā emi-
nebant, refecabāt, solumq̄ cōplanabant.

σκοπας.) Scopas Ætolorum dux, cum
excidisset magistratu, cuius gratia leges
scribēdas susceperat, spe pendeat. Profe-
ctus enim Alexandriam, persuasum ha-
bens, se spe, quæ inde affulgeret, quod rei
familiarī deesset, expleturū: semperq̄ plu-
ra appetens, non contentus fuit ijs quæ
aderant, homo inexplēbili auiditate. præ-
ter enim ea emolumenta quæ in eius po-
testate erant, eò quòd summa rerum eius
fidei commissa esset: rex in singulos dies
decem minarum stipendium ei largitus
est: ijs uerò qui post eum magistratu ali-
quo fungebantur, minæ unius. Non ta-
men contentus his, equè ac prius, semper
amplius aliquid appetiuit, ex avaritiā ip-
sis præbitoribus inuisus, (f. toto animo in
aurum fuit intentus, uel, propter aurum
uitam amisit: uel auro immortalis est) &
spiritum apposuit auro.

σχοπελιανος.) Scopelianus Clazome-
ni⁹ sophista, fuit sub Nerva. docuit Smyr-
næ, auditor fuit Nicetæ, floruit temporibus
Apollonij Tyanei: ad quem & epi-
stolas scripsit Apollonius.

σχοπία.) Aelianus: Non laudat Deus
eos qui mensuras conculcant, quiq̄ ap-
petunt ampliora sorte sua, & sublimes
speculas.

σχοροδία.) Aristophanes in Pluto: Ab-
stergemus nos non pumicibus amplius,
sed cauliculis allij, præ luxu. Ridiculè hoc
dictum, pro sapone. Quia uerò subinde
comedebant allium: hoc ait, quòd locu-
pletati ueterem uictus rationem contem-
nerent. Quidam σχοροδία interpretantur,
allij caules, quibus Athenienses fame con-
flicantes usi sunt. Neq̄ uerò simpliciter
hoc dicit, sed ut ostendat, res suas ita esse
mutatas, ut quæ antea libenter edissent,
his nunc anum purgarent. Delectantur
allio Thraces, non immeritò, utpote cali-
do: cum regionem incolant frigidam. &
prouerbiū, σχοροδον ἐν δικύοις, Allium in
retibus. Athenienses quoties nauigatio-
nem aut expeditionem adornabant, com-
mercabantur allia: eaq̄ retibus imposta,
secum ferebant.

σχορπίδια.) Mechanicum auxilium. Ar-
chimedes iterum aliud instrumentum pa-
rauit, aduersus eos qui è nauibus pugna-
bant, ferè uiri altitudine: multis locis mœ-
nia perforauit, palmi circiter magnitudi-

ne in exteriori superficie, iuxta quæ sagit-
tarijs & arcubus intra mœnia collocatis,
eos qui naues conscendebāt, repellebat.

σκορπί.) Milites cum serò uenissent,
cadauera uiderunt, & ritu Babyloniorū
in ea coniecerunt, alius pileum, alius chla-
mydem, alius massam panis, alius fructus
arborum: & magna summa nummulo-
rum coacta est.

σκοπι.) Fuit Iustinianus simulator, i-
ra occultator. Fugite è casa obscuri mu-
res: Neq̄ enim paupercola cella Leonida
mures potest pascere.

σκοτ.) Tenebræ, dicuntur afflictio-
nes: lumen, liberatio ex his, itemq̄ igno-
rantia & cognitio.

σκολία.) Scolia, feriæ apud Athenien-
ses, quibus perunctos utres insilire sole-
bant, in honorem Bacchi. (Mollib. in pra-
tis unctos saliere per utres.)

σκολα.) Huius ego uiuentis impudē-
tis hominis infigerem spinas oculis: & si
fas esset, crudos eos deuorarem. Exime
mihī spinam asperam, quæ unguam læ-
sit: inquit asinus ad lupum.

σκυζαν.) Camelus decem menses ge-
stat in utero, undecimo parit, & anno in-
termisso rursus prurit.

σκυθα.) Sub Claudio, Romanorum
imperatore, Scytharum reliquie superio-
ribus impressionibus sub Galieno iunio-
re, elati, Erulis & Peucestis & Gothhis as-
sumptis, congregati circa Tyram fluiuiū,
impetum fecerunt in Pontum: & non-
gentis nauibus constructis, trecentisq̄
& uiginti millibus in eas impositis, Pon-
to enauigato, aggressi Tomos urbem, re-
pulsus sunt: eodemq̄ modo à Marciano-
poli. Cum autem angustias Propontidis
occupassent: naues aliæ alijs allisæ nullo
ordine ferebantur, gubernatoribus gu-
bernacula remittentibus. Itaque nonnul-
læ unā cum uiris submersæ sunt, quædam
etiam absque uiris allisæ: plurimique pe-
rierunt. Reliqui uerò uersus Cyzicum na-
uibusq̄ refectis Cassandriam & Thes-
salonicam obsederunt. Sed repulsi, & in
mediterranea progressi, omnibus agris
direptis, diuersis in locis perierunt. Quot
quot uerò euaserunt, Romanis sunt an-
numerati, & ad agriculturam se contule-
runt.

σκύθησ ὄρα.) Scythia uidet. & σκύθησ τῶν
ὄνων. Scythia asinum. Prouerbiū, aduer-
sus eos qui uerbis auersantur, quod re cu-
piunt. Quidā enim conspectio asini cada-
uere,

uere, dixit: En quod cœnes, ô Scytha. Ille primùm aspernatus atq; abominatus, postea uerò diligenter quæsiit, eoq; apparâdo fuit occupatus. Anacharsis Scytha fuit, matre Græca: hancq; ob causam duas linguas calluit, & leges Scythis tulit.

Anacharsis.

Seueritas
Platonica.

σκυθρωπάζω.) O' Plato, ut nihil nosti præterquam tetricus esse, tanquam cochlea, grauius sublati supercilijs:

σύλα.) Hesperio Marcellus redit ex bello, prædam ferens ad fines Italiæ oblongæ. Aristophanes: Quicunq; neq; lectum neq; stragulas habent, eant cubituri ad coriarios. De ijs q̄ latere nequeunt.

σύλλα.) Scylla, in Tyrreno mari môstrum ferebatur esse, usq; ad oculos mulieris pulcherrimæ forma præditum: utrinq; uerò canum capita sena habēs, reliquum corpus serpentinum.

Carianda.

σύλαξ.) Scylax Cariandensis (Est autem Carianda urbs Cariæ, propè Halicarnassum) Mathematicus & musicus, scripsit nauigationem extra columnas Herculis. De Heraclide Mylassorū rege, terræ ambitum, (*ἀντιγραφή πρὸς τὴν πολυβίαν ἰσοπέδιον*) scriptum cōtra Polybij historiã.

σύμνος.) Non est leonis catulus in urbe alendus. Ac potissimùm quidem fuerit, leonem in urbe non alii: sin aliquis altus fuerit, morib. eius seruiatur. Aeschylus dicit de Alcibiade: Non educandum esse hominem elatum: si quis uerò educatus fuerit, non esse iritandum, sed cicurandum. Et Euripides quidem cōsuluit, non recipiendum. Aeschylus uerò talē quandam sententiam attulit: Non esse recipiendum: aut si receptus sit, mores eius ferēdos. Aeschylus itaq; sapienter, Euripides uerò euidēter locutus est (*σφῶς, σφῶς ἐπέειν.*)

Leonini ca
uli graues
urbibus.

σκυρία δίπη.) Scyrium iudicium. Qui in iudicijs tergiuersabantur, se peregrē in Scyro abfuisse dicebant.

σκυτάλη.) Epistola Laconica. Fuit autem scytala lignum politum oblongum.

Scytala.

Duæ apud Lacedæmonios fuerunt scytalæ, quarum alteram Ephori retinebāt: alteram duci, quem ad bellum ablegabant, tradebant. & cum aliquid mandare ei uolebant, corrigiam albam in scytala complicabant: in eaq; scribebāt, & inuolutam tabellario tradebant. hoc uerò faciebāt, ne tabellarij cognoscerēt quid in ea significaretur. Dux uerò corrigiam acceptam suæ scytalæ circumplicabat, itaq; scripturam cognoscebat. Dicitur scytala & epistola, & lignū ipsum in quo

Syngrapha
Spartanæ.

epistola est. Dioscorides in libris de institutis ait: creditores Spartæ diuidere scytalã duobus præsentibus testibus: & scribere pactum in utraq; parte, & alteram uni ex testibus dare, alteram uerò ipsos seruare. Utebantur illa etiam aliter, ut Aristoteles in Ithacensium republica libro 42 scribit.

Anus
scytalæ.

σκυταλίδες.) Scytalides, uel Scytalia; tormenta ignē eiacula, lignea, alia pedis, alia eubiti magnitudine, acuta, quæ summo digito uix ausis attingere, & in capitibus distincta ferreis stimulis, quibus implicata erat stuppa & faces, eademq; perfusa pice, ac alij quidem incensa porrigebant, alij contenta iaciebāt in primam (*ἀκίας. ἢ ἀκιδας uel οἰκίας,* in primas ædes) aciem: quæ cum ui irruerent, & stimuli tabulatis infingerentur, perseuerabat ignis, celeriterq; incendebat.

σκύτινος.) In capite galeæ erant coriaceæ, cuiusmodi sunt Paphlagonicæ, cristam habētes in medio, ferè tiaræ instar.

σκυποτόμος.) Sed mirum in modū concio plena erat candoris. De mulieribus loquitur, q̄ albæ essent: quoniã coriarij in umbra sedētes, munere suo fungūtur.

σμάραγδος.) Smaragdus, gemma preciosa. Argumentum firmissimum pietatis Polycratis Samij fuit smaragdus, in mare cōiectus, repertus, captusq; piscis qui eum deglutierat.

Anulus Phœ
lycratis.

σμηκίτης.) Smecithi dominus. Fuit Smecithus Thracum rex cinædus. Athenis autē ea consuetudo uiguit, ut cum mulier in ius uocabatur, pelamaret præco, nomine mulieris edito. exēpli gratia: Aspasia & Dñs eius, id est maritus, citatur.

σμίλη.) Impressiōe in Colchos facta, nihil admirati sunt præterquam ap̄ examina, quæ multa ibi erāt: & quicunq; milites de fauis ederāt, omnes errore mentis sunt affecti, eosq; cuomuerunt: multiq; decumbentes postridie surgebant, tanquam uenenum hausissent.

Mel Colch
eum.

σμίλιος.) Homerus de Nestore: Huius ex ore melle dulciōr manabat oratio.

σμίνοδω.) Hoc ipsum uolo, nisi ligo mihi præciderit spem meam.

σμώχετε.) Aristophanes: Viriliter manus iniicite, & edite ambab. buccis. Nullum enim, ó ærumnosi, alborum dentium munus est, nisi aliquid mandant.

σμοίος.) Smœus inter ipsas, equestri stola indutus, mulierū perpurgat patellas.

σσεαρός.) superbus. nam Sybaritas dicunt opibus & delicijs excelluisse, un-

de nomen hoc factum sit.

infectatio *σέβας.*) Talē informo uti par est, neq;
nescio cui
ins. fecus quā decet, lusciosum illū & auarum & callidum & stupidissimum ad meliora, gulosissimum uerò ad internecionem eorum, à quibus aditur, maximo furore percitum. Ceterum perditus, immitura atate per contumeliam in malam rem abiit, præmia facinoribus suis digna consecutus, homo nefarius, & atro diei similis: qui ius perperam dicēdo, iniuste multos cōdemnavit, irā non ueritus, nō curans Adrastiam, neq; Nemefin reformidans. atq; hæc argumenta euidencia sunt Tartarei & Tantai ei supplicij:

Qui mala multa patrat, q. mala multa luet.

SODOMA & Gomorra, nomina urbium turpium & impiarum.

σολομών.) Solomon rex Hierosolymorum, filius Davidis, ex Vriæ uxore Bersaba: qui uxores duxit ex gentibus, contra mandatū Dei. uniuersæ uerò illi fuerunt uxores unā cum Israeliticis, septingentæ: concubine uerò trecentæ. Prouecta uerò etate, ab Ethnicis mulieribus deprauato animo, ad idololatriam deflexit. Coluit enim Astarten, deam Sidoniorū, & Chamon, deum Ammonitarum: & ex mille uxoribus solus illi mas natus est Roboā filius, & ipse ex alienigena Naama Ammanitide, indignus imperio. Multitudo enim coniugiorum orbitatem facit.

σολομών.) Solomon, Filius Davidis, rex Iudeorum, sapientia, potentia & diuitijs præstans & illustris, ius prudenter & sapienter dicendo ab æquitate nunquam recedebat, in omni se exercens sapiētia, diuina gratia plenus: doctrinæ auditores plurimos habuit. Hæc & id genus alia cū ageret, naturæ imbecillitate à corporis uoluptatibus subactus, uxores numero mille ducit: à quibus ei persuadetur, ut idololatra fiat. propterea mandauit Deus, ut regnū eius diuideretur, non ipsius temporibus, ob memoriam Davidis patris eius: sed post eius obitū, quòd potentibus (ut inquit Solomon) ualida inquisitio imminet: hoc est, Deus ab uirtute perfectis exactissima quæq; postulat. Ac alijs quidem hominibus grauiter delinquentibus parcit, sanctis uerò non eandem dat ueniam. Idem Solomō alio loco: Minimo quidē uenia datur, & misericordia, potentes uerò potenter punientur. Solomon à pace dictus, quòd eius temporibus pax fuit.

σολων.) Solon Excectidæ filius, Athe-

nienfis philosophus, legumlator, & populi princeps. Fuit Olympiade 47, alij tradunt 56. Insidijs uerò petitus à Pisistrato tyranno, secessit in Ciliciam; & ciuitatem cōdidit, quam à suo nomine Solos dixit. Alij etiā Solos in Cypro ab eo nomen habere dicunt, & decessisse eum in Cypro. Scripsit leges Atheniensibus, quas axonas nominarūt, quòd scriptæ essent in ligneis tabulis. Est & eius elegiacum poema, quod Salamis inscribitur: & præcepta morum elegiaca, & alia. Est & hic unus ex ijs qui septem sapientes dicuntur, & fertur eius scitè dictum hoc: NE QUID NIMIS, aut NOSCE TE.

σολων.) Hunc, ij qui delecti erāt ad bellum inferendum Cirrhæis, in consilium adhibuerūt. Oraculum autē de uictoria sciscitantibus, respōdit Pythia: Nō prius urbis disijcietis turrim captam, priusquā meum templū glaucæ Amphitrites fluctus alluat, resonans in nigrū mare. Suisit igitur Solon, ut Deo Cirrhæam cōsecrarent, ut ædi Apollinis uicinū esset mare. Excogitauit Solon aliū quoq; astum aduersus Cirrhæos. nā fluuij aquam per canales in urbem fluentem, aliò auertit. Nihilominus illi obsidētibus adhuc resistebāt, tum è puteis, tum aquā pluuiam bibētes. At ille helleborj radicibus in flumen iniectis, cū animaduertisset aquam satis esse infectam, fluuium in ueterē alueū reduxit. Itaq; Cirrhæi aqua affatim hausta, profluuiio uētris perierunt. Amphictyones uerò, qui in castelli præsidio erant, & castellum & urbem cæperunt.

σολων.) Solon legumlator Atheniensis, ab amicis uictus, ære alieno oppressis, nouas tabulas instituit.

σολπιπιος.) Sulpitius Rufus consul, uir fuit cū in re bellica clarus, tum in Republica mediam uiam ingressus.

σολοι.) Ciliciæ urbs, & Cypri: à quibus solœcismus, cum sua lingua barbarè loquerentur. hanc Solon condidit, à quo cognomen sortita est.

σολοικισμός.) Barbarismus est, ex uitijs dictiōis, præter cōsuetudinē probatorū Græcorum. solœcismus uerò, est sermo incongruè cōpositus, ut illud: Ego ambulās murus cecidit. pro, me ambulāte.

σολος.) Heus tu fumose & attritis manibus, desideras atq; amare uideris elegantē sandopilā. Aristophæes: Pollinctoribus infantiā ei narrabo. hoc est, nihil ei medebit nisi mors, & parāda sūt illi funebria.

σολων.) Aristophanes in Crabronibus. Vbi ubi

σολοφυλος
πολυγαμία.

σολωλας
πρέας.

Ε' mille mulieribus uisus filius.

Ob simularum culorum culum regnū diuisum.

Potentium acris examinatio.

ubi est meum rete? tuū tuum rursus tuū supra aues est. Idē: Sapientis est uiri, cōpendio pulchrè multa uerba complecti. Ego uerò communi calamitate percussus, supplex accedo ad te.

*potor stre-
num.* *σβαρμάχιος.*) Subarmachius satellitū fuit dux, fidelissim⁹ eunucho Eutropio: plus uerò uini bibebat, quàm capere poterat: sed tamen eius uēter, propter consuetudinem & exercitationem adeò robustam & strenuā, omnia ferebat ad naturalem humorū excessum. Sēper itaq; fuit ebrius, siue potasset, siue non potasset: ebrietatem autē dissimulabat, incerto pedum ingressu & casui reluctans obiuuenilem ætatē, & subsistens. Erat autē regij generis Colchus germanus, ex ijs qui ultra Phasidem & Thermodontem habitant, sagittarius optimus, nisi immodicus luxus suis eum sagittis cōfecisset.

σέκνοι.) Annuli è succino atq; eburnei, conducunt mulieribus.

σάπρος.) Tarquinius, septimus & ultimus rex Romanorū, cognomento Superbus, omnē potestatem in se transtulit, ac Rempublicam oppressit: ut qui talibus artibus regno potitus esset, cū legibus abrogandis, tū magistratibus contra morem maiorū designādis, per eaq; populo excarnificādo: uincola itē excogitauit, & flagella, & cōpedes ligneas, ac ferreas, cathēas, metalla, exilia, cōtēptor & arrogans, unde & cognōmen habuit.

σάπρος.) Superianus sophista, genere Isaurus, Lacharis discipul⁹, serò qui dem ille ad discendū accessit, & ingenio tardiore fuit: adeò uerò laboriosus & diligens, ut cū annos amplius triginta natus Oratorū libros legere cōepisset, & ut paucis dicā, liberalibus disciplinis operā dare, à seipso illa per uim exigeret, nec obiurgationibus nec flagris parcēs: atq; ea ætate edisceret, quę ab alijs omnibus in puericia pædagogi & magistri exigūt. Cæterum Superianus ipse à sese flagris cæsus, sæpè in balneis uidebatur. Nequaquam igitur spe frustratus fuit: sed paulo post Athenis, splendida illa & celebri urbe, designatus sophista, Lachare gloria non multo inferior. Noui enim, etiā Lacharem sophistā esse factū, diligētia magis quàm ingenio. Legenti enim mihi, & eius orationes ex ijs coniecturam capienti, ualdè fuisse diligēs uisus est, ingenio uerò tardiore. uidi etiā imaginem uiri, omnino denūnciantē, quā natura fuerit Lachares, ad eruditionem quidē tar-

dior, sed uultu ad uirtutem optimè formato: dignus magis qui philosophus, quàm sophista uocetur. nam alioqui etiā Deo charus uir fuit Lachares, ut qui amissum uisum receperit.

σάσιον.) Cadauere cremato Susij ossa patri Tithono afferunt.

σοφία.) A latere sanctæ Sophiæ, colūnæ ablatae sunt gentiles 427 deorū gentiliū, & Cari, (*παρῶν* partim) patruī Diocletiani, & duodecim signorū Zodiaci. Imperatorum autē Christianorū statuae octoginta, quibus Iustinianus urbi distributis, magnū templum extruxit. Sapientia stulti, sermones sunt imperuij. Sapientiam communiter omnium rerū doctrinam, & artem, & prudentiā, & scientiam, aut mentem dicunt. Semel usus est hac uoce Homerus, non ut nunc, de morum conformatione per institutionē & (*πραγματων* quid si *γραμματων*? literis) usum rerum, sed de arte fabrili.

σοφός.) Sapiens, qui sapientiā proficitur: is uerò fuerit animo ad summū perpolitio. Philosophus autem, sapientię studiosus. Sapientia est etiam facundia, & diuinarum rerum cognitio. Sapientiam Plato existimat maximè propriē, eā quæ sit earum rerū quæ intelliguntur, & uerè sunt, sciētia: quā uersari dicit circa Deū, & animam à corpore separatā. propriē sapientiam etiam philosophiam uocat, quæ sit cupiditas diuinæ sapiētiae. Apud eum item sapientia dicitur omnis experientia: ut cū sapientem dicit opificem.

σοφιστής.) Impostor. Dicitur & sophista, qui oratione seducit: & magister, ut qui sapientes reddat. Olim sapiēs dicebatur sophista. Aduersus dolores & morbos summus sophistes, id est artifex, profligator dolorum & morborum, hoc est, medicus excellens. sophista, omnis artifex, & qui eloquentiam proficitur, & qui uolens in uerbis cauillatur.

σοφιστής.) Prisci sophistas dicebant oēs eruditos, & sapientiam tribuebāt etiam Musicæ. Philostratus Lemnius: sapientes quidem nos sumus, sed non in omnibus rebus artifices. Aristophanes in Nubibus: Quam plurimos alunt Nubes, sophistas. loquitur de ijs, qui de rebus sublimibus nugantur. Abusuē sophistæ dicuntur, oēs qui disciplinis eruditi sunt. Neq; uerò mirum id est, cū ne tibicines quidem sic appellare dubitauerint. Plato certè quidem, comicus poeta, in fabula sophistis, etiam Opuntium poetam

Visus recessus.

De Memnone fit sermo.

S. Sophiae templum.

Sapientia.

Sapientia Platonica.

Philosophia.

Bacchylidem nomine sophistarū comprehendit. Sophista est, qui potest ostentatione sapientiae rem facere.

σοφοκλῆς.) Sophocles, Sophili Colonei filius, Atheniensis, tragicus poeta. Natus est Olympiade septuagesima tertia, ante Socratem annis septendecim. Hic primus tribus actoribus usus est, & eo quod uocatur Tritagonista. Primus etiam chorū ex iuuenibus quindecim introduxit, cū antea duodecim tantū solerēt. Appellatus autē fuit Apis, ob orationis suauitatem. Primus quoque tragicas cōtētionēs ac cōpositiones instituit, sed nō delectū

Tres actores.
res.
Tritagonista.
Chorus 15.
Apis cognomen.

(ἀλλὰ μὴ στρατολογία) militū. Scripsit insuper Elegiā, & Pæanas, atque orationē profanam: quā de choro aduersus Thespidem & Choerilum cōtenderet. Filios habuit Iophonē, Leosthenē, Aristonē, Stephanū, Meneclidē. Obijt sexto anno post Euripidis mortē. Exhibuit fabulas centū uiginti tres: quāquā alij dicūt multo plures. uictorias autē uiginti quatuor reportauit.

Filij.
Fabulae.

σοφοκλῆς.) Sophocles Aristonis filius, nepos superioris Sophoclis senioris, Atheniensis, Tragicus poeta, edidit tragœdias 40: alij dicunt undecim. uicit septē scripsit & elegias. Apollonius tēperantia excellebat Sophoclem. nā ille quidē furiosum & agrestē dominū se dixit effugisse, cū consenuisset: Apollonius uerò Tyaneus, pro uirtute sua & modestia, ne in adolescentia quidē ab illis uictus est, sed florētī ætate & robusto corpore, furioso etiā isti dño est dominatus. Quidā tamē eum calumniātur, ut qui in re amatoria impegit, eaque de causa annū apud scythas exegerit. Cæterum ne Euphrates quidē unquam ob rē Veneream uirum calumniatus est, quamuis falsas literas cōtra eum cōmentus. Aduersabatur enim Apollonio, qui eum pecuniæ causa omnia facere dicebat: reuocabatque à quaestu, & cauponatione sapientia.

Apollonius Sophocle castior.

σοφοκλῆς.) Sophocles Atheniensis, tragicus poeta, & Lyricus, nepos antiqui Sophoclis: fuit post Pleiadē, hoc est septem illos tragicos qui nominati fuere *πλαιὰς*. Tragœdiæ illius sunt quindecim. *σοφὸς σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' εὐριπίδης, ἀνδρῶν ἢ πάντων σωκράτης σοφώτερος.*) Sophocles sapiēs quidē, Euripides uerò sapientior, sed omnium Socrates sapientissimus. *σοφοὶ τύραννοι τῆ σοφῶν συνουσία.*) sapientes fuit principes cōsuetudine sapientū. (Rectē addit: *σοφοὶ γερῶν οἱ νέος συνουσία.* Sapientes fuit adolefcētes senū cōsuetudine.) *σωκράτης.*) Socrates Sophronisci sta-

Euphrates.

Sophocles.
Euripides.
Socrates.

tuarij, & Phænaretes obstetricis filius, primum statuarius fuit: itaque dicitur, Gratiā uestitas Athenis, eius esse opus. Deinde philosophatus est, audito Anaxagora Clazomenio, deinde Damone, deinde Archelao. Aristoxenus uerò Archelaum primum eū audiuisse dicit, & fuisse ei in delicijs, & acerrimum ad res Venereas: sed sine iniuria, ut Porphyrius in Philosophica historia tradit. Vir factus, militauit ad Amphipolim, & Potidæā, & ad Delium. In matrimonio habuit uxores duas: Xanthippen, ex qua habuit filium Lamproclē: & alterā Myrtō, Aristidis Iusti filiam, ex qua natus fuit Sophroniscus & Menedemus, aut Menexenus, ut quibusdā uidet. & quidē bello Peloponnesiaco fuit, (ὡς τὴν ἑπέειν) ut paucis dicā, Olympiade 77. Vixit annos octoginta. Deinde imprudētia, ac potius temeritate Atheniensium, cōpulsus ad bibendā cicutā, decessit, nullo scripto relicto: aut, ut quidam uolūt, hymno in Apollinē & Dianā, & fabula Aesopica uersibus redita. Philosophos uerò effecit, Platonē qui relicto Lyceo (qui loc⁹ est Athenis) scholā in suburbium, quæ Academia dicitur, traduxit, eiusque sectatores Academici Philosophi usque ad Aristotelē dicti sūt. Is em̄, auditor Platonis cū fuisset, in horto quodā ante urbē aperto ludo, suos discipulos, à loci illius deambulatione Peripateticos appellauit: & Aristippū Cyrenæum, qui peculiare sedā instituit, & ludū aperuit, Cyrenaicum dictū, & Herodonē Eleum: qui & ipse peculiare scholam aperuit, Eliacam ab ipso dictā: post autē, hæc Eretriaca uocata est, cū Menedemus Eretriæ docuisset. Ab eo porro magistro etiā Pyrrhon pdijt: Antisthenē, qui Cynicā instituit hæresim: Euclidē Megarēsem, qui & ipse peculiare aperuit scholā, quæ ab eo Megarica uocata fuit, à Clinomacho uerò discipulo Euclidis dicta fuit Dialectica: Xenophontē, Grylli filium, Aeschinē, Lyfaniā sphetiū, Cebetē Thebanū, Glauconē Atheniensem, Brysonē Heracleotā, qui disceptatricē Dialecticā instituit, unā cū Euclide: Clinomach⁹ autē auxit: cūque multi in ea uersati essēt, desijt in Zenōe Cittico. hic em̄ de sese stolicā, ppter locū, scholam suā nominauit, quod fuit Olympiade 125. quidā uerò Brysonē nō Socratis sed Euclidis auditorē fuisse scribūt. Hui⁹ uerò & Pyrrho auditor fuit, à quo Pyrrhōij dicti sunt. Alcibiadē, Critobulum Xenomedē, Apollodorū, Athenienses: prætereaque Critonē & Simonē, & Eu-

tuarij, & Phænaretes obstetricis filius, primum statuarius fuit: itaque dicitur, Gratiā uestitas Athenis, eius esse opus. Deinde philosophatus est, audito Anaxagora Clazomenio, deinde Damone, deinde Archelao. Aristoxenus uerò Archelaum primum eū audiuisse dicit, & fuisse ei in delicijs, & acerrimum ad res Venereas: sed sine iniuria, ut Porphyrius in Philosophica historia tradit. Vir factus, militauit ad Amphipolim, & Potidæā, & ad Delium. In matrimonio habuit uxores duas: Xanthippen, ex qua habuit filium Lamproclē: & alterā Myrtō, Aristidis Iusti filiam, ex qua natus fuit Sophroniscus & Menedemus, aut Menexenus, ut quibusdā uidet. & quidē bello Peloponnesiaco fuit, (ὡς τὴν ἑπέειν) ut paucis dicā, Olympiade 77. Vixit annos octoginta. Deinde imprudētia, ac potius temeritate Atheniensium, cōpulsus ad bibendā cicutā, decessit, nullo scripto relicto: aut, ut quidam uolūt, hymno in Apollinē & Dianā, & fabula Aesopica uersibus redita. Philosophos uerò effecit, Platonē qui relicto Lyceo (qui loc⁹ est Athenis) scholā in suburbium, quæ Academia dicitur, traduxit, eiusque sectatores Academici Philosophi usque ad Aristotelē dicti sūt. Is em̄, auditor Platonis cū fuisset, in horto quodā ante urbē aperto ludo, suos discipulos, à loci illius deambulatione Peripateticos appellauit: & Aristippū Cyrenæum, qui peculiare sedā instituit, & ludū aperuit, Cyrenaicum dictū, & Herodonē Eleum: qui & ipse peculiare scholam aperuit, Eliacam ab ipso dictā: post autē, hæc Eretriaca uocata est, cū Menedemus Eretriæ docuisset. Ab eo porro magistro etiā Pyrrhon pdijt: Antisthenē, qui Cynicā instituit hæresim: Euclidē Megarēsem, qui & ipse peculiare aperuit scholā, quæ ab eo Megarica uocata fuit, à Clinomacho uerò discipulo Euclidis dicta fuit Dialectica: Xenophontē, Grylli filium, Aeschinē, Lyfaniā sphetiū, Cebetē Thebanū, Glauconē Atheniensem, Brysonē Heracleotā, qui disceptatricē Dialecticā instituit, unā cū Euclide: Clinomach⁹ autē auxit: cūque multi in ea uersati essēt, desijt in Zenōe Cittico. hic em̄ de sese stolicā, ppter locū, scholam suā nominauit, quod fuit Olympiade 125. quidā uerò Brysonē nō Socratis sed Euclidis auditorē fuisse scribūt. Hui⁹ uerò & Pyrrho auditor fuit, à quo Pyrrhōij dicti sunt. Alcibiadē, Critobulum Xenomedē, Apollodorū, Athenienses: prætereaque Critonē & Simonē, & Eu-

Theodorus

Eumarē Phlasiū, Simmiā Thebanū, Terpsionē Megaricū, Eucnū, Chærephontē. Theodor⁹ ē cognomēto impius, eū audiuit. Qui cū inter res nihil interesse putaret ac traderet, peculiarē sectā instituit, q̄ Theodorea uocata est. Hæc de Socr.

Stamen

SOCRATES, cū tādē philosophiæ animū adiecisset, Archelai Physici discipul⁹ fuit: eāq; philosophiæ partē, q̄ est de morib. & uita, excoluit. Habuit discipulos Ciues, Platonē, Xenophōtē, Alcibiadē, Critiā, Antisthenē: Thebāos, Simmiā & Cebetē: Cyrenæos, Aristippū * Phædonē. Euclidē Megarēsem. Numē quoddā sibi familiare esse dicebat, fidibus didicit

Comus fridicen

apud Cōnū iā senex: q̄ nomine irrib⁹, Solōis illud dixit, ὁ Σιμαθῆς μάλλον ἢ ἀμαθῆς, p̄stat serō q̄ nūq̄ discere. E' Xantippe suscepit Sophroniscū & Lāproclē. Cū aut pleriq; adolescētes eū adamassent, inuidiā sensit, & prim⁹ Aristophāes, Nubib. scriptis, eū exagitauit, tāquā corrūpentē adolescētes: & Atheū uocauit, p̄pterea q̄ canē & platanū, ob insignē religionē ac nūinis reuerētiā iurabat. Post, Anyt⁹ & Melitus hoc nōie eū accusarūt, reūq; pegerūt. In æstimatiōe multæ, se dignū esse dixit, q̄ in Prytaneo alere. Illi uerō capitis eū cōsēnarūt. In uinculis fuit lōgo t̄pe, dōec sacra nauis è Delo rediret.

Gratia inuidiam, inuidia calumniam, calumnia cicutam parit.

Neq; em̄ licebat ante eā reuersā, quēquā iudicio dānatū occidere. Critōe uerō fugā ei suadēte, recusauit: Leges inqt, uiolare nō licet. Epotaq; cicuta, uoti recordatus: Immolate, inqt, Aesculapio. Cyrfas uerō qdā nōe, gñe Chius, Athēas uenit, Socratis cōsuetudine usurus: cui iuxta sepulchrū dormienti in somnis uisus atq; locut⁹ est. Itaq; statim abijt ille, hoc tantum fructu capto ex philosopho.

Fuga recusata.

σωκράτης.) socrates Melius, & Chærephō, q̄ nouit pulicū uestigia. De ijs q̄ arcā qdā dicūt. Erratū autē est in historia. Atheniensis em̄ fuit Socrates. Sed q̄niā Diagoras Melius malè audiebat, ut numinis oppugnator: & Socratē, tāquā atheū, Cōic⁹ criminaf. Propter inq̄sitionē porrō omniū rerū, q̄ socrati familiaris erat, q̄sitionem mouet: quot pedes pulex saltet? eūq; pulicū uestigia nosse, p̄ iocū dicit. Vocē Melius qdā sic acceperūt, q̄ ingenia discipulorū acueret, priusquā accessissēt efferata: trāslatiōe sumpta à brutis bestijs. Nā mela Græcè sunt pecudes. Alij ad sordes pilorū, & squallorem referūt. Diagoras Melius cū superiori t̄pe pius fuisset: deposito fraudatus à quodā, ad impietate se cōtulit. Quapropter Athenienses indignati, Melū afflixerūt. Fuit & Aristagoras Meli⁹, dithyrābopœ⁹, q̄ Eleu

Socrates Cyprae dormiens apparere.

σωκράτης.) Sopater Apamēsis, sophistā & philosophus, discipulus Iāblichī, quē Cæsar Cōstātinus interfecit: ut cōfirmaret, se nō amplius esse gētili religiōi addictū. Erat em̄ ei familiaris pri⁹. Scripsit de prudentia, & de ijs, q̄ p̄ter meritū felices sint, aut infelices. Sopatrū Cōstātin⁹ nō iuste occidit. * Bon⁹ em̄ est nō necessari⁹, sed ex charitate (fortassis χριστός: Christus. n. nō ui cogit: sed Charitate allicit.)

Diagoras Melius.

σωπάτης.) Sopater comicus. Ex fabulis illi⁹ sunt, Hippolyt⁹, Physiologus, Silphia, Cnidia, Nycia, Pylē, Orestes, Phace: ut Athenæus in Dipnosophistis. σωπάτης.) Sopater Parōdus, huius fabula est Bacchi, ut Athenæus in Dipnosoph.

Melior Diagoras.

σωπάτης.) Sopater Apamēsis sophistā, aut poti⁹ Alexādrin⁹, epitōas plurimorū scripsit: qdā uerō ēt excerpta historiarū ei⁹ esse dicūt. σωρμος.) Soran⁹, Menādrī & Phœbes fili⁹, Ephesi⁹ medic⁹, Alexandriē uersat⁹, Romę ēt medicinā fecit sub Traiāo & Adriāo impatorib. cōposuit & libros plurimos & pulcherrimos. Soran⁹ Ephesi⁹ medic⁹ iunior, muliebriū rerū libros quatuor, scripsit, uitas & sectas medicorū, & libros duos cōpositionū, & alia diuersa. Asclepiodot⁹ philosoph⁹, & medicinā edocēt⁹, nihil recētiorū medicorū pbabat, p̄terq; Iacobi. Ex ātiq̄ori b. aut, post Hipp. Soranū Cilicē cogmto Mallotē. σωρος.) Aristophl. O' aureū nūciū. Quo⁹ inq;? Itera dū eadē ista mihi significas. n. cū peccūiarū aceruū afferre.

finijs Initijs uulgatis, omniū maximè impius iudicat⁹ fuit: & ab eo Melios impietatis nomine criminantur. Nomē hoc & de blasphemis usurpatur.

σωμα.) Quicqd agit, est corp⁹: uox autē à loq̄tib. p̄diēs ad audiētes, agit: corpus igit est. σωμ' ὄλον καθαίρειν, Φροντίδων δηλοῖ λύσιν.) Totū purgare corpus, curarū significat solutionē. σωματοποιεῖν.) Exercedo corroborauit eqs: refecit corpora & animos hominū. Zeuxis simulabat ille qdē se stare pactis & cōuētis. Sed reuera corpus exercere Philippū, ei⁹; p̄bere necessaria noluit. Illi uerō cogebātur p̄ omnia dicto audientes esse, & omnē sp̄c cōfirmare atq; amplecti. σωματοπιήσαντες.) Me celeriter asēso, & cōfirmate conatū: q̄ eū uiderē tale argumentū expectere. σωματοπιήσαι.) At ille dicebat, nō amittēdos è manib. esse hostes: neq; detrectatiōe pugnæ corroborādā eorū audaciā. Ille exigua spe cōcepta, p̄ eos q̄ ob sidebāt eā cōfirmabat. Polybius: Ille, p̄ speciē officiosi amici omniā conabat, q̄ facerēt ad hostes cōfirmādos: ipsorū uerō res in summū discrimen adducendas.

σωπάτης.) Sopater Apamēsis, sophistā & philosophus, discipulus Iāblichī, quē Cæsar Cōstātinus interfecit: ut cōfirmaret, se nō amplius esse gētili religiōi addictū. Erat em̄ ei familiaris pri⁹. Scripsit de prudentia, & de ijs, q̄ p̄ter meritū felices sint, aut infelices. Sopatrū Cōstātin⁹ nō iuste occidit. * Bon⁹ em̄ est nō necessari⁹, sed ex charitate (fortassis χριστός: Christus. n. nō ui cogit: sed Charitate allicit.)

σωπάτης.) Sopater comicus. Ex fabulis illi⁹ sunt, Hippolyt⁹, Physiologus, Silphia, Cnidia, Nycia, Pylē, Orestes, Phace: ut Athenæus in Dipnosophistis. σωπάτης.) Sopater Parōdus, huius fabula est Bacchi, ut Athenæus in Dipnosoph.

σωπάτης.) Sopater Apamēsis sophistā, aut poti⁹ Alexādrin⁹, epitōas plurimorū scripsit: qdā uerō ēt excerpta historiarū ei⁹ esse dicūt. σωρμος.) Soran⁹, Menādrī & Phœbes fili⁹, Ephesi⁹ medic⁹, Alexandriē uersat⁹, Romę ēt medicinā fecit sub Traiāo & Adriāo impatorib. cōposuit & libros plurimos & pulcherrimos. Soran⁹ Ephesi⁹ medic⁹ iunior, muliebriū rerū libros quatuor, scripsit, uitas & sectas medicorū, & libros duos cōpositionū, & alia diuersa. Asclepiodot⁹ philosoph⁹, & medicinā edocēt⁹, nihil recētiorū medicorū pbabat, p̄terq; Iacobi. Ex ātiq̄ori b. aut, post Hipp. Soranū Cilicē cogmto Mallotē. σωρος.) Aristophl. O' aureū nūciū. Quo⁹ inq;? Itera dū eadē ista mihi significas. n. cū peccūiarū aceruū afferre.

σωπάτης.) Sopater Apamēsis, sophistā & philosophus, discipulus Iāblichī, quē Cæsar Cōstātinus interfecit: ut cōfirmaret, se nō amplius esse gētili religiōi addictū. Erat em̄ ei familiaris pri⁹. Scripsit de prudentia, & de ijs, q̄ p̄ter meritū felices sint, aut infelices. Sopatrū Cōstātin⁹ nō iuste occidit. * Bon⁹ em̄ est nō necessari⁹, sed ex charitate (fortassis χριστός: Christus. n. nō ui cogit: sed Charitate allicit.)

σωπάτης.) Sopater comicus. Ex fabulis illi⁹ sunt, Hippolyt⁹, Physiologus, Silphia, Cnidia, Nycia, Pylē, Orestes, Phace: ut Athenæus in Dipnosophistis. σωπάτης.) Sopater Parōdus, huius fabula est Bacchi, ut Athenæus in Dipnosoph.

σωπάτης.) Sopater Apamēsis sophistā, aut poti⁹ Alexādrin⁹, epitōas plurimorū scripsit: qdā uerō ēt excerpta historiarū ei⁹ esse dicūt. σωρμος.) Soran⁹, Menādrī & Phœbes fili⁹, Ephesi⁹ medic⁹, Alexandriē uersat⁹, Romę ēt medicinā fecit sub Traiāo & Adriāo impatorib. cōposuit & libros plurimos & pulcherrimos. Soran⁹ Ephesi⁹ medic⁹ iunior, muliebriū rerū libros quatuor, scripsit, uitas & sectas medicorū, & libros duos cōpositionū, & alia diuersa. Asclepiodot⁹ philosoph⁹, & medicinā edocēt⁹, nihil recētiorū medicorū pbabat, p̄terq; Iacobi. Ex ātiq̄ori b. aut, post Hipp. Soranū Cilicē cogmto Mallotē. σωρος.) Aristophl. O' aureū nūciū. Quo⁹ inq;? Itera dū eadē ista mihi significas. n. cū peccūiarū aceruū afferre.

σωπάτης.) Sopater Apamēsis, sophistā & philosophus, discipulus Iāblichī, quē Cæsar Cōstātinus interfecit: ut cōfirmaret, se nō amplius esse gētili religiōi addictū. Erat em̄ ei familiaris pri⁹. Scripsit de prudentia, & de ijs, q̄ p̄ter meritū felices sint, aut infelices. Sopatrū Cōstātin⁹ nō iuste occidit. * Bon⁹ em̄ est nō necessari⁹, sed ex charitate (fortassis χριστός: Christus. n. nō ui cogit: sed Charitate allicit.)

σωπάτης.) Sopater comicus. Ex fabulis illi⁹ sunt, Hippolyt⁹, Physiologus, Silphia, Cnidia, Nycia, Pylē, Orestes, Phace: ut Athenæus in Dipnosophistis. σωπάτης.) Sopater Parōdus, huius fabula est Bacchi, ut Athenæus in Dipnosoph.

σωπάτης.) Sopater Apamēsis sophistā, aut poti⁹ Alexādrin⁹, epitōas plurimorū scripsit: qdā uerō ēt excerpta historiarū ei⁹ esse dicūt. σωρμος.) Soran⁹, Menādrī & Phœbes fili⁹, Ephesi⁹ medic⁹, Alexandriē uersat⁹, Romę ēt medicinā fecit sub Traiāo & Adriāo impatorib. cōposuit & libros plurimos & pulcherrimos. Soran⁹ Ephesi⁹ medic⁹ iunior, muliebriū rerū libros quatuor, scripsit, uitas & sectas medicorū, & libros duos cōpositionū, & alia diuersa. Asclepiodot⁹ philosoph⁹, & medicinā edocēt⁹, nihil recētiorū medicorū pbabat, p̄terq; Iacobi. Ex ātiq̄ori b. aut, post Hipp. Soranū Cilicē cogmto Mallotē. σωρος.) Aristophl. O' aureū nūciū. Quo⁹ inq;? Itera dū eadē ista mihi significas. n. cū peccūiarū aceruū afferre.

σωπάτης.) Sopater Apamēsis, sophistā & philosophus, discipulus Iāblichī, quē Cæsar Cōstātinus interfecit: ut cōfirmaret, se nō amplius esse gētili religiōi addictū. Erat em̄ ei familiaris pri⁹. Scripsit de prudentia, & de ijs, q̄ p̄ter meritū felices sint, aut infelices. Sopatrū Cōstātin⁹ nō iuste occidit. * Bon⁹ em̄ est nō necessari⁹, sed ex charitate (fortassis χριστός: Christus. n. nō ui cogit: sed Charitate allicit.)

σωπάτης.) Sopater comicus. Ex fabulis illi⁹ sunt, Hippolyt⁹, Physiologus, Silphia, Cnidia, Nycia, Pylē, Orestes, Phace: ut Athenæus in Dipnosophistis. σωπάτης.) Sopater Parōdus, huius fabula est Bacchi, ut Athenæus in Dipnosoph.

σωπάτης.) Sopater Apamēsis sophistā, aut poti⁹ Alexādrin⁹, epitōas plurimorū scripsit: qdā uerō ēt excerpta historiarū ei⁹ esse dicūt. σωρμος.) Soran⁹, Menādrī & Phœbes fili⁹, Ephesi⁹ medic⁹, Alexandriē uersat⁹, Romę ēt medicinā fecit sub Traiāo & Adriāo impatorib. cōposuit & libros plurimos & pulcherrimos. Soran⁹ Ephesi⁹ medic⁹ iunior, muliebriū rerū libros quatuor, scripsit, uitas & sectas medicorū, & libros duos cōpositionū, & alia diuersa. Asclepiodot⁹ philosoph⁹, & medicinā edocēt⁹, nihil recētiorū medicorū pbabat, p̄terq; Iacobi. Ex ātiq̄ori b. aut, post Hipp. Soranū Cilicē cogmto Mallotē. σωρος.) Aristophl. O' aureū nūciū. Quo⁹ inq;? Itera dū eadē ista mihi significas. n. cū peccūiarū aceruū afferre.

σωπάτης.) Sopater Apamēsis, sophistā & philosophus, discipulus Iāblichī, quē Cæsar Cōstātinus interfecit: ut cōfirmaret, se nō amplius esse gētili religiōi addictū. Erat em̄ ei familiaris pri⁹. Scripsit de prudentia, & de ijs, q̄ p̄ter meritū felices sint, aut infelices. Sopatrū Cōstātin⁹ nō iuste occidit. * Bon⁹ em̄ est nō necessari⁹, sed ex charitate (fortassis χριστός: Christus. n. nō ui cogit: sed Charitate allicit.)

Explicatio somnij.

Sopater à Constantiā no interfectus.

Asclepiodotus.

σῶς.) Aristophanes: O' uir charissime & fortissime, quantā absens iniecisti nobis sollicitudinem? Nūc uerò postquam incolumis redijsti, annuncia nobis quomodo rem gesseris?

σωσαίνα.) Contra Sextum Aphricanū scripsit Origenes, eiq; refragatus est de Susannæ libro in Daniele.

Sit prima
tua tibi cu
ra salutis.

σῶσας.) Quidam ex sanctis dixit: Non postulatur à nobis omnibus, ut alios feruemus: sed ut nosmetipsos, omnino ab omnib. Omni studio cōserua tuā animā.

σωσίβιος.) Sosibius, Lacedæmōius grāmaticus, ex ijs qui à resoluendo uel explicando dicuntur (οἱ ἑπιλυτικὸὶ καλούμενοι) in quibus & hoc narrat, genus Comœdiæ esse quod dicatur Diclista & Mimela, à duplici conclusione, & imitatione, & de Mimelis in * Laconia dictis ueteribus. Et alius Sosibius, falsus curator Ptolemæi, homo callidus & senex, atq; etiam maleficus in regno. ac primū fertur instruxisse necē Lysimacho, filio Arfinoes: deinde magna cōtumelia urgente (πολλῆς ἐπιγεγομένης ὕβρεως) rursus in se uetera incendit uulgi odia.

σωσίθεος.) Syracusanus, aut Atheniensis, ac potius Alexandrinus, ex Troiana Alexandria, unus ex Pleiade, æmulus Homeri tragici, filij Myronis Byzantiæ, floruit Olympiade 164. Scripsit & poemata & profana.

σωσικλῆς.) Soficles Syracusius tragicus, edidit fabulas 73. Vicit septem. Est & ipse unus ex septē tragicis, q̄ nominati sunt Pleias. Fuit sub extrema tēpora Philippi, aut (ut alij tradunt) Alexandri Macedonis. Obijt Olympiade III. alij II. alij floruisse eum * scribunt.

σώστρατος.) Sostratus Sicyonius, cognomento Acrocherites. Arreptis enim extremis aduersarij manib. eas frangebatur: nec prius dimittebat, quàm sensisset eū deficere. Fuit & Leontiscus Messenius Siculus, qui eodem modo quo Sostratus certauit. Nam quod ille in Pācratio, hoc Leontiscus in lucta faciebat. Tradunt eū institutum fuisse apud Clearchum, discipulum Euchiri Corinthij, & Chilonis Patarenensis.

σώστρις.) Rex Aegyptiorum, ex tribu Cham, qui subegit Assyrios, & omnē Asiam & Europam: & in Assyriorū regione collocauit Scytharum myriadas (μυριάδας aut erratū aut mendacium ingēs: etiam si τὸ ἐνὸν quinquies millies, sed tantum quingenties, accentu non infernè e,

876
sed supernè collocato, significet. Erunt enim quinq; milliones (ut usitata nunc uoce utar) immēsus numerus. Quantus uerò, si quingenti milliones? quingenties millies mille, qui dicti fuere Parthi: quod est Persica lingua Scythæ: & in hūc usq; diem, & uestem & linguam & leges Scytharum retinent.

σωτάδας.) Byzantinus Philosophus ut lib. 6. de Philosophia tradit Arist.

σωτάδης.) Sotades Atheniensis comicus, mediæ comœdiæ poeta.

σωτάδης.) Sotades Cretensis, Maronita, à dæmonio uexatus, iambographus scripsit * Phlyacas, siue Cinædos, lingua Ionica. nā Ionici sermones sic uocabantur. Vñus est hoc genere etiam Alexāder Aetolus, & Pyrrhus Milesius, & Theodoras, & Timocharidas & Xenarchus. Sūt autē eius genera plurima: ueluti ad Inferos descensus, Priapus, ad Belestichen, Amazon & alia: & Inluse, & Redēptus, ut Athenæus ait in Dipnosophistis.

σωτάδης.) Sotades Atheniensis Philosophus, qui scripsit de Mysterijs lib. 1.

σωτήρ.) Seruator, Deus noster. O' Lucifera Diana, assiste finibus Athenarum, & iucundum lumen tuum uiro dato.

σωτηρίδας.) Soteridas grāmaticus Pāphilæ marit⁹, cui etiā historias attribuit: scripsit Orthographiam, quæstiones Homericas, Cōmentarium in Menandrum, de metris, de comœdia, in Euripidē. Soteridas Epidaurius, pater Pamphilæ, cōmentariorum scripsit (ut Dionysius ait in 30. de Musica historia) libros tres.

σωτήριχος.) Sotericus Asites. Poeta heroicus. Fuit sub Diocletiano. Scripsit encomiū Diocletiani: Basarica seu Bacchica, libris quatuor: de Panthea Babilōia, de Ariadne, uitā Apollonij Tyanei, Pythone siue Alexandriacū. Est autē Alexandri Macedonis historia cum Thebas & alia cepisset.

σωφίλος.) Sophilus Sicyoni⁹, aut Thebanus, comicus mediæ comœdiæ. Fabulæ eius sunt: Citharœdus, Philarch⁹, Tyndareus seu Leda: & Demia, id est carnificalia, ut ait Athenæus in Dipnosophistis & Porcellus, & depositum.

σωφρονεῖν.) Sophocles: Ne iudica, ne inquire. Nunc modestia pulchra est, nō curiositas. In his enim maximè modestiam mulieres conseruant, si non curiosè scrutentur, quid agat maritus.

σωφρονισθέντας.) Desperabundi, & claudibus superioribus facti modestiores.

σωφρονῶ.) Modestiore te faciat uirginum exemplum.

σωφροσύνη.) Modestia, alia est quam ciuili illa uirtus, & maior: sed eodē nomine utimur, etymologia quadā de consensu appetitus cum ratione. Quod ad modestiam attinet, ego iustissimè etiā cum Bellerophonte certarem, ait Aristophanes. * Aristoteles: Quæ faciendo discimus, ea discendo facimus, uidelicet cū

discere agere
discendo.

discimus imperare uoluptatibus: modesti euadimus: & facti modesti, uoluptatibus imperamus. Temperantia: hanc metaphoricè quidam definiunt concentum (συμφώνιον.) Est autem Temperantia qualitas & habitus. Concentus autem, propriè est in carmine, & est ad aliquid. Sonis etiam attribuitur concentus. σωφροσύνη, integritas mentis, opponitur insaniam: sic dicta quod mētem habeat incolumem. Et Apostolus, cum è prætorè audisset, Insanis, Paule: multè te literè ad insaniam redigunt: Non insanio, inquit, sed prudentiæ & Veritatis profero uerba: insaniam prudentiam opposuit. σωφροσύνη igitur dicitur, quicquid sit absq; peccato. Hanc uocem quidam rectè tribuunt castitati, aliarum rerum præstantissimæ.

Castitas.

σώφρων.) Sophron Syracusanus, Agathoclis & Damnasyllidis filius, temporibus Xerxis & Euripidis, scripsit mimos muliebres soluta oratione: ac dicunt, Platonem philosophum semper eos lectitasse, adeò ut interdum iis etiam indormiret. Sophron * comicus: huius fabulæ & comœdiæ sunt, Penthera, id est socrus, ut Athenæus ait in Dipnosophistis.

σάδων.) Eunuchus, id est, castratus. Hunc petulantem & impurum animū, & actionem eorum, qui ultrò muliebria patiuntur, probè exagitans atq; insectās magnus Cyrillus, sic ait: Libidinis gratia miseri hoc faciunt, muliebria pati uolentes, cum uiri sint. Nullius enim utilitatis studio, sed propter lasciuiam, naturā mutant, diuinitus fictam: & uiro dignam figuram ultrò sæpè corrumpunt: aut ab aliis hoc ferre coguntur, ut pestes naturæ & sexus uirilis hostes, & labe Reip. & uite probra: instar insanarum mulierum, immodicè subāgitati, turpissimis tractati modis, misera uita, cum ratione uiuendi scelerata & impura, permixta ambiguos & inuisos uultus circumferentes, & rem adulterinam, à sacris septis longè distcedāt. Nam cum turpissimo & pessimo animo præclarum & diuinum opus, in

D. Cyrilli in
scatatio eunuchorum.

malum & inuidiosum decretum mutarunt & inuerterunt: ac spirituales castrationem, interdictæ rei seruire coegerunt: digni sunt nō modò q̄ legib. puniantur: sed & ex dicto. (F. ἐξ εὐαγγελικῆς, Euāgelico) angelico & Apostolico in exteriores tenebras penitus abigantur. De talibus enim dixit Moses: Fractus & abscissus nō intrabunt in domum domini. Videre autem licet refertas ædes procerum huiusmodi monstris, aureas lunulas in collo ferentibus, natura uirili, facie muliebri præditis. Delicatè loquuntur, non minus indecorè quàm meretrices. Huc illic caput agitant, rident intemperanter, & impudenter, insaniam manifestā præferentes: unde cum uiris, ut mulieres, molliter cubantes, effœminati corrumpuntur: cum mulieribus autem, ut custodes simul, & temperantiæ scilicet exempla, dormientes, impudenter & sine rubore turpia faciunt: & isti quidem sic à uiris impiis & profanis corrupti & effœminati, fœdant & fœdantur, fœditate & impuritate naturæ contraria: ipsi autē mulieres miseras, & (σεσοθημένα, exagitatas. lego, σεσωρμένα) cumulas (secundū dictum Paulinum) peccatis, conspurcant & lædunt, ut rabiosi canes: & quod grauius est, ex eo causæ fiunt & autores & participes infiniti supplicij, tam qui corrumpunt, quàm qui corrumpuntur: ô uæcordiam, ô imposturam & furorem. Istos ne homines & in primis excellentes, tanquam modestos, suscipiunt, & in ædes recipiunt, eisq; fidem habent: qui recepti & libertatem nacti, uerè iustos & uirtutis studiosos, paulatim inescatos, in Sodomorum turpe barathrū miserè deiiciunt, & in æternum ignem mittunt. Quapropter eos conuenientissimè & lex & oratio euangelica, & optima uita, & religiosa Respub. ualdè execratur, tanquam Deo inuisos & impuros. Isti enim execrabilem istam uitā amplexi, quantum in eis est, urbes delent, seminalem naturæ rationem corrumpunt & corrumpuntur: uigens autem uiri robur & ætatem, & uirilem faciem, & generosam uim atrociter absument. Deniq; iuuenilis ætatis robore atque uigore aperte corrupto, miserōs ac ridiculos efficiunt eo flagitio captos: qui laxi habitus fugiendi & detestandi meritò sunt, ut animarum interfectores, & corporū corruptores, & nefarii, naturæq; adulteratores. Nihil enim uerè scelestius aut

Virorum mulieres, mulierum uiri.

Eunuchi illi
ces peccati
Sodomitici.

Libidines eunuchorum.

impurius est iis, qui ita subagitantur & subagitant. Solent enim, ut certò didicimus, non Spadones tantum, quiq; membra flagitiosa aliquo modo habent, lasciuire immodicè, & luxuriare impudenter & insatiabiliter: sed & ij quib. uirilia planè amputata sunt, sicut & ij q; à primo ortu ijs priuati sunt. Heu extremà absurditatē & dementiā. Itane manib. & digitis corrumpere mulieres, & foeditatē adeò furiosè perpetrare? Et hoc significās sapiens: Beatus, inquit, eunuchus, q; nō exercuit manu flagitiū: & uirgo, quæ nō expta est cubile in delicto. Meritò igitur sine mammis, euirati, ἀνδρόγονοι (quali uirifœminas dicas) σιδηροκαπάδινοι, ferro dammati seu cōpediti & insani mulierū amatores appellati sunt. Audiāt igitur qui puros & modestos illos frustra opinantur, & ne credāt mēdacio, & simulatæ puritati & modestiæ. Ab impuro. n. quid purificabitur? & à mēdace quid uerè dicetur? Atq; utinā manu castratus eunuchus, uita honesta esset educat⁹: sic dimidia mali pars tolleretur. Nūc sunt terrē intestinū quoddā, uentris famuli, amatores fœminarū, proterui, ebrij, scortatores, mancipia, illiberales, argētī famuli, ab ipso ortu ad ferrū cōdemnati, nō uiri, nō mulieres, furiosi, qui sēpè theatricas puellas in

Educatio eunuchorum.

satyricis cōuiuuiis in humeris gestarūt, capite hedera coronato: & craterē manutinentes, uinū infuderūt, habitu fabulosis Bacchi. Ac ita quidē modesti sūt absq; mercede, propter ferrū: & sine fructu insaniunt, propter suā turpitudinē. Sub Eutropio eunuchō, tutore Theodosij imperatoris, genus eunuchorū, propter illius autoritatē & potentiā adeò creuit, itaq; auctum est, ut nōnulli iam barbati, cum eunuchi fieri uellent, & se Eutropios fore sperarēt, nita priuati sint, unā cū testib. etiam Eutropio amisso. Auræ statuarum passim collocabantur, & ædificia ab eo extruebantur, & illustrabantur splendidiora tota urbe.

Eutropij eunuchi splendidi.

σπαθῶν.) In eam necessitatem redacti sunt penuria commeatus, ut orobos madafactos iumentis darent.

σπαλιώνες.) Agathias: Romani spalionas parauerunt & magnorū saxorū tormēta. Est autē Spalion, textū quoddam è iuncis, ad formam tecti confectum, & solidum densitate, & undiq; tectum, quòd utrinq; latera deorsum etiam sunt extensa, & (παράβαλλεν τὸ ἐπερχόμενον) excutiūt omnem ictum. Pelles autem & coria su-

pennè iniicientes, undiq; circūtegūt machinam, quò munitior sit, & tela excutiāt: uiri uerò intus in tuto delitescētes, & apertè eam tollunt, & quò uolunt transferunt. Cum uerò admota fuerit siue turri siue mœnibus: tum illi infrā, terrā adiacentem effodiūt, & puluerē extrahētes, fundamēta detegunt, ac deinde uectib. & malleis cōtinuò feriendo edificii deijciūt. Apud Menandrū sunt Spaliones, machinæ, tegumēta quædā bubulis tergorib. in longū cōposita, quæ contis uiri longitudine attollūtur, quas armati subeunt, & proximè aggressi mœnia, instrumenta lapicidarum effodiendis muris idonea tractātes, sub terra fossas faciunt: & incubentes ac fodientes, aut mœniū partē aliquā deijciunt: aut alio quopriā modo excauata loca penetrātes, alterutrum consequuntur, ut aut reuulsa terra intra mœnia sint: aut saltem cauitibus illis ductis ad puteū, qui intrā est, rectā exhauriant atq; attrahant aquā in rotunda ac caua loca fossæ.

σπῆνις.) Sophoc. Quis errabūdū Oedipum quotidie iis muneribus donabit, quibus nunc indiget? qui quidem parū petit, & petitis multo minora fert: id què mihi satis est.

σπάρτη.) Sparta, urbs Lacedæmoniorum: unde Spartiates.

σπαρτωλὸς.) Spartolus, urbs Bottices.

σπαρτάλη.) Mures nunc saltant arrepto tuo cibo.

σπερμολόγος.) Sic dicit auicula quædā, graculo similis, à colligēdis seminib⁹. Hinc uilis & contēptus homo, etiā spermolog⁹ dicit, & is forasse q; de alieno uicitat.

σπερχις ἐβέλις.) uiri (Lacedæmonij) Athenienses, uiri ò in Persiā uenerūt, pœnas daturi Xerxi p̄sarū regi p̄ caduceatorib. ab eo missis, & obrutis ab Atheniētib.

σπεύδεν δὲ τὸ ῥυτῆρος.) Laxis habenis festinare: uel, δὲ τὸ σποδήματ, à calceo, id est quantum pedes sinunt.

σπεύσιππος.) Peusippus, Eurymedotis filius, nepos Platonis philosophi, ex Potone sorore, auditor ipsius Platonis, & successor Academiæ Olymp. 108. Cōscripsit plurima, & maximè philosophica, austerio ingenio, maximeq; iracundo.

ὅτι σπεύρα χροινίον τὸ ἀναγκαϊότερον.) Post funiculū funis maximè necessarius. Aelianus: Draco spiritus suis cadauera complexus, custodiuit integra, ut neque fera neq; uolucris ad ea lædenda accederet. σπιθαμή.) Tropiè de Deo, p̄pheta hac uoce

uoce usus est, q̄ res conditas contineat, easq; cōplexus, ad ordinē omnia & ornatum reuocet, montib. æqualitate, & mēsuris omnibus, quę in mūdo sunt, suo ordine attributis, qui cœlum totū exigua parte totius suæ potentiæ continet, quā Spithamam dicit, quę & breuissimam uitæ partem significat.

σπίνθηρ (Θ. *Ἡρακλεώτης*.) Spintharus Heracleotes, tragicus poeta. Fabulæ illius sunt hæ: conflagrans Hercules, & Semele fulmine icta.

σπίνθηρ (Θ.) Spintharus: hic exagitur tanquam barbarus & Phryx.

σπίθαλος (Θ.) Spittalus, medicus apud Athenienses illustris. Aristophanes: Abi ad Spittalum. Tu uerò mihi stillam pacis instillato hanc: hoc est, æneam aut argenteam, quales habent medici.

Spongia pro malleo.

σπόγγη (Θ.) Dicūt Acconem, fatuā mulierem, spongia percussisse clauum.

σπονδή.) Libatio, uini effusio, in honorem dæmonum: aut amicitia.

σποράδες.) Insulæ quas nonnulli Cycladas dicunt, quæ in Aegæo mari sunt duodecim.

σπόρος.) Sporus, Neronis amasus, qui & Sabina uocatus fuit, nō ob similitudinē mulieris tātū, q̄ castratus erat: sed qd̄ etiam nupserat ei, quemadmodum illa.

σποργίλ (Θ.) Qui fuit tonsor. & Plato inquit: Sporgili tonstrina, inimicissimū tectum.

σπλάσιον μὲν ἀκέρω, σπυδαῖον δὲ ἐδὸν ὄντι.) Diuitem quidem cū esse audio, sed nulla in re bonum.

σπυδαῖον.) Studiū, uehemēs rerū honestarū occupatio. Isidorus: studiū quidē, inquit, philosophiæ, uiro iuniore, doctrinā philosophicā recens amplexo, magis esse dignū: alacritatē aut piā & Dei amātem, maximē conuenire prouectis longeq; progressis ætate & philosophia.

σπυρίδων.) Spyrido, unius urbium Cypri Trimethuntis episcopus, qui ob animum ab omni superbia alienum, episcopatui intentus, pauit oues. Media uerò nocte fures stabula pecudum aggressi, dum surripere eas student, inuisibilibi uia apud stabula uincti sunt. Cū diluxisset, accessit ad gregē. Cū uerò illos uidisset uinctos, factumq; cognouisset: soluit fures, multum hortatus, ut iustis laboribus, & non per iniuriam uictum quærent: arieteq; donatos dimisit, festiuo dicto addito: Ne frustra, inquit, uigilasse uideamini. Fecit & alia complura miracula, interfuit etiam Niceno concilio.

Fures uincti sine iuribus.

σταγίτης.) Stagirita Aristoteles ab urbe Stagiris. Pisides: Quales duces aut (*σταλιώταις*, milites) Stagiritas habēs, uenisti in terram fortunatorū barbarorū? Omnino Stagirita magis illi deuorandus est, quàm oratori Pæaniensi, filius Oloriid est, Demostheni Thucydides.

στάδιον.) Stadiū, septem & semis conficiunt milliaria. decem milliaria habēt stadia (75)80. Stadiū pedes habet 600. milliaria pedes 4200. Iugerum pedes 100. *σταδον*, aruum pedes 50. pes, digitos 16. cubitus, pedem unum & semis.

Spaciorum uocabula.

σταθρός.) Bellū, regis celeritate & prouidentia factum est stabile & tutius.

σταθήσεται.) ex Euangelio: In ore duorum testiū aut trium stabit omne uerbum.

σταθμῶσται.) Non uerbis, sed factis semper consueuerunt iram aduersus sese pōdere homines.

σταθμός.) Nazanzus, diuersorium & castellum est Cappadociæ.

στατή.) Cōfirmata libertate Gerai, statim Antiochum regem 500 argenti talentis, 1000 thuris, & factes 200 ornarunt. Ac nauigabat ille ad Tylum insulam, Seleucia soluens: aromata uerò erant in rubro mari.

Gerai. Antiochus.

Tylum.

στατήρ.) Stater, nomisma quadratū aureum. s acculorum alter æneos habebat obolos, alter stateres aureos, magis inter se similes quàm equi Eumeli.

σταυροί.) Sub Theodosio maiore, cū gentilia templa destruerentur, in æde serapidis Hieroglyphicæ literæ, crucis formæ, sunt inuentæ. Quibus ij qui ex Ethnicis ad Christianismū transierant, uisis, crucē apud Hieroglyphicarum peritos, futurā significare uitam dixerunt.

Crux uentura re uita symbolum.

σταφυλή.) *Ἐοίσεως κατέσθην ὁ μῆρικὴν δηλοῖ κλύσιν*, uuas comedere, significat imbris inundationem.

Somnī exaplicatio.

στάριον.) sebum, seu pinguedo, apud Dauidē beneuolentiā & fraternum amorē significat. sebum suum occluserunt, os eorū locutum est superbiam. In diuina item scriptura pinguedo, prosperitas & opulentiā dicitur. Egre dietur tanquam ē pinguedine iniusticia eorum: hoc est, Confidentissimē iniusta loquuntur.

Pinguedinis allegoria.

στάριον πυρῆς.) Pinguedo frumenti, id est pulcherrimum frumentum & panis.

στάριον.) Eunapius: Ferens literas in æneo uasculo (farina) pinguedine oblitus, in peram coniecit: & panes alios imposuit, ne quis arcanum rescisceret.

σταρνόποδα ἢ σταρνόποδα.) Animalia foliis pedibus. & latis unguibus, dicūt, olor, aserpelica.

pelicanus, & anatū omne genus, aquis gaudens.

σερανώτερον.) ἀλλά τι καὶ Φρονέες σερανώτερον. Occultius aliquid animo clausum habes. Illi, utribus compunctis nebula densissima obumbrarūt aerem fuligine illa.

σείρα.) Vrentem istum Solem tolerat, calido sudore ubiq; manans.

σελεόν.) Babrius fabularum scriptor. Nisi uos omnes capulos gigneretis, Nullus agricola securim haberet in adib.

σελίκων.) Stilico sub Arcadio & Honorio, unā cum Rufino diripuit omnia.

σεμφίλον.) Exuuiis uue & olearum pro obsonio utebantur.

σενολεσχέιν πει καπνῶ.) Subtiliter disputare de fumo.

σεντόρει (Φωνή.) Stentorea uox.

σερίφοις.) Si quis locus nimīū uliginosus & lacustris erat, eum profundis fossis omnino solidum efficiebant.

σερνα καὶ νῶτα καὶ ἀνχένες γῆς.) Terræ petus & dorsum dicuntur planicies: sicut collum & fauces, angustia.

Scyrus cbarior Athenis.

σερρω.) Sophocles: istos ego uiros nūquam ferā, sed lapidosa Scyrus fati mihi erit posthac, ut solus me oblectem. Polybius: Nunc (neq; enim iustum est peire) in hisce acquiescimus.

σερρόν.) Theocritus: γόνυ χλωρόν, Genu uirēs: id est robustū & iuuenile. Trāslatio sumpta est à calamis, qui dum uirent, teneri sunt: siccati, rigidi fiunt.

Signa uentorum.

σεροπή.) Concitatus instar uelocis Austri, splendido absque fulgure desinit: & nunc sibi redditus, nouo dolore cruciatur. Signa quaedam sunt uentorum, diuine duraturi, an citò desituri sint? In Comœdia: Celeriter desit. serò enim dolere cœpit.

σεφανηφόρον ἥρωον.) Coroniferum facellum fuit Athenis, siue alicuius filij Herculis ex Thestij filiabus suscepti, siue (ἀτυ καὶ Urbani) Attici Coroniferi, ut ait Hellacanus lib. 2. Atthidis.

Rhodiolorum immunitas.

σεφανικὸν τέλεσμα.) Coronale tributū apud Rhodios dicebatur, quia liberi erant, & exiguum quiddā Romanis mittebant quotannis, non tam tributum, ut ducibus, quā coronam ut amicis.

Ancyrani.

λογραΐσι item Ancyrani σεφανικὸν appellant, quicquid in muneris & beneficij loco datur.

σεφανοῦ.) Coronare, pro ornare & honorare usurpant. Lycurgus: Callisthenē 100 minis coronastis. id est donastis.

σεφανωσάμεν καλάμω.) Corona è

culmis aut arundinibus Castori & Poluci dari solebat, tenuis scilicet & minime sumptuosa.

αἰθρια σεφ.) Coronæ ex Hyperboreis allatæ dicebantur æthriæ, quòd semper sub dio collocarentur.

σελάμνοι.) Facinus id Perseus calare studuit ille quidem, sed non potuit.

σελειός.) Quæ uis in esset ferro uestro, nisi capulus ei insertus esset?

πὶ γὰρ ἀέν (ἔσκε σιδηρῶ ὑμείων, εἰ μὴ οἱ ἐνὶ σελειός δέηρες)

σελας.) Stiria, municipium Pandionie tribus, cuius municeps Stiriensis.

σείχεν.) Rationem, quæ huc eunti mihi uenit in mentem, expē de cum animo tuo. Nam parua quidē illa dictu est, sed admiratione digna.

σήλη.) Statua non solum sepulchris imponitur, sed & uictoribus erigitur, & inscriptiones recipit.

σηλιτδολικὸς (λόγος.) Proscriptio (περὰ τινι τῶν πεπλοασμίων, apud aliquem uel aliquid confictorum) est oratio, quæ solas res gestas exequitur, adhibita interdum etiam comparatione. Differt autem à uituperatione, quòd hæc capita laudationum producit: ut genus, educationem, acta, comparationē. Proscriptio autem dicitur σηλιτδολικὸς, à columna, quæ uel saxum est, uel æs oblongum, quadrangula forma erectum, in quo facinora proscripti perscribuntur. Sæpè etiam bene meritorum beneficia in literarum monumenta referuntur.

STENIA & Scyra, festa mulierum.

σήρυμα ἄρτης.) Fulcrum panis, non triticum tātum, & hordeum, sed quicquid alendi uim habet.

STESICHORVS siue Euphorbi, siue Euphemi, siue Euclidis, siue Hyeti, siue Hesiodi F. Siculus Himærus. Sic enim dicitur. Alij tradunt eum Matria Italia, alij Pallantio Arcadiæ profugum, Cætanam uenisse: atque ibi defunctum, ante portam sepultum esse, quæ ab eo Stesichoria dicta sit. Iunior fuit Alcmane lyrico, Olymp. 37 natus: obiit 56. Fratrem habuit geometriæ peritum Mamertiū, & alterum Heliana stem legislatorem. Fuit lyricus: eiusque poemata Dorica dialecto libris 26 extant. Dicunt eum scripta uituperatione Helenæ, excæcatum esse: rursusque ex somnio, eiusdem scripta laudatione, q̄ palinodia dicit, uisum recepisse. Dicitur est Stesichor, q̄ primus citharæ cātū instituerit: cū antè Tifias uocaretur.

στράδες Φορμίων (S) Storea Phormionis. Hic dux fuit, homo frugi & bellicosus. Milites autem humi cubant. Dicitur de rebus uilibus.

εἴγματα. Aelianus: Libris crematis, impiarū & effoeminarū notarū cineres, liquefacta cera subigat, atq; inungat.

εγγμή. Punctum, est lineæ finis, signū minimum. Centrum uerò est principii lineæ, unitas principium numeri. Cū autem utrumq; principium sit: addendum est cuius sit principium.

στιλβίδης. Stilbides, uates optimus: inter eos qui oracula uetera enarrant probatus & celebris.

σίλπων. Stilpon Megarensis, philosophus, sub primo Ptolemæo fuit discipulus Pasicles Thebani, q̄ audierat fratrem Cratetem, & Dioclidem Megarensem: alij Euclidis discipulum faciunt, Platonis auditoris. Præfuit Megaricæ scholæ & Dialogos scripsit non pauciores uiginti.

σίχ. Versus qui cōmuni consuetudine à læua uersus dextram legitur.

στριγγίς. Strigilis, ad aliquid est, & nō ad aliquid. Eorū q̄ cū aliis cōferuntur, quedam ad unū tantum pertinent, quibus ad aliquid aliud uti nō possis: ut uisu tantum ad uidendum. Aliis ad alia possis uti, quibus destinata non sunt: ut strigili nō tantum ad abstergendum, sed etiam ad hauriendam aquam.

στῆς τε καρπῶν, βακχείας τε νάματος. Aristophanes.

Et cellas frugum plenas, laticisq; Lyæi.

στῆς, ἀλλ' ὅ ο μικρῶν: στωϊκῶν δὲ οἱ ἀπ' αὐτῶν. ἀλλ' ὅ μεγάλων.

Stoa schola illa Atheniensis, q̄ olim Pisiana cæta porticus: post, cum depicta esset, Pœcile, id est, uaria dicta, nomen dedit Stoicis philosophis.

P O R T I C V M, quæ extra Ephesum ad templum porrigitur (Θηλυκὴ κατεσκευάσθη, ἢ Ἰσολικὴ, rotundam) foemineam effecit Damianus Ephesius sophista.

σπλὴν λευκὴν κάλλιπον ἐν ὕπνῳ φέρειν. Vestem candidam pulcherrimum est in somnis ferre.

σπλὴν φέρειν μέλαιναν (ἢ καλὴν ἴσα) σπλὴν ἀληθέα. Vestem ferre nigram, nō pulchrum est spectaculum.

σπλὴν δὲ ἀλεγγὸν εἰς μακρὰν νόσον φέρειν. Vestem uerò purpuream, in longū morbum conijcit.

σπλὴν ἐρυθρὰν εἰς καλὴν πράξιν φέρειν. Vestem rubram, actionem honestā affert.

σπλὴν φέρειν ἀνακλῆσθαι, ἐλπιδὼν λύσιν. Vestem ferre principis, spei solutionem (u-

trum spem ratam an irritam?)
σπλ. Parua mei habita ratione, domum redire properarunt.

σπμα. Os seu frons, prior pars exercitus. In sacra Scriptura os dicitur, animi alacritas.

σπμαργ. Electra apud Sophoclem: Prædica me apud omnes, seu mauis improbam, seu maledicam, seu impudentia plenam.

σπμαχος. Stomachus, id est gula seu guttur. Antiqui medici stomachum coruocauerunt, unde sunt καρδιωγοί.

σπδ. Studios, princeps quidam celebre illud monasteriū cōdidit. studitarū monasteriū olim catholicæ Ecclesiæ fuit post mutatum in monasteriū. Idem Studios princeps, ædem Archistrategi Nacoliæ condidit, in qua extant uersus heroici: Studios illustrem ædem condidit, celeriterq; suorum laborum præmiū reperit, consulares fasces adeptus.

στωϊκοί. Stoici. Zenon Citieus in Pisiana cæta porticu obambulās, quæ post à Polygnoti pictura Pœcile, id est uaria dicta fuit, differebat. Quamuis autem sub xxx tyrānis eo in loco 1400 ciues interfecti essent: tamen ad eum audiendum homines ibi conueniebant: proptereaq; stoici dicti sunt eius sectatores, cum Zenonij antè dicerentur.

στωμύλ. Adolefcēculos ad nutrices remittere: per delicias ibi apud eas garrere illos, & nugari de filo & stamine & pupis sinamus. Aristophanes: Cōpescē nostras sententias, bellas hasce & elegātes, de quibus inter nos garrimus, & uenia quadam benigniore temperato mentē.

STRABO, Amasenus philosophus & geographus.

σπραγγαλωτὴ μάστιξ. flagello intorto cædi eum iussit. Is uerò se quicquam dixisse pernegabat.

σπραγγυέει. Cum semel decretum sit, quid differo? quid cesso? quid moror? quid tergiuersor?

σπραγγώτερ. s. Basilius in oratione contra ebriosos: Videndum ne & contumax fiat impudentior, & compunctus immodica tristitia absorbeatur.

σπραγγυρία. sapiens profectò istud, & seni commodum: omnino reperit remedium stranguriæ.

σπραγγυριῶ. Aristophanes: stranguria laboro. heri enim nasturciū edi. Nasturcium enim urinam inhiber, & sputum: eaque de causa Persas aiunt eo uesci. Cauent

Relatiua.

Porticus Pisiana cæta. Pœcile.

Explicatio somniorum.

Cardia.

Cædes 1400 ciuium.

Moderanda castigatio.

Persæ. Nasturcium.

Cauent enim ne crebrò mingant, & spu-
ant, & emungantur.

στρατεία ἐν τῷ ἐπιπέδῳ.) Aristoteles in Atheniensium Republica declarat, quid sit expeditio in Eponymis. Sunt, inquit, eponymi decem quidem tribuum: duo & quadraginta uerò ætatum. Adolefcētes autem olim in albas tabulas inscribebantur, eisq; ascribebantur & Archon, sub quo inscripti essent, & Eponymus (*ὁ τῶ πατρὶος ἀπαδεδημηκώς*, qui priori successerat) qui priorem conuenerat. Nunc uerò in senatu inscribuntur. paulo pòst: Utuntur, inquit, Eponymis etiam ad expeditiones, & cum ætatem aliquam ablegant, * ascribunt ab antiquo Archonte Eponymo, quousq; sit militandum.

στρατηγία.) Tres rationes sunt, quibus militare imperium capeffunt, qui cōsul-
tò id appetunt, inquit Polybius. prima ex commentarijs, & instructione ex his: altera methodica, ex peritorum uirorū traditione: tertia, ex ipsarum rerum habitu & exercitatione. Harum rationū omnium Achæorum duces prorsus erāt rudes (*στρατηγία ὑπομηματικῆ, μεθοδικῆ, ἐμπειρικῆ.*)

στρατηγία.) Iosephus: Eum iam imperij appetentem, & maiora spectantem, pecunia deficiebat.

στρατήγιον.) Duces ad prætorium, multitudo ad sua quisque tentoria discurrebant.

στρατηγὸς.) Deni singulis annis duces designabātur. Demosthenes in Philippicis: Ducem habebant tolerantia laborū & audacia aduersus hostes, & in præliis illustrem: sed cætera obscurum, & ex humili fortuna euectū & probatissimo cuique suspectum & inuidiosum, quasi præter meritum clarus esset.

στρατιὰ.) Exercitus, cætus militaris, uni duci subiectus. Scriptura uerò cum dicit, Manassē militiæ cœli seruiisse: Sol & Luna & Stellæ intelligantur.

στραλιώτης.) Stratiota, herba aquatica sine radice, aquis innatans, facultate frigida. Est & terrestris.

STRATTIS Atheniensis, comicus: è cuius fabulis sunt, Anthroporestes, Atalanta, Agathi, siue argenti amissio. Iphigeron, Callipides, Cinefias, Limnomedon, Macedones, Medea, Troilus, Phœnissa, Philostates, Chrysippus, Pausanias, Psycheftæ: ut ait Athenæus lib. 2. Dipnosophistarum. Strattis Olynthius, historicus. Scripsit de Alexandri actis diurnis

Quasi uerò nihil mereatur uirtus atq; industria.

Militia cœli.

lib. 5. De fluuijs & (*κρητῶν* lego, pro κρημνῶν, id est præcipitijs) fontibus & lacubus. De Alexandri obitu.

STRATON, mediæ comœdiæ poeta. Ex fabulis eius fuit Phœnix. Straton Lampfacenus philosophus Theophrasti discipulus & successor, filius Arcestilai, siue Arcestij, cognomento Physicus, eo quòd præ omnibus alijs naturæ contemplationi deditus esset. Magister etiā fuit Ptolemæi, cognomēto Philadelphii, scripsitq; libros multos.

Straton Amafenus, philosophus fuit sub Tiberio Cæsare: scripsit geographicos libros 7.

στρεβλὰ παλαιόματα.) Distorta luctæ, obscuræ & callidæ.

στρεφοδικὸ πᾶνεργία.) Praui mores, & Sy-cophantici, à calliditate inuertendi causas forenses compositione facta.

STREPSA, urbs Thraciæ, cuius ciues Strepseæi.

στρεψιμάλλος ἄθροπος.) Homo callidus & obscurus ab intorta lana factum nomen.

στροβίλος.) Aristophanes in Nubib. Cogita igitur, & perspice omni modo, crebroq; uersa. Abi & uersa. nunc enim tenetur medius. Metaphora sumpta à pugilibus, qui aduersario medio prehensos, superiores fiunt.

στρογγύλα ῥήματα.) Rotūda uerba, id est blanda & callida.

STRUMPHIDES, insulæ intra Zacynthum & Elidem sitæ.

STRVTHIS, Satrapes quidā regius fuit.

στρεθός.) Aristophanes: Sophoclea carmina turdis comparat, delicatissimo cibo, ad excellentiam eorum declarandā.

στρεθὸν κρατῶν Φεύγοντα, προσδὸκα βλάβω. Passerem tenens fugientem, expecta damnum.

στροφάιον.) Cardinalem uocabant iuxta fores dedicatum genium: simul etiam à conuertendis rebus, quasi uersorē dicas. Quod qui faciunt, callidi dicuntur. Mercurij hoc munus fuit, ut alios fures arceret, qui post ianuas solent delitescere, & improbè facere.

STRYME, insula & Colonia & mercatus Thasiorum.

στροφόν.) Omitte asperos istos atq; ilignos mores.

στρεβλὸς.) Aristophanes: Sicubi idem bis dixero, aut aliquid alienum inculcaro, conspuito me.

στρεβλὸς.) Damascius: Elementa prima & ma-

Elementa

& maxima sunt multiplicis naturæ rerū inspectionis : AMOR, INDVSTRIA, SOLERTIA.

Elementa.

στοιχεῖα.) Elementa dicuntur etiā imagines & formæ somniorū, quæ intra breue aut longū tempus exitum sortiūtur.

στοιχεῖον.) Elementum è quo primo oritur aliquid, & in quod postremò resoluitur. Elementa quatuor unā sunt essentia qualitatis expers, materia : Ignis calidus, aqua humida, frigidus aer, terra sicca, atq; etiā in ære est eadem pars. Ac summum locum tenet ignis, qui æther dicitur, in quo primū inerrans sphaera ἡ ἀπλανής gignitur, deinde errantium stellarum: post quā est aer: deinde aqua: extremum & quasi sedimentum omnium tellus, in omnium sita meditullio.

sphaera.

μη στοιχῶμεν ἑαυτοῖς.) Ne nobis ipsi placeamus, dicunt seniores.

σύγας.) Stygax Eucratis F. dux Atheniensium, auarus & proditor, à triginta tyrannis interfectus. Alij eum cicutam bibisse dicunt.

σύξ.) Styx, fons apud Inferos, iusiurādū deorū, à tetro aspectu sic dictus. Virgil. *Per styga torrentes atraq; uoragine ripas Sola superstitio superis qua reddita diuis.*

Explicatio somnij.

σύλον κρατῶν ἐλπίζει τῷ θεῖον χάριν.) Columnā tenens sperā diuinam gratiā.

Equi saltatores.

συβαρλικαῖς.) Sybaritæ ita delicati fuerunt, ut & equos ad tibiam saltare docerent: & exterorum maximè amarent

Iones, Tyrreni.

lonas & Tyrrenos: eo quòd hi ex barbaris, illi è Græcis, luxu ipsis essent similibi. Prouerbiūm συβαρτικῆς ἀγῆ πλατείας Sybarita per plateam: de iis qui insolenter incedunt. Apud hos Smindyrides fertur luxu excelluisse, nam cum Clisthenes, Sicyoniorum tyrānus, curru uictor, per præconem denunciaffet, ut qui filiā ipsius, forma præstantem, uellet ducere, adueniret: fertur hic Sybari sua soluiffe nauis, quæ quinquaginta (pro 50, alij 3000) seruos, remiges haberet, alios piscatores, alios aucupes: ac Sicyonem cum uenisset, non æmulos modò, sed & ipsum tyrannum sumptibus & apparatus superasse: quanquam tota urbe magnificentiam eius adiuuante. In cœna, post aduentum, cum quidam accessisset, ut cum eo accumberet, ei dixit: Se adesse, ut secundum præconium, aut cum Clisthenis filia, aut solus accumberet.

Aut cū spōsa aut solus.

Aut cū spōsa aut solus.

Aut cū spōsa aut solus.

Aut cū spōsa aut solus.

Aut cū spōsa aut solus.

Aut cū spōsa aut solus.

Aut cū spōsa aut solus.

Aut cū spōsa aut solus.

Aut cū spōsa aut solus.

Seueritas.

συγγνώμη.) Venia. Non debet uir bonus in ulla re dare ueniam, neque legibus debitas pœnas condonare: Nam cedere

re & misereri, & parcere, nulla est animi uirtus, in suppliciis lenitatem præ se ferentis: nec putandum duriora ea esse. Capitur hoc nomen de remissione & concessione. Nam & qui se cognouit, hoc est qui post delicta se peccasse non ignorat, sed obseruat illud, * NOSCE TE, nec ob rectè facta unquam per oscitantiam in arrogantiam incidit, animis elatus: sed naturam suam & imbecillitatem perspiciens, consilia in melius refert: agnitaque alterius pœnitentia, ignoscit ei qui sese agnoscit. Itaque & is reprehendendus est, qui se non agnoscit: & ille, qui se agnoscenti, non ignoscit.

Clementia.

συγγνώμονα.) Non acerbum & inexorabilem esse decet, sed placabilem: ut qui homo sit, & in eadem incidere possit, ob quæ alium acerbè mulctat. Rectum enim dictum est: Nunquam errare, & semper rem benè gerere, deorum esse. Homo autem nulla in re dicere potest, hoc sibi non euenturum. Infinita enim nobis fata impendent, non mortis tantum, sed aliorum etiam malorum.

Clementia.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Imbecillitas, Calamitas.

Fines scriptorum.

Rogatio populi.

Pisander.

Comparatio-
nis modi.

tionem non admittit, nisi ratione tem-
poris: ut cum querimus, sit ne hoc nunc
candidius quam pridem. Comparatio
multis fit modis, aut enim queritur, utri
subiectorū magis conueniat predicatū:
ut, diuitiā ne sint optabiliores, an sani-
tas? aut utrum magis subiecto insit? ut
plus ne insit iucunditatis prosperae uale-
tudini, an utilitatis? aut, utrū huic illud?
ut, plus ne sit in sanitate boni, an in mor-
bo mali? utcunque enim comparatio-
nes fiant, sumuntur ab accidentibus. Fit
& comparatio secundum magis & mi-
nus, & secundum simile. Comparatiua
enim & haec sunt: si ualetudo potior di-
uitiis, per se expetenda non sit: ne diuiti-
as quidem. & si uoluptas, quae magis bo-
num est in pace uiuentibus, * quam fini-
nis, bonum nō est: ne finis quidem erit.
Et contrā, si diuitiā minus bona ualetu-
dine, bonae sunt: etiam ualetudo erit bo-
na. & si ualetudo minus bonum pacem
agentibus, quam bellum gerentibus, bo-
num est: si his, etiam illis.

συγχαίρω.) Hic gratulabatur, ille uicif-
sim simulabat.

Mortuorum
familiaritas.

συγχεωτί(εαδμ).) Zenoni Cittieo de ui-
ta feliciter instituenda percontanti, ora-
culo: responsum est, utendum esse mor-
tuorum familiaritate: hoc est libros ue-
terum esse legendos, & meditandum ef-
se, & animam reginam doctrina alendā.
συκίνη μάχαιρα.) Ficulnus gladius, id
est sycophanta.

συκίνη ὑπηρεσία, Ficulnum auxilium,
de rebus inutilibus. Nos sedentes ficul-
num illud praesidium, milites, expe-
ctamus.

συκίνη ναῦς, Ficulna nauis.

συκμορέα.) Caprifici fructus nō matu-
rescit, nisi incidatur parum.

συκον αἰτέιν.) Ficum petere: pro adulari-
nam Athenienses adulabantur agrico-
lis, ut praecoces ficus ab eis impetrarent.
Omen enim inde captabant, se postero
anno redituros esse.

συκον ἐφ' ἑρμῆ.) Ficus in Mercurio: de iis
quae ad cuiusuis utilitatem proposita
sunt. nam sicubi ficum conspexissent,
eam Mercurio dedicabant, quam aufe-
rebat qui uolebat.

Ficus alexi-
pharmacum.

ὡσπερ τὸ σῦκ' ἵπτι τὰς ὀφθαλμὸς ἐφύ.) Ita
inhæret, ut ficus oculis. De iis qui alicui
rei sunt affixi. Ficum autem dicit, carun-
culam aut hulus in oculis. Ficus uel so-
la est alexipharmacū: & aride fici cū ruta

assate, & ieiunis datæ, equè cū pulegio.
βρώσις σύκων δέικνυσι φλωάφω ψόγος.
Efus ficuum significat nugatorum re-
prehensiones.

συκοφαιτέιν.) Ficu arbore primū in-
uenta, uetuisse tradunt Athenienses, ne
ficus exportarentur. Qui autem eos de-
ferebant, qui exportabant, sycophanta,
quasi Ficum indices, dicebantur. Inde
translatum nomen ad quasuis calum-
nias. Alij dicunt, cum in Attica fame la-
boraretur: quosdam ficus diis consecra-
tas deuorasse: & post, laxata annona,
fuisse accusatos. Calumniari, proprium
est Atheniensium. Aelianus: Negligen-
tiā calumniabatur Deum, unde morbis
& annonae penuria Himeræi laborarūt.
Sycophanta est diabolus, Deum calum-
niatus, ob ueritum lignū: & Iobum, Nū
gratis Deum colit Iobus?

σύλας.) Demosthenes in oratione de
corona: Atheniensibus comprehende-
re iniurios non licet. Spoliati sumus no-
stris possessionibus, cū Phaselitis po-
testas data sit comprehendendi Athe-
nienses. Nam cum ea quae ceperunt, no-
lint reddere: quo alio nomine appelles,
nisi rapinas alienorum?

σύλας.) Sylla consule bellum Ciuile
Romanorum exarsit. Cuius calamita-
tem prodigiis esse denunciatam, Lilius
& Diodorus tradunt. Sudo enim &
admodum sereno coelo clangorem tu-
bae auditum esse, acuto & lugubri sono:
quo omnes qui audiissent, attoniti fu-
erint praemetu. Tyrrenos autem ha-
ruspices mutationem generis & reipu-
blicae id portentum significare, pronun-
ciasse. Octo enim hominum genera es-

se, & uita & moribus inter sese differen-
tia: unicuique uerò esse praefinitum tem-
pus à Deo, quod magni anni circuitu
absoluatur. Itaque priore circuitu desi-
nente, & altero instāte, cieri portentum
aliqd' in caelo aut terra admirabile: quo
huiusmodi arcanorū periti statim intelli-
gant, homines & morib. aliis & alia uitae
ratione praeditos, quiq; Deo minus quā
superiores curae sint, extitisse. Quae iranc
se habeant, an secus non disputo. Sylla
Cos. Epheso Athenas pfectus, & aliquā-
diu in urbe uersatus, Apellicotis Teij bi-
bliothecā sustulit, in qua plurima fuere
Aristotelis & Theophrasti uolumina, nū
quam (ut ait Plutarchus) uulgo cogni-
ta, quae tum demum in noticiā hominū
per-

Exploratio

Atheniensium

Claudio

Tyrrenos

Sylla

Aristotelis

per-

893
peruenen
coliderat
debat. A
trona Ro
ponē
ius, & hū
uerso: Ne
nam & ip
re partem
modum
dixit, Me
SYLL
σύλας
id est co
dam uer
assenso
cinatio
aliquid
clara. C
sit utile
mne u
sum no
gilmu
σύλα
mo m
tur: ut
tori, u
σύλα
que sum
σύλα
us, cum
na laces
nae illi
σύλα
alter obli
uisset, face
σύλα
positio ex
fectam sen
annes deas
propositio
tegram sen
curae est: tro
Stoicorum
inquit, est
dem allide
σύλα
δύρα τὴν π
ita cum fa
σύλα
dit & recedi
modo hest
dubio occi
ex iis quae an
nō esse acci
tionē subiec
qui compag

Felix. Laberia.

peruenerunt. Sylla Cos. rebus suis gestis consideratis, Felicem se & dicebat, & scribebat. Aliquando autem Laberia, matrona Romana haud ignobilis, Syllam ponere insequens, manum iniicit uesti eius, & filum ex ea auellit. Eo uero conuerso: Noli, inquit, egrè ferre Imperator. nam & ipsa paruam tuæ felicitatis capere partem cupio. Quo dicto ille supra modum delectatus, paulo post uxorem eam duxit, Metella iam defuncta.

Metella.

SYLLVM, urbs prope Siden.

συλλογισμός.) Ipso nomine syllogismus, id est collectio, compositionem quandam uerborum significare uidetur, ut & assensor sententiarum. Est autem ratio-cinatio instrumentum, ad declarandum aliquid obscurum per nota quædam & clara. Cum autem omne instrumentum sit utile, etiam ratio-cinatio est utilis. Omne uero instrumentum quod suum usum non præstat, tollitur. Est autem syllogismus, propositio cum conclusione.

συλλοχισμός.) Syllochismus est cum primo manipulo alius manipulus adiungitur: ut dux duci, & tergiductor tergiductori, ut interiectis iugis assistat.

συμμαχία.) Societas est, cum iisdem utriusque sunt & amici & inimici.

Offensio. Defensio.

ἡμιμαχία.) est quasi dimidiata societas, cum quis tantummodo socio iniuria laessito, fert opem, non etiam iniuriæ illi est adiutor.

συμβαλόντι.) Arrianus: Conuenerat, ut alter obsignaret: alter, qui cum eo cõtra xisset, faceret id quod constitutum esset.

σύμβαμα.) Apud grammaticos est propositio ex nomine cõstans & uerbo, perfectam sententiam explicans: ueluti, Ioannes deambulat. περισύνβαμα uero, propositio ex nomine & uerbo non integram sententiam explicans: ut Ioanni curæ est: rogari queat, Quid? (Lucianus, Stoicorum argutias deridens, σύμβαμα, inquit, est exire domo: περισύνβαμα, pedem allidere.)

συμβαίνει.) Ἐπεὶ δὲ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα. Illud uidendum, an dicta cum factis consentiant?

Hæctica febris accidēs inseparabile.

συμβεβηκός.) Accidens, quod & accedit & recedit, sine subiecti interitu. Quo modo hæctica febris est accidēs, cum sine dubio occidat corpus? Solui hæc dicunt ex iis quæ antecedunt. Dici enim potest, non esse accidēs febrim, neque etiã alterationē subiecti: sed calorē cõtra naturã, qui compagem dissoluat animantis.

συμβλητὰ.) Βεβλή κρείττονι ἐάνθρωπίνη γνώμη ἔδαμαῖς συμβλητῇ. Diuino consilio, cui humana prudentia conferri nequit.

σύμβολον.) Hominē esse mortalem, uel ante mortem argumento sunt pelliceæ tunica. Si quod signum existeret: decreta exequabantur: ut est terremotus, aut ignis inusitatus, aut mustelæ discursus.

σύμβολα.) In Philippicis Demosthenis orationibus sæpè sunt pactiones, quas urbes inter sese pepigerunt, ad æqua & præstanda & impetranda.

σύμβολον.) Bionis pater habebat non faciē, sed syngrapham in facie, acerbitalis herilis argumentum. Mater uero, qualis talis ducat ex prostibulo.

Symeon columnarum, dicitur.

ΣΥΜΕΟΝ, mirabilis ille, de quo cum Aegyptij monachi intellexissent, eum in columna stare: insolitam rem auersati, eum suo cõetu excluderunt. Post autem cognita uiri uita, & animo fastus experte, rursus eum susceperunt. Marcianus: uero imperator sæpè hominis priuati habitu clam eum adiit.

Marcianus.

σύμμετρα.) Symmetra sunt, quæ eadem mensura metimur. & quæ cuique conueniunt atque sufficiunt, siue multitudine, siue qualitate & facultatibus. Est igitur æquiuocum.

συμμορία.) Et optimorum uirorum cõetus multi, & longitudo temporis, tantum opus excitarunt. συμμορία, id est, classis una apud Athenienses, aliàs sexagenos, aliàs quindenos uiros continebat. & apud Demosthenem 200 locupletissimi in 20 Symmorias seu classes distribuuntur, quarum quælibet unam triremem præbeat. Etiã ascripticios ciues in Symmorias acceptos, indicat Hyperides. Athenienses, Nausinico prætor primùm in Symmorias distributos autor est Philochorus.

ἔδὲ ἀγγελός τις, ἔδὲ συμπέκλωρ ὁδός: Neg, nuncius ullus, neg, comes itineris.

συμφέρεται.) Sempronius cum Hannibale paciscitur: sed prælio inferior, multos suorum amittit.

συμφορὰ.) Simonides: πῖνε πῖν' ἵππ' συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς: Bibere bibere: in bonum euentum. Sophocles: ἐν συμφοραῖς βίβει πρῶτον κερύοντες: In uitæ casibus demum iudicant. (Cicero præcurrit amicitia iudicium, tollitque experiendi potestatem.)

συμψήσσει.) Amasij abstergebant loca, in quibus sederant, ne quod suæ uenustatis simulachrum amatoribus relinquerent.

συναγυριός.) Neminem' censebat esse negligendum ad suae scientiae commendationem.

συνὸν ἄβλυα καὶ χεῖρας κίνει.) Cum Minerva manus etiam moue. Prouerbiū simile illi, αὐτὸς (sic lego pro τίνω) πινῶ δρῶν, εἴτα τὸς θεὸς κάλει. Ipse nunc aliquid agens, deinde uoca deos. Monet non esse cessandum, diuinæ opis fiducia fretis. Pertinet maximè ad mulieres, quibus opus faciendum est.

Δαιμόνων ἐν συναλλαγῆς.) Sophocles: In congressibus cum diis, exploranda est eorum uoluntas.

συναλωνιάζειν.) A congressu in areis factum uidetur esse uerbum. Nam: quotannis adulta ætate festum celebrabāt, & uictimas immolabant.

συνασπισμός, quasi conclypeationem dicas, est, cum unusquisq; uir in phalange cubitum obtinet unum.

συνὸν δὲ θεοὶ μάκαρες.) Rhapsodi sic præfabantur, Dij beati adsint: ut citharœdi, ἀλλ' ἀνάξ' χάρις, At ô rex Apollo salue.

συνδιδέφει.) initio quidem bellum unã gerebat: post autem concubinæ amore captus, proditionem, si pecunia sibi daretur, pepigit.

συνδίκαι.) Aduocati. Fortasse magistratus quispiam fuit, post populi è Piræo reditum in urbem constitutus: ad quem publicata bona referrentur. Iste uir fortis est: actiones apud sex uiros instituit: apud Syndicos bona describit.

συνὸν δὲ σὺν ἀσπίδι.) Et hasta & clypeo. De iis qui quouis modo aliquid confectum uolunt.

συνδούλοις.) Aristoph. ut cōseruus eius plagas irridēs, interroget: Quid euti tuæ miser accidit? Num histrix te inuasit?

συνέβαινον.) Non placebant, ut qui malè responderent.

συνεκοπέ' εἰ σοὶ καὶ τὴν τεύχεα.) Sunt tibi feces etiam ebibendæ. In eum qui rem inchoatam relinquit. Terentius:

Tute hoc intristi: omne exedundum est tibi.

συνελέξατο.) Ex hoc recepit animū barbarus, & tremore concuti desit.

συνελόντι φράσαι.) Ut paucis dicam.

συνεωσμένοι εἰς ὄξυ οὕτω καιρὸν, ἠπρόβητο ἢ χεῖρ' ἀπείλειν.) In eas redacti angustias, quod tam ancipiti statu rerum esset agendum, dubitabant.

συνέπαυνοι.) Ipsum etiam regem approbatorem esse decet.

συνεπιχίσεις.) Copiis datis, Antiochi nauigationem intercludere iussit, nō ex

odio, sed metuens, ne, coniunctis cū Philippo uiribus, impedimento esset Græcorum libertati.

συνεπνδοσίτων.) Chariton & Melanippus inter se conspirarunt: alter amator, alter armatus.

συνεργάγη.) Fabiorum temporibus bellum Romanis cū Tyrrenis intercessit, superioribus longè atrocius.

συνέρχεται.) Chaganus fugæ intentus, præter spem euasit incolumis. Latebat enim in palude insulula, quæ Barbarum conseruabat.

SYNESIUS episcopus ex Ptolemaide Pentapoleos, quæ est in Thebaide Libya, sacerdotalis ordinis. Scripsit libros diuersos grāmaticos & philosophicos, & orationes imperatorias, panegyricas seu demōstratiui generis, laudationem caluicij, & de prouidentia mirabilem orationem Græca forma, aliosque plures & diuersos libellos composuit, & quæ in admiratione sunt Epistolæ.

συνεσθλάδου.) Opsonia parata esse oportet acida & acria, & falsa. Nam hæc (ὄπι σίτην π' ἄγει, & ad frumentum ducunt) & appetitum excitant, & diutissimè durant.

συνεσπασμένοι.) In angustiis conclusi pugnare non poterant, neque iaculari eis promptū erat, quod tela locum non haberent. Sunt & qui conglobati, incolumes in castra redire potuerunt. Densitas & conglobatio in explicationibus non abhorre à desperatione & audacia uidebatur: & reuersiones hastatorū, aliàs alibi impressionem facientium, multiplicem & uariam efficiebant pugnam.

συνελμήθη.) Demosthenes in oratione aduersus (Dionysodorum.) Diodorum: Alij eorum pecuniam in Aegyptum mittebant, alij cum mercatoribus nauigabant. Qui uerò hic manebant, merces huc missas pluri uendebant.

συνεχὲς πόνον.) Continuum quātum, de pluribus prædicat, linea, superficie, corpore, tempore, loco. Id uerò quod ex iis est quæ nō sūt quendam inter se habet, de tribus: numero, tempore, oratione.

συνέχον.) Fundamentum consilij corū fuit, ut neque præsidium, neque præfectum reciperent, & in administratione Reipublicæ à suis legib. & institutis non recederent.

συνείκωντες.) Sarissas habebant fraxineas, ut lignum unã cum ictu uibratum, nō tamen facillè frangeretur.

συνείροντ.) Multas solitariae uitae laudes coaceruabant.

συνήγορ.) Apparet apud Athenienses quosdam suffragiis delectos fuisse aduocatos, ut reos defenderent: ut ait Antipho.

συνήδοντο.) Appianus: Missis legatis gratulati sunt rem bene gestam.

συνίει, ὅπτιά σοι τῶν πρᾶχθόντων ἔψεται τὰ πῖχιστα.) Vide quae praemia facinorae ruamaneant.

ἢ συνήκας.) Non intelligis nexum Pleiadum, neque septem Orionis?

Pacta uerbis, factis, manu.

συνθήκας.) Pacta & foedera trifariam conficiebantur: uerbis, factis, manibus. Verbis, ut iureiurando: factis, ut uictimis altarium: manibus, quia his fidem dabant. Sunt & tria crimina uiolati foederis: ara, fides, iusiurandum.

Ritus foederis.

συνθήκη.) Graeci, qui cum Cyro aduersus Persas ascenderunt, foedus percusserunt, mactato tauro, lupo, apro, & arietem: in clypeum intingentes, Graeci enses, Barbari hastas: iureiurando addito, neutri alteros se deserturos, sed belli socios. Barbari uero insuper iurarunt, se sine fraude ducturos esse.

συνθήμα.) Exponebant, se ea adesse conditione, ut neque laederent quenquam, neque a quoquam laederentur.

συνθημαλικῶς.) Literas scripsit ex composito: dataque tessera (ut eorum mos ferebat) ut is in cuius manus litera peruenissent, scripturam nulla ex parte intelligeret.

συνόδοντι.) Continuis sunt dentibus, bos, ouis, capra: & si qua alia pinguedinem habent, sebum non habent.

σύννομε.) Contubernalem suam lusciniam appellat upupa.

συνσχῆ, συνάψις.) Contactus species est coagmentatio. Errat igitur, qui contactus genus facit coagmentationem. Neque enim omne quod contingit, coagmentatur. Contingunt enim ea etiam, quae tantum tangunt, non etiam coagmentantur (F. pro ἢ leg. ἀλλὰ μὴ πάν, sed tamen) nec tamen omne quod coagmentatur, contingit. Latius itaque patet contingere, quam coagmentari seu coherere.

σύνοψις.) Deliberabat de castris in conspectu Carthaginensium ponendis, quod maiorem eis terrorem incuteret.

συνωνή.) Coemptio. Sub Iustiano frumentum maligne prouenerat, & frumentariae naues minus frequentes quam opus erat, appellebant. Dubius igitur animi quid ageret, in Bithynia & Phrygia

& Thraciae locis magna frumenti copia conquiri iubet. Quorum incolae necesse habebant onera magno labore ad mare deportare, & cum periculo perferre Byzantium, paruo precio pro portione ab illo recepto. Itaque tanta detrimenta capiebant, ut acquiescerent, si quis eos sineret frumentum domi donare fisco, & alteram aestimationem pro eo deponere. Hoc illud onus est, quod συνωνίῳ, id est coemptionem appellare consueuerunt.

συνώνυμ. καταγορέα.) Vniuoca praedicatio est, cum nomen definitionem etiam pro nomine admittit. sicut animal praedicatur de homine, ac admittit homo & nomen & definitionem animalis. Animal enim est essentia animata, sentiens. Aequiuoca uero praedicatio est, cum definitionem non recipit, sed nomen tantum: ut fit in hominis imagine.

συντάγμα.) Duae cohortes, τάξεις, uiri sunt 256. quarum dux, syntagmararches. Quidam etiam Xenagiam uocant, & Xenagum ducem.

συντακτικῆς, ἢ συντακτικῶς, Cōpositor siue conscriptor dictus est Origenes, ob librorum quos fecit multitudinem.

Origenes.

συντάξις.) Duarum rerum coniunctio. Demosthenes: Is ordo sit, ut iidem & accipiant & faciant quae debent. Malchus: Stipendiis saepe fraudati milites, uictu etiam consueto interclusi, in desperationem uenerunt. Cum Graeci tributorum nomen a Callistrato usurpatum grauius ferrent, συντάξεις, id est ordinata seu constituta uocauit. Hyperides: Cum nunc tributum pendamus nemini, aliquando nos ab aliis exegimus.

Res eadem, nomen minus inuidiosum.

συντακμηράμι.) Eunapius: Omnis cuius uitae ex euidentibus rerum eius indicibus & signis capta coniectura.

συντέλειαι, apud Dauidem, omnis generis supplicia.

συντέλεια.) Iob: Nihil unquam boni peregerunt.

συντελείς, καὶ συντέλεια.) Trierarchi plures, unam eandem nauim instruebant.

συνταγμαμένως.) Aristophanes in Pluto: Laudo quod alacres & frequentes adestis.

συντέτηκον.) Falsa opinio pro uera illi est instillata. Corpus eius ita contabuerat, ut iniecta uestimenta ferre nullo modo posset.

συν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἰμάτια.) Vna cum cane & lorum.

συντοχία.) Suspiciatus non forte fortu-

βλίπται μὲν, ἔρεθίζεται: Tanquam crabronum nidum me exprimit, & iritat.

Explicatio
Iohannij.

σφῆκες φανέντες δυσμενῶν εἰς βλάβειν.) Crabrones uisi, sunt hostiū nocumēta. σφλωθῆς.) Timagenes uocatus ad cœnam, per cruciatum interfectus est.

SPHETTUS, municipium Acamantia tribus.

σφιγγὸς πρῶτα παρῆχον πολλά.) Non minus negocij facessit in multis quæstionibus absurdorum istorū anigmatum, quàm Sphinx, nō Cadmea illa, sed omnino Sphinx quædam, diuinius multo, & sapientior quàm illa.

SPHODRIAS (Vehemētius) dux Lacedæmoniorum, quem & ualde simplicem & temerè spe efferi solitū tradunt.

σφραγίς.) Tarpeia anulos aureos & armillas in brachijs uidens, aurū appetit.

σφραγὶς.) Vt bono colore es? ut luxuriat tuū corpus? uel taurum suffocares: καὶ τὰυρον ἀγγίξῃς.

σφύζεις.) Pisides: Exultas Achilles, & animo es ebrio.

SPHYROMACHVS decretum fecit; ut uiri & mulieres seorsim sederent.

σχάσαντα.) Arrianus: Aiūt uenis brachiorum incisus, ex animi deliquio decessisse.

σχεδιάζειν.) Ab initio ad finem usq; temerè & perperam factum.

Relatiua.

ἡ σχέση.) Habitudo seu affectio dicitur de ijs, quæ cū aliquo conferuntur: ut pater cum filio, amicus cum amico. Hæc enim & habent & habentur inuicem. Ad aliquid sunt etiam ea, quæ comparatione dicuntur: ut paruum, maius, duplum, & scientia & sensus. Theologus: Solæ affectiones remanent, sine rebus. Relinquimus enim matrem, & ab ea relinquimur. Itaq; diuidimur in filios & patres. Deus autem est impartibilis.

σχήματα.) Tres figuræ syllogismorum apud Aristotelem sunt. Propositio, pars est cōplexionis. Ea uerò ueluti materia à figura informatur, quandā quasi formā accipiens, certam cum medio connexionem, παρασχηματίζειν, peruersè loqui.

σχινοπέδι.) Lentisci arrosor. De eo qui ornatui studet, & dentes candefacit.

Pall. Ar.
mactius.

σχολάριοι.) Scholarii 3500 ad custodiā Pallantis ex optimatibus Armeniorum deiecti erant, quibus antiquitūs maiora stipendia quàm cæteris omnibus è publico dabantur.

σχολή.) Aelianus: Ista sunt à me præterita, ocium non agente, quorumuis mala scriptis meis ut persequar.

LITERA T.

TA δὲ τὸ Ναννάκιον.) A tēporibus Nannaci. De ijs quæ ob antiquitatem in admiratiōe sunt. Nannacus em̄ rex Phrygum, ante Deucalionis tempora fuit.

ταβελίων.) Tabellio, qui urbis contractus scribit: qui à uulgo νομικός, id est legis peritus dicitur, & omnes ciuium tabulas conficit, unam quàmq; earum suis literis obsignans.

τάβλα.) Tabula, nomē ludi. Hanc Palamedes ad Græci exercitus delectationē magna cruditione atq; ingenio inuenit. Tabula enim est mūdus terrestris, duodenarius numerus est Zodiacus. Ipsa uerò area, & septē in ea grana, sunt septem stelle planetarū. Turris, est altitudo cœli, ex qua omnibus multa (f. καλὰ, bona) & mala rependuntur: alij aliter * dicunt.

Ludus Scholæ
chorum.

τὰ γὰρ εἰς σωφροσύνην.) Quod ad temperantiam attinet, iure optimo uel cū Bellerophonte castitate certet.

τὰ γὰρ περὶ τὴν.) Vasta & stolidi (cuiusmodi erat Ajax) corpora in graues diuinitūs calamitates incidere, dixit Vates.

ταγός.) dux. Homerus: Nobiscunq; mente duces.

Leonide ep̄
taphium.

Si in me conspexeris hirsutam imaginem uenationis (id est,

30 Leonem depictum, uel sculptum) Dic, ducis monumentum esse Leonide.

τὰδε ἐκ τῆς τριπόδος.) Hæc ex tripode sūt. Ponit de rebus uerissimis. nā Aristocleæ Pythiæ tradunt stuprū intulisse fratrem: & oracula quæcunq; per eam reddidisset Apollo, ab eo fuisse adulterata (παρασχηματίζειν f. consignata.)

τὰ δὲ μῆδος & φυλάξει.) Hæc Medus non custodiet. Sub Xerxis expeditionem, tradit Græcos, desperatis rebus, opes suas consumpsisse: atq; adiecisse, Hæc Medus non custodiet.

τὰ δὲ περὶ ἔργα.) Superiora eius facta maxima, ingrata sunt amicis: hoc est, uirtus Aiacis ab Atridis negligitur.

τὰ δὲ ἔτι παρακένταυροι.) Nō sumus apud Centauros. Dictum quoddā fuit. Teleclides: Aliquos ex potētibus aliquid iube. neq; enim sumus apud Centauros.

τὰ ἐκ τῶν ἀμαζῶν σκώματα.) Sales è plauastro. De ijs q̄ aptè irridēt aliq̄s. Athenis em̄ in festo Choū cōfessātes, uehētes currib. obuios deridebāt, & cōuicijs incessēbāt. idē & Lenæis factitabāt. Pōst ēt mulieres Atheniēf. currib. insidētes. cū Eleusinē ad magna Initia ibāt, aliæ alijs in uia cōuiciabāt. hæc. n. earū erat cōsuetudo.

O' bellam q̄
ligionem.